

ઉત્તરા ખંડ યાત્રાની નોંધપોથી

શ્રી બદ્રીનાથ-કેદારનાથ યાત્રા

જમનેત્રી, ગંગોત્રી સહિત ચાર ધામનું
માર્ગ વર્ણન

: પ્રકાશક :

શ્રી. ખેતારામજી રાઠોડ

કચ્છ માધાપુર

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૧૦૦૪ કિંમત

ગ્રંથનામ અધીનાથ-કુદરતનાથ યાત્રા

વર્ગિક ૧૨:૪૪૯/૫ ૨૪ પાંદે ૧૨૭

ઉત્તરા ખંડ યાત્રાની નોંધપોથી

શ્રી બદ્રીનાથ-કેદારનાથ યાત્રા

જમનોત્રી, ગંગોત્રી સહિત ચાર ધામનું .
માર્ગ વર્ણન .

: પ્રકાશક :
શ્રી. જેતારામજી રાઠોડ
કચ્છ માધાપુર

પ્રથમ આવૃત્તિ

સંવત ૧૯૯૫
બીજી શ્રાવણ શુદ્ધિ ૧૫

ઈસ્વી સન ૧૯૩૯
તા. ૨૯ મી ઓગસ્ટ

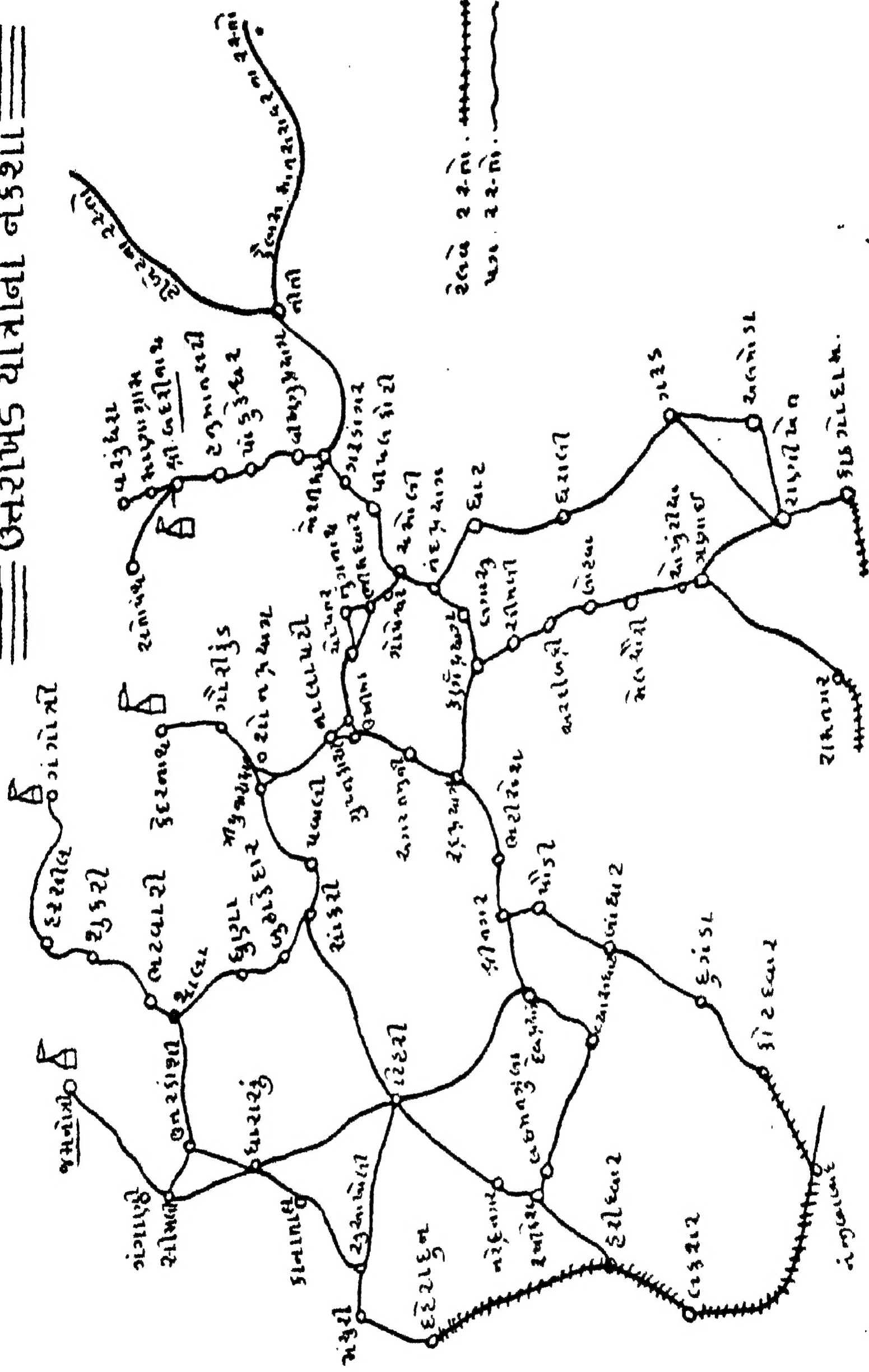
: મુદ્રક :

મનુભાઈ અમૃતલાલ સેઠ

સ્વાધીન મુદ્રણાલય : રાણપુર

શ્રી બદ્રીનાથ-કેદારનાથ યાત્રા

ઉત્તરાખંડ યાત્રાનો નકશો

નિવેદન

ધણા દિવસ થયા શ્રી બદ્રીનાથજીના દર્શન કરવાની ઈચ્છા દીલમાં હતી અને એ વિચાર હમેશા મગજમાં ઘોળાયા કરતો હતો. પણ યાત્રાના સમય-સંયોગો અનુકૂળ આવતા નહોતા. આ સાલે પરમાત્માની વિશેષ કૃપા થતા, ભાઈ મનજી જેરામ સાથે યાત્રાએ નીકળવાનું નક્કી થયું અને તેને લગતી તૈયારી કરવા માંડી. ત્યાં તો દૈવઈચ્છાથી ફાગણ સુદ ૪ મંગળવાર તા. ૧૬-૩-૩૭ ને દિવસે મારા મોટા પુત્રની ધર્મપત્ની સંતોક વહુ કુલ ૨૩ દિવસના નાના બાળકને મૂકીને સ્વર્ગે સીધાબ્યા. આ નવો જન્મેલ બાળક તથા બીજા બે નાના નાના બાળકોની સંભાળ રાખવાનું અમારા ઉપર આવ્યું એટલે યાત્રાએ જવાનું આ વખતે પણ અંધ રહ્યું. મનથી જાણ્યું કે પ્રભુનો જ્યારે હુકમ થશે ત્યારેજ જવાશે પણ શ્રી બદ્રીનાથ પ્રભુએ તો આ સાલે પૂર્ણ-કૃપા કરી જ હતી. એટલે તપાસ કરતા અમારા નજીકના સંગાથી એક બાઈએ નવા જન્મેલ બાળકની સંભાળ રાખવાને, પોતાની ખુશી બતાવી અને દૈવઈચ્છા અનુકૂળ હોવાથી તેને પાસે ધાવણ પણ હતું. બાઈની એક મહિના સુધીની સંભાળથી અમને ધારણા આવી અને બીજા સંઘ નીકળે તેથી પાંચ રોજ પહેલા મારા મોટા પુત્રે પણ મને ઘણો જ આગ્રહ કર્યો અને યાત્રાએ જવાને હિંમત આપી ને ઉત્સાહીત કર્યો. એટલે અમે (સ્ત્રી પુરુષ) બન્નેયે યાત્રાએ નીકળવાનું નક્કી કર્યું. રસોઈ કરવાને માટે એક બાઈ માણસને સાથે લેવાની જરૂરત હતી, તે પણ તરત જ મળી ગઈ અને ચૈત્ર વદ ૧૩ શનિવારે અમે યાત્રાએ નીકળ્યા.

હમણા આ યાત્રાના રસ્તામાં સુધારા વધારા થયા છે, એટલે માણસો ધારે છે એટલી બધી મુશ્કેલ નથી. ગંગોત્રી, જમનોત્રીના રસ્તામાં કાઠક કાઠક જગ્યામાં ચટ્ટીઓ છેડી છે, અને રસ્તો પણ

પથરીલો અને વંચારે ચડાઈ ઊતરાઈને છે. પણ કેદારનાથ અને ઝડીનાથના રસ્તા તો સાફ સુથરા અને પહોળા છે. અખ્ખે ત્રણ ત્રણ માર્ગલ ઊપર સુંદર ચટ્ટીઓ આવે છે અને ખાધા ખોરાકીનો સામાન, વાસણ, દહીં દૂધ વગેરે મળે છે. ડેકાણે ડેકાણે પોસ્ટઑફિસ, તારઑફિસ અને ઈરિપતાલો છે. બાવાકાલીકમળીવાળાની ધર્મશાળાઓ તથા અન્નક્ષેત્ર છે. દરેક ચટ્ટીમાં ચટાઈઓ બિઝાવેલી હોય છે અને પાછળના ભાગમાં રસોઈ કરવા માટે ચૂલા તૈયાર પડ્યા હોય છે, માટે જે ઘણીની હદમાં આપણે ઊતર્યા હોઈએ, તેની પાસેથી જ આપણે ખાધાખોરાકીનો સામાન લેવો જોઈએ, કારણકે ચટ્ટીમાં ઊતરવાનો ચાર્જ તેઓ ખોરાકીના સામાનના ભાવમાંથી વસૂલ કરી લે છે જુદું કંઈ આપવું પડતું નથી. દરેક ચટ્ટી ઊપર તાણું ગરમ કરેલ દૂધ પાણીની મેળસેળ વગરનું ચોખ્ખું મળે છે. ઘૂત, માકર, ચોખ્ખા, લોટ, મગની દાળ, આલુ અને લકડી તૈયાર રહે છે. આ દેશમાં પહાડી આલુની પેદાશ ઘણી છે તેથી મોટે ભાગે દરેક ડેકાણે આલુ મળે છે. બીજી કંઈ શાકભાજી મળતી નથી. રાજગરીની ભાજી કે કાચા કેળાં કંઈ જગ્યાએ કવચીત મળે છે. આ દેશમાં ઘઉંની પેદાશને એક વર્ષ લાગે છે. પહાડની સલામીમાં સીડીના પગથિયાં રૂપે ચડ ઊતર પાંચથી દશ ફુટ કે ૧૫ ફુટ ભાગ્યે જ પહોળાં ખેતરો હોય છે. અને તેનો દેખાવ બહુ સુંદર લાગે છે.

તેમાં બરફ પડતાં પહેલાં ભાદરવા માસમાં ઘઉં વચાય છે, અને તેના ઊપર બરફ પડતાં બીજ અંદર દબાઈ રહે છે, અને પછી ચૈત્ર માસમાં બરફ ઓગળતાં તે બીજ ઊગે છે. અષાઢમાં પાકીને વઢાય છે, આવણ અને ભાદરવામાં જમીન ખેડીને તૈયાર કરે છે, ને ફરી વાવણી શરૂ કરે છે. આ દેશમાં ચોરીની બીક બીલકુલ નથી. તો પણ યાત્રીઓ એ પોતાનું સંભાળીને સાવધાનીથી રહેવું જરૂરનું છે. કારણ કે યાત્રાળુઓ બધા ય સરખા નથી હોતા. કેટલાક માણસો ભલે આ યાત્રાને કઠણ માનતા હોય પણ મારા મત પ્રમાણે તો બીજી યાત્રાઓથી

ઉત્તરાખંડની યાત્રા શરીર સ્વાસ્થ્ય(આરોગ્યતા) માટે વધારે અનુકૂળ છે. દરરોજ નિયમ પ્રમાણે ઊઠવું, નિયમ પ્રમાણે ચાલવું, સ્વચ્છ જલે સ્નાન કરવું, ઈચ્છા મુજબ ગરમ રસોઈ ખનાવી ટાઈમસર ખાવું, ભેળ-સેળ વગનું તાબું દૂધ અને ધૂત ખાવાનું. રાત્રીએ નિયમ પ્રમાણે સૂઈ રહેવું. વગેરે પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે દરેક નિયમ જાળવી શકાય છે. પગે ચાલવાનું હોવાથી ખાધેલો ખોરાક હજમ થઈ જવાથી ટાઈમસર અરાખર ભૂખ પણ લાગે છે. પોતાની શક્તિ પ્રમાણે ચાલવાનું પણ ખની શકે છે. અમારી યાત્રાં દેહરાદુનથી, મસુરી થઈ જમનોત્રીથી ઉત્તરકાશી, ગંગોત્રી બુઢાકેદાર, પવાલી, ત્રિયુગી નારાયણ, ગૌરીકુંડ, કેદારનાથ, ગુપ્તકાશી, ઊષીમઠ, તુંગનાથ, ગોપેશ્વર, ચમોલી, ગરુડગંગા જોશીમઠ, વિષ્ણુપ્રયાગ, પાંડુકેશ્વર, શ્રી બદ્રીનાથ, વસુધારા થઈ પાછા વળતા નંદપ્રયાગ, કર્ણપ્રયાગ, રૂદ્રપ્રયાગ, દેવપ્રયાગ સુધી પગે ચાલીને, અને દેવપ્રયાગથી મોટરઅસમાં ઋષીકેશ આવેને પૂરી થાય છે અને તેનું વર્ણન આ પુસ્તકમાં આપ્યું છે. આ રસ્તામાં કોઈ મુશ્કેલી હોય તો તે ફક્ત ઠંડી પડવાની જ હોવી જોઈએ માટે વહેલા શરૂઆતના જ ટાઈમમાં ન નીકળતા મધ્ય ભાગમાં નીકળે તો બરફ ગળી જવાથી ટાઢ ઘણી ઓછી થઈ જાય છે. અને વરસાદથી પણ હેરાનગતી થઈ શકતી નથી. પ્રભુકૃપાથી અમોને તો કોઈપણ જાતની તકલીફ થઈ નથી. સજેખમ કે આંખ માયું, પણ દુખ્યું નથી. અને સાથે લીધેલાં ગરમ કપડાં કે વરસાદીનો ઉપયોગ આખી બે મહિનાની યાત્રામાં ફક્ત બે કે ત્રણ દિવસ પણ ભાગ્યેજ થયો હતો. આવીસ માણસનાં સંઘમાં બેજ આઈએને બે ત્રણ દિવસ સાધારણ ઝાડા (દસ્ત) થયા હતા. પણ તેને લીધે અમારી ચાલુ યાત્રામાં કોઈ જાતનો વિક્ષેપ થયો ન હતો. ઘણું કરીને ખાવા પીવાની સંભાળ રાખવાથી કોઈપણ જાતની શીકાયત થતી નથી. દૂધ અને ધૂત વિશેષ પ્રમાણમાં લેવાથી તંદુરસ્તી સારી રહે છે. ગોળ ચણા અને ખટાઈ ખનતા સુધી ખીલકુલ ન

ખવાય તો વધારે સારું છે. સાદો અને સાત્વીક ખોરાક લેવો વધારે ફાયદાકારક છે. રસ્તામાં પહાડ અને વનરપતિઓ તથા ઝરણાંઓનાં દૃષ્ય (દેખાવ) મનોહર લાગે છે. ખેતરમાં કામ કરતાં સ્ત્રીપુરુષો, તથા ખાળકો, સોય અને દોરા માગે છે અને તે આપીએ, તો બહુ ખુશી થાય છે. તેઓ યાત્રીઓ ને સ્ત્રીઓને રાણી અને પુરુષોને રાણા કહીને બોલાવે છે અને બહુ જ સરળ સ્વભાવના હોય છે. આ પુસ્તકમાં બીજા ભાગમાં જે ટૂંક લકીકત લખી છે તે અમારી યાત્રાથી બહારની છે. કાંઈ યાત્રીને એ રસ્તેથી જવાની જરૂર પડે તો ઉપયોગી થાય એટલા માટે બીજા પુસ્તકને આધારે તે લખાયેલી છે, માટે તેમાં કાંઈ ખામી રહી ગઈ હોય તો મને ક્ષમા કરવા અરજ કરું છું. તેમાંનો ઘણો ભાગ તથા ચીટીનાં લીસ્ટ, ગોરખપુર ગીતા પ્રેસમાં મળતી 'શ્રી બ્રહ્મકિદારકી ઝાંખી' નામના પુસ્તકમાંથી લીધેલ છે, કારણ કે તે પુસ્તક યાત્રામાં અમારી સાથે હતું માટે તેના લેખક—સંપાદક તથા પ્રકાશકનો હું હૃદયથી અત્યંત આભારી છું. અમારી કરેલી યાત્રાની નોંધને છપાવતાં કેટલાંક કારણો ને લીધે આટલી દીલ થઈ ગઈ છે, તેને માટે દીલગીર છું. ગુજરાતી ભાષામાં આવી લકીકતનાં ઘણા ઓછાં પુસ્તકો જોવામાં આવે છે માટે કાંઈ પણ યાત્રી અથવા વાચનાર બંધુને તે જરાયે પણ ઉપયોગી થઈ પડશે, તો કરેલી મહેનત સફળ થઈ લેખાશે.

દેહરાદુનથી જમનોત્રી ગંગોત્રી, કદારનાથ બ્રહ્મનાથ થઈ ને દેવપ્રયાગ સુધી પહોંચા માઈલની અમારી પગપાળી યાત્રા ૫૫ દિવસમાં પૂરી થઈ. દેવપ્રયાગ, રૂપિકેશ અને હરદ્વાર પદ માઈલ મોટર બસમાં આવ્યા.

જ્યેષ્ઠ વદ ૧ શનિ

સં. ૧૯૯૫

તા. ૩-જુન-૧૯૩૯

નિવેદક

ખેતા રામજી રાઠોડ

માધાપુર કચ્છ

યાત્રા કરવા વખતે ધ્યાનમાં રાખવા યોગ્ય બાબતો.

૧ સત્ય બોલવું. ચોરી અને હિંસા ન કરવાં

૨ કોઈનું મન ન દુખાય અને પોતાને લીધે બીજા ને દુઃખ ન થાય તે ધ્યાનમાં રાખવું અને બ્રહ્મચર્ય પાળવું.

૩ પ્રસન્ન મનથી, સદાય શાંત ચિત્ત રાખી સંતોષમાં રહેવું

૪ બીજાનું અન્ન બનતા સુધી ન ખાવું. વાસી અન્ન ન જમવું.

૫ પોતાના અથવા પોતાના જાણીતા માણસોના હાથને બનાવેલ સાત્ત્વિક ખોરાક પોતાને માફક આવે તેવો લેવો.

૬ ખાટલા ઉપર કે બીજાના બીજાના ઉપર સૂવું નહિ.

૭ બની શકે તો તીર્થમાં પહેલે દિવસે ઉપવાસ કરવો.

૮ તીર્થનું કૃત્ય, સ્નાન, તર્પણ, શ્રાધ (સરાવાણુ) દરશન કર્યા પછી અને નીત્યનિયમ (પાઠપૂજા ઇશ્વરનું ભજન જપ) કર્યા પછી જમવું. સવારમાં વહેલાં ઊઠવું.

પવિત્ર પાણે રહેવું, દરોજ શ્રી બદ્રીનાથજીની સ્તુતિ (“પવન મંદ સુગંધશીતલ”) કરવી. ગરૂડ ભગવાન ને યથા

શક્તિ થાળ ધરાવવો અને યથાશક્તિ કંઈક પણ દાન દરરોજ કરવું.

૯ પ્રાતઃકાળ ઉઠતાં વેંત જ પરમાત્માનું ધ્યાન કરી તેનું સ્મરણ કરવું. ભૂખ્યા ભૂખ્યા (નરણે કોઠે) કદાપી જલ ન પીવું. કંઈક ખાધા પછી જ જલ પીવું તોઘએ કે જેથી બદ્ધજમી ન થાય.

૧૦ ચાલતાં ચાલતાં જળપીવાની જરૂરત પડે તો થોડીવાર વિશ્રાંતિ લઈને પછી જળ પીવું. ગંગાજળ કે ઝરણાનું જળ પાત્રમાં ભરી થોડીવાર સ્થિર રાખવાથી ડોર તળે એસી જાય ત્યાર પછી પીવું. અન્નાણી ચીજ કે ફળફૂલ ન ખાવા.

૧૧ બની શકે અને માફક આવે તો સવારે કંઈક નાસ્તો કરી ને ચાલવું. મધ્યાહ્નના તડકા વખતે, ચાલવાનું બંધ કરી વિશ્રાંતિ લેવી અને ધીરજ રાખી પોતાની શક્તિ પ્રમાણે ચાલવું.

૧૨ દુકાનની બનાવેલી કપુરી, મીઠાઈબનતાં સુધી ન ખાવી.

૧૩ ગોળ ચણા [દાળિયા] સતુઓ, ખટાઈ બીલકુલ ન ખાવાં એથી આંકડી અને દસ્ત [ઝાડા] થવા સંભવ છે.

૧૪ કપડાં બીછાના તથા વાસણ હુમેશાં સાફ વાપરવાં.

૧૫ સવારથી ૧૦ વાગ્યા સુધી ચાલવું અને બપોરના ત્રણ વાગ્યા પછી ચાલવું. એ ટાઈમ વધારે સગવડવાળો થાય છે ને આરામ મળે છે,

યાત્રા કરવા વખતે ધ્યાનમાં રાખવા યોગ્ય બાબતો

૧૧

- ૧૬ શરૂઆતમાં ચાર પાંચ દિવસે પગને થાક લાગશે, તે તલ અથવા સરશિયા તેલથી માલેશ કરીને ગરમ પાણીથી ઘોંઘ નાખવાથી થકાવટ મટી જાય છે.
- ૧૭ ઝાડાને રોકવાની દવા અને કબજ થએલા ઝાડાને નીકળવાની રેચક દવા થોડી થોડી સાથે રાખવી જોઈએ. માથાની ચરદી હટાવવા માટે અમૃતાંજન બામ અથવા ઓરીએન્ટલ બામ કે તજનો અર્ક સાથે લેવો જોઈએ.
- ૧૮ કપુર અને પુદીનાનો અર્ક પણ બની શકે તો સાથે રાખવો.
- ૧૯ પગરખાં [રખરખાં તાળયાવાળાં હલકા અને મજબૂત લેવા જોઈએ. વાંસની લાકડી એક મજબૂત અને હલકી લોઢાના ખીલાવાળી લેવી.
- ૨૦ શેતરંજીમાં હલકું ખીછાનું બંધાઈ જાય તેટલું વરસાદી કપડું [મીણું] લેવું જેથી ખીછાનું વરસાદથી સુરક્ષીત રહે.
- ૨૧ ઓઢવાને માટે જે કામળ અને એકાદ ૩ વાળી હલકી રજાઈ, ગરમ ગંજીફરાક કે સ્વેટર અને એક ગરમ કોટ પાટલુન.
- ૨૨ સુતરાઉ ગંજી ૩ પેરણ ૩ અને કોટ ૨ અને પાટલુન અથવા ચોરણો.
- ૨૩ છત્રી નંગ ૧ તથા લાલટેન નંગ ૧ પાણી બાંદી નંગ ૧
- ૨૪ રસ્તામાં નાસ્તા માટે સૂકો મેવો બદામ, ફીસમીસ, ખારેક વગેરે પોતાની શક્તિ અનુસાર.

૨૫ નીમક, મરચાં, હળદર, ધાણાજીર વગેરે મસાલો વાટેલો જુદો જુદો સાથે લેવો.

૨૬ શક્તિ હોય તો વરસાદી કેટ અને ફલેશ લાઈટ (ખીસાની વીજળી બત્તી) લેવી.

૨૭ એક માણસની દરરોજની ખોરાકી રૂા. ૦૫ થી ૧ સુધી શક્તિ પ્રમાણે આવે છે. તે હિસાબે તથા પોતાને ત્યાં વાવરવાને કે દાનપૂજ્ય કરવાને જે શક્તિ હોય તેણે પ્રમાણમાં તેટલા રૂપિયા સાથે લઈને નીકળવું. ગરીબ માણસ સાધારણ વસ્ત્રો સાથે ૫૦ પચાસ રૂપિયામાં યાત્રા મુખેથી કરી આવે છે.

ઉપર લેખેલ ચીજો ઘણીખરી હરદ્વારમાંથી મળી શકે છે. ઉપરની લેખેલ ચીજોની યાદી સાધારણ સ્થિતિના માણસો માટેની છે, તેમાં પોતાની શક્તિ પ્રમાણે ઓછી વધતી લઈ શકાય છે.

સૂચના. ઊત્તરાખંડની યાત્રામાં ખીલકૂલ ઉતાવળ કરવી નહિ. શાંતી રાખવી. દરેક રસ્તામાં, તેમજ દરેક ચટ્ટીએ ક્યા ક્યા તીર્થ છે, કેના કેના દર્શન છે, ત્યાંનો શું માહાત્મ્ય છે વગેરે વગેરે તપાસ કરી તેનો લાભ લેવો કારણ કે આ યાત્રાનો લાભ પુર્ણ ભાગ્યશાળીને જ ખીજી વખત મળી શકે છે.

સુરેષુ કિં ખડુનાં

ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આર્ષયે;
દરશન કરી, બ્રહ્મનાથ સ્વામી, આવાગમન મીટાર્ષયે. ૨૬.

કૌન દિશામેં જગન્નાથ સ્વામી, કૌન દિશામેં રામનાથ હૈ,
કૌન દિશામેં રણછોડ ત્રીકમ, કૌન દિશામેં બ્રહ્મનાથ હૈ.
ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આર્ષયે— ૧

પૂર્વ દિશામેં જગન્નાથ સ્વામી, દક્ષિણ દિશામેં રામનાથ હૈ,
પશ્ચિમ દિશામેં રણછોડ ત્રીકમ, ઉત્તર દિશામેં બ્રહ્મનાથ હૈ.
ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આર્ષયે— ૨

કૌન કારણ જગન્નાથ સ્વામી, કૌન કારણ રામનાથ હૈ,
કૌન કારણ રણછોડ ત્રીકમ, કૌન કારણ બ્રહ્મનાથ હૈ;
ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આર્ષયે. ૩

ભોગ કારણ જગન્નાથ સ્વામી, યોગ કારણ રામનાથ હૈ,
રાજ કારણ રણછોડ ત્રીકમ, તપ-કારણ બ્રહ્મનાથ હૈ;
ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આર્ષયે. ૪

કહા ચડત જગન્નાથ સ્વામી, કહા ચડત રામનાથ હૈ,
કહા ચડત રણછોડ ત્રીકમ, કહા ચડત બ્રહ્મનાથ હૈ;
ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આર્ષયે. ૫

અટકા ચડત જગન્નાથ સ્વામી, ગંગોત્રી ચડત રામનાથ હૈ,
માંખણ મીશ્રી રણછોડ ત્રીકમ, ફળ મેવા ચડત બ્રહ્મનાથ હૈ;
ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આર્ષયે. ૬

કૌન પદ જગન્નાથ સ્વામી, કૌન ફલ રામનાથ હૈ,
કૌન ગતી રણછોડ ત્રીકમ, કૌન થલ બ્રહ્મનાથ હૈ;
ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આર્ષયે. ૭

અપર પદ જગન્નાથ સ્વામી, પરમ પદ રામનાથજી હૈ,
અગમ પદ રણછોડ ત્રીકમ, નિગમ પદ બદ્રીનાથજી હૈ;
ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આર્ષયે. ૮

કૌન વરણુ જગન્નાથ સ્વામી, કૌન વરણુ રામનાથજી હૈ,
કૌન વરણુ રણછોડ ત્રીકમ, કૌન વરણુ બદ્રીનાથજી હૈ;
ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આર્ષયે. ૯

બ્રાહ્મણ વરણુ જગન્નાથ સ્વામી, સંન્યાસી વરણુ રામનાથજી હૈ,
ક્ષત્રી વરણુ રણછોડ ત્રીકમ, પુરણબ્રહ્મ બદ્રીનાથજી હૈ;
ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આર્ષયે. ૧૦

કયા અસવારી જગન્નાથ સ્વામી, કયા અસવારી રામનાથજી હૈ,
કયા અસવારી રણછોડ ત્રીકમ, કયા અસવારી બદ્રીનાથજી હૈ;
ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આર્ષયે. ૧૧

રથ અસવારી જગન્નાથ સ્વામી, નંદી અસવારી રામનાથજી હૈ,
ગડડ અસવારી, રણછોડ ત્રીકમ, હંસ અસવારી બદ્રીનાથજી હૈ;
ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આર્ષયે. ૧૨

ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, શ્વેત ગંગા નહાઈયે,
દરશન દ્યો જગન્નાથ સ્વામી, આવાગમન મીટાઈયે. ૧૩

ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, બીન્દુ સરોવર નહાઈયે,
દરશન દ્યો રામનાથ સ્વામી, આવાગમન મીટાઈયે. ૧૪

ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ગોમતી ગંગા નહાઈયે,
દરશન દ્યો રણછોડ ત્રીકમ, આવાગમન મીટાઈયે. ૧૫

ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, તપત કુંડમાં નહાઈયે,
દરશન દ્યો બદ્રીનાથ સ્વામી, આવાગમન મીટાઈયે. ૧૬

ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, રેતસ કુંડમાં નહાઈયે,
દરશન દયો શ્રી કેદાર સ્વામી, આવાગમન મીટાઈયે. ૧૭

ચારોં ધામ કી પંચ આરતી, જો નિશીદિન ગાત હૈ,
ધ્યાન જપ તપ-પુર્ણ સિદ્ધિ, આપ મેં આપ સમાત હૈ;
ચલો હો સાધુ, ચલો હો સંતો, ચારોં ધામ કરી આઈયે. ૧૮

શ્રી. ગંગોત્રીજીની આરતી

જય ગંગેમાઈ હર ગંગેમાઈ, સગરલાલ તારનકું, ઈસ જગમેં આઈ.
વિષ્ણુ ચરણસેં નીકસી જ્યોતિ જગતછાઈ, (ગંગેજ્યોતિ જગતછાઈ)
શીવને શીશ ચડાઈ (શીવને શીશ ચડાઈ) સુરનર મુની ધ્યાઈ,
જય ગંગેમાઈ હર ગંગેમાઈ, સગરલાલ તારનકું ઈસ જગમેં આઈ, ૧

ગિજવલ જલમુચી સાતલ, નિર્મલ હૈ ધારા (ગંગે નિર્મલ હૈ ધારા)
કા ગણી શકે અસંખ્યન (કા ગણી શકે અસંખ્યન) પતીતન કું તારા
જય ગંગેમાઈ હરગંગેમાઈ, સગરલાલ તારનકું ઈસ જગમેં આઈ ૨

ગાહે ચડી શિર ગિપર, છત્રમુકુટ રાજે (ગંગે છત્રમુકુટ રાજે)
ગળે મણીહાર ખીરાજે (ગળે મણીહાર ખીરાજે), સુંદર છખી છાજે
જયગંગેમાઈ હરગંગેમાઈ, સગરસુત તારનકું ઈસ જગમેં આઈ ૩

સનકાદીક અહ્માદીક નિત્ય તુમકો ધ્યાવે (ગંગે નિત્ય તુમકું ધ્યાવે)
પુષ્પના હાર ચડાવે (પુષ્પના હાર ચડાવે) સાદર ગુણ ગાવે
જયગંગેમાઈ હરગંગેમાઈ, સગરસુત તારનકું ઈસ જગમેં આઈ ૪

લીલા અલખ તુમહારી, નહિ કોઈ જાણી (ગંગે નહિ કોઈ જાણી)
તારો જન સ્યામાકું (તારો જન સ્યામાકોં) શ્રી ગંગે મહારાણી
જયગંગેમાઈ હરગંગેમાઈ, સગરલાલ તારનકું ઈસ જગમેં આઈ ૫

શુદ્ધ ચિત્તસેં ગંગાકા ધરે નિરંતર ધ્યાન. (ગંગે ધરે નિરંતર ધ્યાન)
 જન્મ મરણસેં રહીત રહે (જન્મ મરણસેં રહીત રહે) પાવે પદ નિર્વાણ
 જયગંગેમાર્ધ હરગંગેમાર્ધ, સગરલાલ તારનકું ધસિ જગમેં આધ ૬
 ગંગા જમુના ગોદાવરી સિંધુ સરસ્વતી સંગ,
 સકલતિરથ વસે તહાં, જહાં હરિકથા પ્રસંગ.
 જયગંગેમાર્ધ હરગંગેમાર્ધ, સગરલાલ તારનકું ધસિ જગસે આધ, ૭

શ્રી કેદારનાથની સ્તુતિ

શ્રી સતીશ ઉદારશંકર, ભય વિભસ્તક દુઃખ હરમ્
 ઉમા ગંગાનન સુંદ નંદી, શ્રી કેદારનાથ ભગ્નમ્યાદમ્ ૧
 શૈલ શુભ્ર નગેશ ઉપર, હેમ મંદીર શોભીતમ્
 સમીપ સરસ્વતિ હે મંદાગ્રીની, શ્રી કેદારનાથ ભગ્નમ્યાદમ્ ૨
 સલીલ કુંડ પ્રચંડ પુતક, રેતસ કુંડ મનોહરમ્
 હંસકુંડ પાર્શ્વ સુંદર, શ્રી કેદારનાથ ભગ્નમ્યાદમ્ ૩
 કર ત્રિશુલ મહાન ડમરૂ, નાદવાદ વિશારદમ્
 પ્રથમ ગણભીય નૃત્ય ધીકધીક, શ્રી કેદારનાથ ભગ્નમ્યાદમ્ ૪
 શ્રી કેદાર ઉદાર સ્તોત્રં, સુખ સામાન્ય પ્રદાયકમ્
 ભજત મહિધર પાવે. નરગણ, શ્રી. કેદારનાથ ભગ્નમ્યાદમ્ ૫

શ્રી. બદ્રીનાથજીની સ્તુતિ

રાગ પ્રભાતી

જય જય શ્રી બદ્રીનાથ, યોગ ધ્યાન વાલા.

ટેક.

હંડ તો વિચિત્ર ચલે, છાઈ મેધ માલા.

પવન તો ઝક ઝોર વહે, અરફકા હિમાલા. જયજય શ્રી બદ્રીનાથ—૧.

કામધેનુ કલ્પવૃક્ષ, હારે નંદલાલા,
કરુણા કે સિંધુ પ્રભુ, ભક્તનંદે પ્રતિપાલા. જયજય શ્રી બદ્રીનાથ—૨.
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ, કીટ મુકુટમાલા,
મેખલી જડાવ જડી, તીલક લલીત ભાલા. જયજય શ્રી બદ્રીનાથ—૩.
અલકનાંદા ઋષિ ગંગા, ઔરે કુર્મ ધારા,
તમ કુંડ નહાર્ષ પ્રભુ, પાપ સમૈ જરા, જયજય શ્રી બદ્રીનાથ—૪.
શ્રી વિશાલ પ્રભુ પતિ, દીન કે દયાલા,
બ્રહ્મા જાકે વેદ પદે, ઇંદ્રાદીક જવાલા. જયજય શ્રી બદ્રીનાથ—૫.

શ્રી બદ્રીનાથજીની સ્તુતિ

પવન મંદ સુગંધ શીતલ, હેમ મંદિર શોભીતં,
નિકટ ગંગા વહત નિર્મલ, શ્રી બદ્રીનાથ વિશ્વંભરં—૧.
શેષ સુમરન કરત નિશીદિન, ધરત ધ્યાન મહેશ્વરં,
શ્રી વેદ બ્રહ્મ કરત સ્તુતિ, શ્રી બદ્રીનાથ વિશ્વંભરં—૨.
ઇંદ્ર ચન્દ્ર કુબેર ધુની કરી, ધૂપ દીપ પ્રકાશીતં,
સિદ્ધ મુનીજન કરત જયજય, શ્રી બદ્રીનાથ વિશ્વંભરં—૩.
શક્તી ગૌરી ગણેશ શારદ, નારદ મુની ઉચારણં,
યોગ ધ્યાન અપાર લીલા, શ્રી બદ્રીનાથ વિશ્વંભરં—૪.
યક્ષ કિન્નર કરત કીર્તન, ગંધર્વ જ્ઞાન પ્રકાશીતં,
શ્રી લક્ષ્મી કમળા ચમર ડોલે, શ્રી બદ્રીનાથ વિશ્વંભરં—૫.
કૈલાસમેં એક દેવ નિરંજન, શ્રી શૈલ્ય શિખર મહેશ્વરં,
રાગ્ન યુધિષ્ઠર કરત સ્તુતિ, શ્રી બદ્રીનાથ વિશ્વંભરં—૬.

તમ કુંડકી અધિક મહીમા, હસે દિશા યશ ગાયનં,
 શ્રી નરનારાયણ કરત સેવા, શ્રી બદ્રીનાથ વિશ્વંભરં—૭.
 શ્રી બદ્રીનાથજીકી પદ્મ સ્તુતિ, હોત પાપ વિનાશનં,
 કોટી તીરથ ભયો પુણ્ય, પ્રાપ્ત થે ફલ દાયકં—૮.

શ્રી. કેદારનાથ અને બદ્રીનાથ રસ્તાનાં તીર્થનું લજન

રાગ પ્રભાતી

શ્રી કેદાર—બદ્રીનાથ દર્શનકું ચલો રે, શ્રી કેદાર—બદ્રીનાથ દર્શનકું ચલો રે. ટેક
 પુરજન પરિવાર ત્યાગ મોહનીદ્રા સોઈ, જાગ ગુરૂ ગણેશ પાય લાગ.
 કામ કોધલોભ મોહ; કલ્મસ સખ તજ રે, શ્રી કેદાર—બદ્રીનાથ દર્શનકું—૧

હરીદાર ગંગાધાર નહાવત સખ પાપ જાત, કુશાવર્ત પિતૃતાર,
 નીલ બીલ અરસી પરસી દક્ષ દર્શન કરો રે, શ્રી કેદાર—બદ્રીનાથ દર્શન—૨

ઋષીકેશ વીમલ દેશ ભરથ જહાં દરશ દેત, રાત્રુદ્ધન અતિ સુખેષ,
 સંતનોકા તહાં નિવેશ લક્ષ્મણ પદ ગ્રહોરે, શ્રી કેદાર—બદ્રીનાથ દર્શન—૩

કુલાપુલ ગિતરી પાર બીજનંદા ચડ પહાડ ચટ્ટીન કા મગ નીલાળ,
 વ્યાસ ગંગા વીમલધાર વ્યાસ દર્શન કરો રે, શ્રી કેદાર—બદ્રીનાથ દર્શન—૪

દેવન કા પયાગ જહાં ગંગાકા સંગમ તહાં, પિતૃ કે પીંડ હોત,
 શ્રી રામચંદ્ર દર્શન દેત શ્રી વિશ્વનાથ ભજરે, શ્રી કેદાર—બદ્રીનાથ દર્શન—૫

બીલવ હે કેદાર જહાં અર્જુન શિવ યુદ્ધ તહાં, કમલેશ્વર રૂદ્ર તહાં,
 નારદ કા મોહ જહાં કાલી દીગ બસ રે, શ્રી કેદાર—બદ્રીનાથ દર્શન—૬

રૂદ્ર પ્રયાગ રૂદ્ર દેખ ગંગાન કા સંગ દેખ, મુની અગસ્ત ધ્યાન દેખ,
 ગુપ્ત કાશી ઈશ દર્શ ગંગા જમુના નહાવરે, શ્રી કેદાર—બદ્રીનાથ દર્શન—૭

ત્રિયુગી નારાયણ જ્યાં ત્રીન યુગસેં ધુણી ત્યાં, હોત હવન નીત્ય વ્યાં,
શિવ સતી કે વ્યાહ વ્યાં ત્રીન કુંડ નહાવરે, શ્રી કેદાર-ખદ્રીનાથ દરશન—૮

ગૌરી કુંડ ગરમ નીર નહાવત સખ તજત ધીર, આગે હય ભિરવ વીર,
ભામગોડા રહો રે, શ્રી કેદાર-ખદ્રીનાથ દર્શનકું ચલ રે—૯

શ્રી કેદાર બિદક કુંડ મંદાકીની રેત કુંડ, લાગત ત્યાં ખહુત ઠંડ,
સૈલ્ય તુંગ અતિ ઉતંગ અરક્ષા નિવાસ રે, શ્રી કેદાર-ખદ્રીનાથ દરશન—૧૦

કરકે દર્શન કેદાર કોટી જન્મ પાપ જર, ઉખી મહ પંચકેદાર,
દર્શન ત્યાં અતિ ઉદાર નૈન સુદલ કર રે, શ્રી કેદાર-ખદ્રીનાથ દર્શન—૧૧

સૈલ્ય તુંગ અતિ ઉતંગ, તુંગ નાથ તાંકે શ્રંગ,
શ્રીશંગ ગિર ભુજંગ દેખત તું ચલરે, શ્રી કેદાર-ખદ્રીનાથ દરશન—૧૨

ગોપેશ્વર ગોપીનાથ જોડ હું તુમ જર્મ લાય, ગડડ ગંગા રહો રાત,
ગણેશ ગંગા નહાવ પ્રાત, જોશી મહ રહોરે, શ્રી કેદાર-ખદ્રીનાથ દરશન—૧૩

ગાદી ખદ્રીશજી કાંખી નરસિંહજી, ઉત્તર દીશા અલકનંદા,
વિષ્ણુ ગંગા ધ્રાવ્યો સંગ વિષ્ણુ કે પ્રયાગ રે, શ્રી કેદાર-ખદ્રીનાથ દરશન—૧૪

ખદ્રી કે સુદમ દેશ, આય ગયો પંડુકેશ,
દર્શન ત્યાં શેષજીકા પાતક સખ તજરે, શ્રી કેદાર-ખદ્રીનાથ દરશન—૧૫

આગે હે હનુમાન વીર જત્રીન કું દેત ધીર, હીમ ગંગા પરસી નીર,
શિલા રૂપ શ્રી કૃષ્ણેર શ્રી ગણેશ, અરસી પરસી પુરીમેંતખ ચલ રે,

શ્રી. કેદાર-ખદ્રીનાથ દરશન—૧૬

આદલ કી ઘટાઘોર, વરસત હીમ થોર થોર,
ઠંડ હોત પ્રખળ જોર ગંગ સૌર સુન રે, શ્રી કેદાર-ખદ્રીનાથ દરશન—૧૭

અધી ગંગા કુર્મધા પહલાદ, ઉણુધાર તમ કુંડ પાપ જર,
દર્શન કર આદિ કેદાર મંદીરકું તખ લખરે, શ્રી કેદાર-ખદ્રીનાથ દરશન—૧૮

નર નારાયણ વામ લીયે, ધ્યાન ધનદ ધર્શ દીયે ઊધવ મુની અગ્રકીયે,
સખકું નીજ દષ્ટિ દીયે વાકે પદ નાવરે, શ્રી કેદાર ખડ્રીનાથ દરશનં-૧૯

કમલાકો નાવ માથ મીલત જહાં, ભોગ ભાત સકલ જાત તહાં ખાત,
ત્યાગે સો નરક જાત મહાતમ કું સુનરે, શ્રી. કેદાર ખડ્રીનાથ દરશનકું-૨૦

બ્રહ્માકો જહાં કપાલ, પીતૃ તરત તહાં ઉતાલ,
નારદકુંડ અધ ઘોઘ ડાલ ગંગ અંગ મલરે, શ્રી કેદાર ખડ્રીનાથ દરશનં-૨૧

શેષનેત્ર વેદ ધાર માતા મૂર્તિ અતિ ઉદાર શ્રી ગણેશ ગુફાદાર
વ્યાસ મથ્યો વેદ સાર વસુધારા નહાવરે, શ્રી કેદાર ખડ્રીનાથ દરશનં-૨૨

તમકુંડમે દ્યો દાન વિપ્રન કું વિજયુ માન, સુફલવચન સુનકે કાન,
યાત્રા તખ સુફલ જાણુ ધરકું તખ પલટરે, શ્રી. કેદાર ખડ્રીનાથ-૨૩

આયઉ તખ નંદ પ્રયાગ નહાયઉ, તખકર્ણુ પ્રયાગ આદી ખડ્રીતખ વિભાગ,
ભજન હૈ પ્રભાતી રાગ પદો પાઠ નીતરે,

શ્રી કેદાર ખડ્રીનાથ દરશનકું ચલો રે-૨૪

શ્રી બદ્રીનાથ-કેદારનાથ યાત્રા

ભાગ પહેલો.

શ્રી ગણેશાયનમ ;

સંવત, ૧૯૯૩ના વર્ષે ચૈત્ર વદ ૧૩ શનિવાર તારીખ
૮ મે, સને ૧૯૩૭ ને દિવસે સવારના માધાપુરથી રવાના થયા.
સાથે ભાઈ મનજી જેરામ પણ કુટુંબ સહિત હતા, તથા
રસ્તામાં કુકમાં સ્ટેશનથી હાજપુરવાલા ભાઈ હીરજી વીશ્રામ
અને રેહાવાલા ભાઈ ગોવીંદ ડાયા પણ કુટુંબ સહિત સાથે થયા.
એમ અમે ચારે જણના કુટુંબના મળીને કુલ ૧૭ માણસનો
સંઘ રવાના થયા તે તારીખ ૧૧ મે, વૈશાખ સુદ ૧ મંગળ
વારે સવારમાં દિલ્હી પહોંચ્યા અને તેજ દિવસે ત્યાંથી રવાના
થઈ સાંજનાં શ્રી કુરૂક્ષેત્ર પહોંચ્યા અને ત્યાં ધર્મશાળામાં
રાત્રી નિવાસ કર્યો. સવાર થતાં જ તિર્થના ગોર મહારાજો
ચોપડા લઈને આવ્યા. મારા પૂજ્ય માતુશ્રીજી સંવત ૧૯૫૮ની
સાલે, શ્રી બદ્રીનાથની યાત્રાએ ગયેલ ત્યારે તેઓ પણ

શ્રી કુરુક્ષેત્રમાં આવેલ હતાં એટલે જેના પાસે તેમના નામ નીકળ્યાં તેને જ અમે તિર્થ ગોર તરીકે સ્વીકાર્યા અને તેનું નામ સરધારામ પ્રેમનાથ હતું,

કુરુક્ષેત્રમાં

૧, રામહદ [સુરજ કુંડ] ૨ કુરુક્ષેત્ર ૩ જોતેશ્વર મહાદેવ ૪ બાણગંગા ૫ સરસ્વતિ ૬ થાનેશ્વર મહાદેવ ૭ ભદ્રકાલી એટલા મુખ્ય દર્શન છે. ગોર મારફતે સરાવણુંની સામગ્રી મગાવી પ્રથમ અમે રામહદ એટલે સુરજકુંડ ગયા અને ત્યાં યથાવિધિ પીંડદાન કર્યું, અને ત્યાં દુર્ગાદેવી અને લક્ષ્મીનારાયણના દર્શન કર્યા અને બાબુમાં પાંચ પાંડવ શ્રી કૃષ્ણ તથા ભીષ્મ પિતામહના દર્શન કર્યા. ત્યાંથી આગળ ચાલતાં કુરુક્ષેત્ર આવે છે. અહીંયાં એક મોટું તળાવ છે. આસરે એક માઇલ સમયોરસ હશે અને તેને ફરત. ચારે બાજુએથી પાકી સીડીઓ બાંધી લીધેલ છે. તેમાં લાખો કમળના ફૂલ ઘોળા, રાતા અને ગુલાબી વીગેરે જાત-જાતના રંગમાં ખીલી નીકળ્યાં હતા તે જોઈને ઘડીવાર મનને ખૂબ આનંદ આવે છે. તળાવમાં સ્નાન તર્પણ કરીને પછી કૌરવપાંડવ, ભીષ્મ પિતામહ, કૃષ્ણ તથા હનુમાનજી દર્શન કર્યા. મંદિરોની બાંધણી આગળની હિંદુસ્થાનની કારીગરીની સાક્ષી પુરે તેવી છે. અહીંયાં યાદ રાખવાનું છે કે ઉપર લખ્યાં સાતે મુખ્ય દર્શનનાં સ્થાન છેટે છેટે આવેલા

છે એટલે અમે સરવે સંઘ મળીને એક મોટર લોરી સ્પે-
શીઅલ ભાડે કરી હતી, કે જેથી કરીને બધા દર્શન તરત
સવારના ભાગમાં જ થઈ જાય. ત્યાંથી ચાલ્યા જોતેશ્વર મહા-
દેવ આવ્યા. આ જગ્યા લગભગ પાંચેક માઈલ છેટી હશે.
અહીંયાં અર્જુનને મોહ થયો ને ધનુષ મુકી દીધું ત્યારે
શ્રીકૃષ્ણે અર્જુનને ગીતાજ્ઞોત્તરોપદેશ અને વિશ્વરૂપના દર્શન
કરાવેલ છે એમ પંડાએ કહ્યું. અહીંયાં એક તૂટેલી
હાલતમાં તળાવ છે તેને કાંઠે જોતેશ્વર મહાદેવનું મંદિર
છે. અને બાજુમાં સૂર્યનારાયણનું નાનકડું અને પુરાતન
મંદિર છે. તળાવને કાંઠે એક મોટું અને સઘન વડનું
ઝાડ છે. તેને નીચે પાંકો પથ્થરનો એક અણુતરો આશરે ત્રીસ
ત્રીસ ફુટનો સ્તંભચારસ છે અને તેના ઉપર એક નાનકડી
દેરી છે. અહીં બાહ્ય રહે છે અને યાત્રીઓને કહે છે કે
આ ઠેકાણે શ્રી કૃષ્ણે ગીતાજ્ઞોત્તરોપદેશ અર્જુનને કરેલ છે,
માટે ગીતાજ્ઞોત્તરોપદેશ કરાવવાનું બહુ મહાત્મ્ય છે. જેથી
અમેએ પણ અગીઆરમા અધ્યાયનો પાઠ કરાવી સાંભળીને
ત્યાં આગળથી ચાલ્યા તે બાણગંગા આવ્યા. અહીંયાં
કુંડ છે. તેમાં આચમન કરી ભીષ્મપિતામહની સજ્યા
અને શ્રીકૃષ્ણ તથા પાંચે પાંડવ તથા દ્રુપદાજી કર્ણ અને
કૌરવ અને શ્રી ગંગાજીના દર્શન કરી અને એક નાનકડું
તળાવ છે તેમાં માજન કરી ત્યાંથી સરસ્વતિ કુંડ ગયા.
અહીંયાં એક મોટો વિશાળ કુંડ છે. અને તેને ચારે
તરફ પાંકી પથ્થરની મનોહર સીડીયો અને વડના મોટાં

મોટાં ઝાડ અને ખીજા પણ ઝાડો છે. જગ્યા ખડુ જ સુંદર અને રમણીય છે. કુંડમાં આચમન લઈને જરા આગળ થાનેશ્વર મહાદેવનું મોટું મંદિર છે, તેમાં મહાદેવજીને જલ તથા ખીલ્લીપત્ર ચડાવી પૂજા કરી. મંદિરમાં ઘણા સારા ભાવવાહી ચિત્રો છે. મહાભારતને લગતા કેટલાંક ચિત્રો ખડુ આકર્ષક અને મનને આનંદ આપે તેવાં છે. કહે છે કે આ થાનેશ્વર મહાદેવની સ્થાપના કરી અને પછી મહાભારતનું યુદ્ધ શરૂ થયું હતું. બાણુમાં લક્ષ્મીનારાયણ તથા શ્રી ખડીનાથજીના પણ દર્શન છે. ત્યાંથી ચાલ્યા ને ભદ્રકાલી આવ્યા. અહીંયાં નીચે ભદ્રકાલીનાં અને ઉપર વાગેશ્વરીનાં દર્શન છે. આ જગ્યા શક્તિપીઠો માની એક છે, અને એક કૂવો છે. અને તેમાં માટીના પકાવેલા ઘોડા ચડાવાય છે તથા પૂજા થાય છે. ત્યાંથી ચાલ્યા ને પાછા ધર્મશાળામાં આવ્યા. લગભગ બાર વાગ્યાનો સમય થઈ ગયો હતો એટલે પછી રસોઈ કરી અને જમ્યા અને આરામ કર્યો. અભિમન્યુનો અકાવો અહીંથી ઘણો છેટો હોવાથી તેમજ સાંજે દિલ્હીમાં આઠમા એડવર્ડ શહેનશાહના વિલાયતમાં રાજ્યાભિષેકની રોશનીની ધામધુમ હોવાથી સંઘમાંથી કેટલાંકની મરજી દિલ્હી જવાની થઈ એટલે ચકાવા ભુમી જોવા જવાનું મુલતવી રાખી અને સ્પેશીયલ મોટર લોરી ભાડે કરી સાંજે ચાર વાગે ત્યાં રવાના થઈ લગભગ સાડા છ વાગે અમો દિલ્હી આવ્યા અને ત્યાં ખંભરાવાલા ભાઈ વરજંગ મુળજીને ત્યાં રાતવાસો રહ્યા. તેમના માણસોએ અમારી સારી રીતથી મહેમાનગીરી કરી

અને સુંદર સેવા બજાવી. રાત્રે રોશની વગેરે ધામધુમ જોધને આરામથી નિદ્રાકરી સવારમાં વહેલાં, શ્રી. જમુનાજીસ્નાન, કરીને વરજાંગભાઈને ત્યાં જમીને પછી એક મોટર લોરી ભાડે કરીને હસ્તિનાપુર પાંડવોનો જૂનો કીલ્લો [જે કે અમને તો પ્રથમ હિંદુ રાજનો હોય અને પાછળથી તેના ઉપર મુસલમાન બાદશાહે બનાવ્યો હોય તેવો લાગતો હતો.] જૂની દિલ્હી તથા કુતુબમિનાર વગેરે સ્થળો જોઈ આવ્યા. અને પછી સાંજે પાંચ વાગે સ્પેશીયલ મોટર લોરી ભાડે કરીને દિલ્હીથી રવાના થઈ રાત્રે ૧૦ વાગે શ્રી. હરીદ્વાર પહોંચ્યા. શ્રી. બદ્રીનાથની યાત્રાની મોસમ ચાલુ થઈ ગઈ હોવાને લીધે ધર્મશાળાઓમાં ગીરદી વધારે હતી. જેત્રણ ઠેકાણે તપાસ કર્યા બાદ ધર્મશાળામાં અમે ઊતર્યા અને આરામથી રાત્રી વ્યતીત કરી. એવી રીતે અમારો સંઘ વૈશાખશુદ્ધ ૩ ગુરુવારે (અક્ષયત્રીજ) તા. ૧૩ મી જુનની રાત્રે હરીદ્વાર પહોંચ્યો. અમારી કડીયા ક્ષત્રીય જ્ઞાતીના હરીદ્વારના મુખ્ય પંડા ગોવીંદરામ વૈજનાથ છે (ઠેકાણું પીપલવાલી ધર્મશાળા) આ ઠેકાણું હરીકી પૈંડી [બ્રહ્મકુંડ] જે હરદ્વારમાં મુખ્ય તીર્થ છે તેની નજીક છે. માટે સવારે વહેલા ઊઠી ને ત્યાં ગયા અને તપાસ કરી તો ત્યાં પણ યાત્રીઓની ભીડ ઘણી જ હતી. અમારો સંઘ ૨૨ માણસોનો હોવાથી અમારો સમાવેશ ત્યાં થઈ શકે તેમ ન હોવાથી પંડાએ નજીકની મુખ્ય રસ્તા ઉપરની ધર્મશાળામાં સગવડ કરાવી આપી, તેથી રાત્રીવાળી ધર્મશાળામાંથી સરસામાન ઊપડાવી આ ધર્મશાળા

ળામાં અમો સ્થિર થયા. એવી રીતે અમો વૈશાખ શુદ્ધ ૩ ગુરવારે તા. ૧૩-૫-૩૭ની રાત્રે હરદ્વાર પહોંચ્યા. અહીંયાં ખજાર સારી છે, અને દરેક જરૂરતની ચીજો ત્યાં મળી શકે છે, પણ કિંમતમાં તીર્થ સ્થાનને લઈને સહેજ મોંઘી હોય છે.

હરદ્વાર

હરિદ્વારે કૃષાવર્તે ગિલ્વદ્રે નીલ પવંતે
સ્નાત્વા કનખલે તીર્થે પુનર્જન્મ ન વિદ્યતે.

ઉપરના શ્લોક પ્રમાણે હરદ્વારમાં પાંચ મુખ્ય તીર્થ છે, અને બીજાં પણ શ્રવણનાથ મહાદેવ, તથા પહાડની ટેકરી ઉપર મનશાદેવી, તથા દૂરના પહાડની ટેકરી ઉપર ચંડી દેવીના દરશન છે.

સપત્ર સુલભા ગંગા ત્રિષ્ટુ સ્થાનેષુ દુર્લભા
ગંગાદ્વારે પ્રયાગેય ગંગાસાગર સંગમે
કલૌ ગંગૈવ ગંગૈવ, ગંગૈવ પરમાગતિ
ગંગૈવ તવ દર્શનાન્મુક્તિ ન જાવે સ્નાન્કેલમ્
ગંગા ગંગેતિ યોષ્ઠયાત યોજનાનાં શતૈરપી
મૃચ્યતે સર્વ પાપેભ્યો વિશ્લુ લોકં સગચ્છતિ

પુણ્ય સલિલા ભગવતી ભાગીરથી ગંગા નો મહિમા અપાર છે પરમહયાળુ પરમાત્માની કૃપાથી એ છે, ત્યારે જ શ્રી ગંગાજીના દરશન સ્નાન અને પાન કરવાનો લાભ

મળે છે, હરદ્વારમાં મુખ્ય તિર્થ (ખદ્મકુંડ) હરકીપૈડી છે. ત્યાં યથાશક્તિ સાધન સામગ્રી લઈ સ્નાન કર્યાં બાદ ઘાટ ઉપર બાજુમાં શ્રી ગંગાજી તથા શ્રી રામચંદ્રજી, શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ શ્રી બદ્રીનારાયણ અને ગાયત્રીજી તથા ગણેશજીનાં મંદીર છે તેનાં દર્શન કર્યાં. આ કુંડનો ઘાટ પાકા રાતા પથ્થર તથા આરસ પથ્થરનો બાંધેલો છે, અને સામે પેલી તરફ પણ ઇંટોનો પ્લોટફોર્મ અને સીડીયો બનાવેલી છે જેના ઉપર સાંજે દરેક યાત્રીગણ ત્યાં બેસીને શ્રી ગંગાજીની સંધ્યા આરતીના દર્શન કરે છે. અહીંયાં ફૂલ તથા પાદડાંના દડીયા વહાણ આકારના ઘણા વેચાતા મળે છે તેમાં અગરબત્તી, દીવાનું કોટીઉં તથા વાટ કપુર વગેરે રહે છે. યાત્રી લોક તે ખરીદીને દીવા પ્રગટાવીને શ્રી ગંગાજીમાં તરતા મૂકી દે છે તેવા અસંખ્ય દીવાઓને શ્રી ગંગાજીમાં તરતા અને વહેતા જોઈને બહુ રમણીય આનંદ આવે છે. આખા હિંદુસ્થાનમાંથી આવતા લાખો યાત્રાળુઓને આ ઘાટ સાંકડા પડવાથી હુમેશાં વધારે ભીડ રહે છે. તે તથા આવતી સાલે અહીંયાં પુરી કુંભીનો મેળો થવાનો હોવાથી યાત્રીઓને અગવડ અને ભીડ ન થાય તે માટે કમીટીએ બાજુની કેટલીક જમીન લઈને ઘાટને પહોળો અને મોટો બનાવવાનું કામ શરૂ કરી દીધું છે, જે લગભગ અરધું પૂરું થઈ રહેવા આવ્યું છે. આ કુંડમાં એક તરફથી શ્રી ગંગાજીની ધારા નિર્મળ જલ ભરતી બીજી તરફથી નીકળતી જાય છે.

અહીંનાં ગંગાજીની ધારાને કાંઠે કાંઠે ઘણે લાંબે સુધી પાકા પથ્થર અને ઈંટના ઘાટ અને પ્લાટફોર્મ બનાવેલ છે, જ્યાં સાંજે અનેક માણસો ફરવા નીકળે છે. ઠેકાણે ઠેકાણે કથાઓ વંચાય છે, પુસ્તકો તથા ફેરીઆ દ્વારા અનેક આધપદાર્થો તથા ઉપયોગી ચીજો વેચાય છે, અને માણસોની મેદની કીડીઆ-રાની પેઠે ઊભરાય છે. મુંબઈની ચોપાટીનો દેખાવ આ જગ્યાએ કોઈ હિસાબમાં નથી. સાંજે પાંચથી રાત્રે સાડાઆઠ વાગ્યા સુધી અહીંનાં સારી રોનક રહે છે. અહીંથી થોડે જ છેટે શ્રી ગંગાજીને કાંઠે કુશાવર્ત નામનું તીર્થ છે. ત્યાં પણ પાકા ઘાટ અને ધર્મશાળા બનાવેલ છે. ત્યાં દ્યૌર (હજમત) કરાવીને પછી સરાવણા (પીંડદાન) અને તર્પણ વગેરે થાય છે, હરદ્વારથી દક્ષીણ તરફ આશરે બે માઈલ છેટે કનખલ નામનું તીર્થ છે. ત્યાં જતાં રસ્તામાં સ્ટેશનથી થોડુંક આગળ ચાલતાં શ્રી બીલ્વકેશ્વર મહાદેવનું સ્થાન આવે છે. આ ઠેકાણે રેલ્વે લાઈન નીચેથી કમાનવાળા પુલમાંથી જવાનો રસ્તો છે. આસરે એક ફ્લાઈંગ છેટે એક ટેકરી આવે છે તેના ઉપર કાલભૈરવનું મંદીર છે. ત્યાંથી થોડે દૂર શ્રી બીલ્વકેશ્વર મહાદેવનું મંદીર છે. તેમાં શીવલીંગની પૂજા કરી અને તેને સામે એક ચોટા ઉપર સ્વયંભુવ લીંગ છે. ત્યાં પૂજા કરી પછી ત્યાંથી આગળ આશરે એકસો કદમ છેટે છેલ્લામાં ગૌરીકુંપ છે ત્યાં જળ પીને અમો પાછા વળ્યાં અને એ જ રેલના પુલ નીચેથી થઈને મૂળ કનખલ તીર્થના રસ્તા ઉપર આવ્યા. યાદ

રાખવું જોઈએ કે આ રસ્તે ટાંગા અને ઘોડાગાડીઓ પણ જઈ શકે છે માટે અમે પણ હરદ્વારથી કનખલના ટાંગા ભાડે કર્યા હતા અને વચમાં આ બીલ્વકેશ્વર મહાદેવનાં દર્શન કર્યાં હતા-ત્યાંથી ચાલ્યા કનખલ આવ્યા. અહીંયાં શ્રીનીલધારા અને ગંગાજીનો સંગમ થાય છે. જગ્યા બહુ જ સુંદર અને રમણીય છે. ગંગાજીને કાંઠે પાકો ઘાટ અને સીડીઓ બનાવેલ છે, આ જગ્યાએ સ્નાન અને તર્પણ કરવાનો બહુ જ મહાત્મ્ય છે, માટે ત્યાં સ્નાન તર્પણ કરીને બાજુમાં જ દક્ષ પ્રજ્ઞપતીએ યજ્ઞ કરેલ અને સતી એ યજ્ઞમાં પોતાના સ્વામી, શંકરનો ભાગ નહિ જોતાં પોતાના સ્વામીનું દક્ષે અપમાન કર્યું છે એમ જાણીને ક્રોધ ઉત્પન્ન થતાં યોગાગ્નીથી પોતાના શરીરને ભસ્મ કર્યું હતું અને યજ્ઞનો ભંગ થયો હતો. તે સતીકુંડ નાનકડો કુંડ છે, બાજુમાં સતીજીની નાનકડી મૂર્તિ છે. તેથી આગળ ચાલતાં વીરભદ્રેશ્વરનું મંદિર છે, તેથી જરા આગળ શ્રી. દક્ષેશ્વર મહાદેવનું સુંદર મંદિર છે, નીલકેશ્વર અને શ્રીકૃષ્ણનું મંદિર છે. બાજુમાં જ શ્રીમહાવીર હનુમાનજીનું મંદિર છે. હનુમાનજીની મોટી વિશાળ મૂર્તિ છે. અહીં વાંદરાઓ ઘણા રહે છે. યાત્રીઓ તેને ચણા ખવરાવે છે. શ્રી. ગંગાજીના કિનારે બીજા પણ ઘણાં મંદિરો દર્શન કરવા લાયક છે અને સામે નીલ પર્વતના દર્શન પણ થાય છે, કનખલની વસ્તી સારી છે, બાગ બગીચાઓ અને ધર્મશાળાઓ પણ ઘણી છે, એ રીતે મુખ્ય પાંચ તીર્થ કરી અમે સાંજે પાછા

હરદ્વારમાં આવ્યા અને શ્રવણનાથ મહાદેવનાં તથા બીજા પશુ સ્થાનીક દર્શન કર્યાં. બીજે દિવસે સવારમાં બ્રહ્મકુંડમાં (હરકીપૈડી) સ્નાન કરી નિત્ય નિયમ કરી અહીંથી એક માઇલ આગળ ભીમગોડા નામનું તીર્થ છે ત્યાં ગયા. રસ્તામાં રેલ્વે લાઇન ને પેલી તરફ કાલીનું મંદિર છે. રેલ્વે ઉપર લોઢાનો નાનકડો પુલ બાંધી દરશન કરવા જવાની સગવડ કરી આપી છે. ત્યાં મહાકાલી મનાશાદેવી, કાલભૈરવ, ગણેશની મૂર્તિનાં દર્શન છે, ત્યાંથી થોડે દૂર રેલવેલાઇનની પેલી તરફ બાજુમાં ભીમગોડા આવે છે. રેલ્વેના પુલ નીચેથી ત્યાં જવાનો રસ્તો છે. અહીંયાં એક મોટો પાટો કુંડ બાંધેલ છે, તેમાં સ્નાન કરી કુંડ ઉપર જ મહાદેવનું સ્થાપીત લીંગ છે ત્યાં જળ અને ગિલ્લીપત્ર ચડાવી. ઉપર ભીમ સુદ્ધા પાંચે પાંડવના દર્શન છે, તથા બાજુમાં લક્ષ્મીનારાયણનું મંદિર છે ત્યાં દર્શન કર્યાં. લોઢોની માન્યતા છે કે ભીમ ગોડામાં સ્નાન કરવાથી, હાથ પગમાં ભીમના જેવું બળ આવે છે. ત્યાંથી આશરે એક માઇલ છેટે શ્રી સત્યશ્રોતા-ગંગાજીના દર્શન કરવા ગયાં. આ ઠેકાણે શ્રીગંગાજીની ધારા સાત ભાગમાં વહેંચાયેલ દેખાય છે. કહે છે કે સાત ઋષિયો તપશ્ચર્યા કરતા હતા ત્યારે શ્રીગંગાજી દરેક ઋષિને આશ્રમે થઈને વહેતાં હતાં. અહીં શ્રીગંગાજીમાં સ્નાન કરી મધ્યાહ્નને લીધે તાપ પડવાથી અમો તરત જ પાછા હરદ્વાર વળી આવ્યા. હરદ્વારથી ઋષિકેશ લગભગ ૧૪ માઇલ થાય છે, ત્યાં રેલ્વેટ્રેનથી તથા મોટર બસથી જઈ શકાય છે, મોટર-

બસથી જવું સગવડ ભરેલું લાગે છે. રસ્તામાં ભીમગોડાથી આગળ શ્રી. સત્યનારાયણ ચટ્ટી આવે છે. હરદ્વારથી ઋષિકેશ થઈને જે બદ્રીનાથ તરફ પગ રસ્તે જાય છે. ચટ્ટી પહેલી જ પડે છે અને તે હરદ્વારથી લગભગ ૬ થી સાત માઈલ થાય છે. ચટ્ટી સારી છે. અહીંયાં લક્ષ્મીનારાયણની બહુ સુંદર અને વિશાળ મૂર્તિઓ છે. સામે શ્રીગરુડજીની મૂર્તિ છે. તેને બંને બાજુએ પાણીના નિર્મલ ઝરણાં વહે છે. બાવા કાલીકમળીવાળાની ધર્મશાળા તથા અનક્ષેત્ર છે, ત્યાંથી આગળ સાત માઈલ ઉપર ઋષિકેશ છે.

ઋષિકેશ

આ ઠેકાણે કુખ્જમૃદ કુંડ (ઋષીકુંડ) અને ભરતજીના દર્શન અને ગંગા સ્નાન મુખ્ય તીર્થ છે. ઋષિકેશ ગામ શ્રી ગંગાજીના કિનારા ઉપર જ વસેલ છે. વસ્તી અને બજાર બહુ સારી છે. અહીંયાં ઘણા સાધુઓ મહાત્માઓ અને તપસ્વીઓ શ્રીગંગાજીને કિનારે કિનારે ખૂંપીઓ, અને ફૂટીઓમાં રહે છે. અને તેઓ બાવા કાલીકમળીવાળાના તથા પંજાબીના ક્ષેત્રમાંથી ભીક્ષા લે છે. નવી ધર્મશાળાઓ તથા આશ્રમો અને મંદિરો બની જવાથી આ સ્થળની સુંદરતામાં વધારો થયો છે. કહે છે કે આગળ જ્યારે “સહસ્રકવચ” નામના રાક્ષસે દેવતાઓ તથા ઋષિઓને ત્રાસ આપી ઉત્તરા ખંડમાંથી કાઢી મૂક્યા હતા ત્યારે તે સર્વે

ઋષિઓ અહીં આવીને વસ્યા હતાં અને તેઓ તપશ્ચર્યા કરતા હતા, તે વખતે તેને આકાશવાણી થઈ હતી કે શ્રી ખદ્રીનારાયણમાં માતામૂર્તિથી શ્રી. નરનારાયણનો અવતાર થશે. અને તમારાં દુઃખ દૂર થશે. વળી કેટલાક કહે છે કે શ્રી. વિષ્ણુ ભગવાને મધુકૈટભ વિગેરે દૈત્યોને માર્યા હતા ત્યારે આંખાના ઝાડ નીચે તપશ્ચર્યા કરતા રૈભ્ય ઋષિનો ઉધ્ધાર કર્યો હતો. એવા બે કારણોથી આ સ્થળનું નામ ઋષિકેશ પડ્યું છે. અહીં પ્રથમ “કુખ્જામ્બક” કુંડમાં સ્નાન થાય છે. “કુખ્જામ્બક” ને બહુકુંડ પણ કહે છે. કોઈ તેને ઋષિકુંડ પણ કહે છે. કુંડને ચારે તરફ પાકી ફરસ અને પગથિયાંથી બાંધેલ છે. તેમાં સ્વચ્છ અને મીઠું અમૃતના સમાન જગ બે અઢી હાથ ઊંડું ભર્યું રહે છે. જળની સ્વચ્છતાને લીધે તેમાં કોઈ ઝીણી વસ્તુ પડી હોય તે પણ દેખાય છે. સ્થાનીક દર્શનમાં કુંડની ઉપર શ્રી રામચંદ્રજીનું મંદિર છે, તેમાં શ્રી. રામચંદ્રજી તથા લક્ષ્મણજી તથા શ્રી. જાનકીજીની મૂર્તિનાં દર્શન છે, મંદિરના બહારના ભાગમાં શ્રી. ગંગાજી અને મહાવીરજીની મૂર્તિનાં દર્શન છે. કુખ્જામ્બક કુંડમાં સ્નાન કરી પછી શ્રી. પરમપાવની ગંગાજીમાં સ્નાન કરીને પૂજા થાય છે. વસ્તીના ઉત્તર ભાગમાં આગળ શ્રી. ભરથજીના પુરાતન મંદિરના દર્શન છે, અને વરાહ ભગવાનનાં દર્શન છે. અહીંથી આશરે અઢી માઈલ છેટે વીરભદ્રેશ્વર મહાદેવના દર્શન છે, ત્યાં ટાંગા અને મોટર પણ જઈ શકે છે. આ સ્થાન એકાંતમાં

અને બહુ રમણીય છે. રંભા નામની નાનકડી નદીના કીનારે છે. અહીં શ્રી. વીરભદ્રેશ્વરે લાખો વરસ તપશ્ચર્યા કરી હતી ત્યારે મહાદેવજીએ પ્રસન્ન થઈને પોતાના બધાએ ગણુના નાયક તેમને બનાવ્યા છે. કેટલાક માણસો માને છે કે વીરભદ્રેશ્વરના દર્શન કર્યા વિના યાત્રા અધૂરી લેખાય છે. ઋષિકેશથી જરા આગળ ચંદ્રભાગા નામની નદી છે. તેનો શ્રીગંગાજીમાં સંગમ થાય છે. તે ઠેકાણે ચંદ્રેશ્વર મહાદેવના દર્શન છે. અમારા સંઘ સાથે ઉત્તરાખંડની ચારે ધામની યાત્રા કરવા માટે ચાલનારા શ્રી વાઢાય આશ્રમના સાધુ રતનદાસ પ્રથમથી જ ઋષિકેશમાં અમારી રાહ જોઈને જોડા હતા. તેને તેડવા માટે અને ગામ શ્રી દેવળીયાના અમારી જ્ઞાતિ વાળા ભગત દેવજી મેપા ત્યાં ઋષિકેશમાં હતાં તેઓ પ્રથમ ત્રણ વખત શ્રી બદ્રીનાથજીની યાત્રા કરી આવેલ હતા તેનાથી, અમારે સંવત ૧૯૯૨ ની સાલે શ્રી પ્રાગરાજની કુંભી વખતનો પરિચય હતો, માટે તે જો અમારી સાથે યાત્રાએ ચાલે તો, અમને વધારે સગવડ થાય, એમ ધારીને હું એકલો જ તેને તેડવાને માટે ઋષિકેશ ગયો હતો. જેથી ઋષિકેશની હકીકતને અહીં સ્થાન મળ્યું છે. ઉપર લખ્યા બંને જણને સાથે લઈ હું હરદ્વારમાં વળી આવ્યો. હરદ્વારમાં ગામ શ્રી ખંભરાવાળા ભાઈ વરજંગ, કચરા સઘરીઆ ઝરીયાથી આવ્યા અને તેઓ પણ અમારી સાથે ચાલવાને તૈયાર થયા. હવે બધા મળી અમારા સંઘમાં કુલે ૨૫ પચીસ માણસો થયા. ઉત્તરાખંડની ચારે ધામની

યાત્રા, કરવા, માટે અહીંથી જવાના મુખ્ય બે રસ્તા છે. ૧. દેહરાડુનમસુરી થઈને અને ૨. ઋષિકેશથી દેવપ્રયાગ થઈને. અમારા સંઘની બહુમતી દેહરાડુન થઈને જવાની થઈ, એટલે અમે યાત્રાને ઉપયોગી ચીજો જેવી કે વરસાદી તથા ભાલાવાળી લાકડી, ગરમ સુટર તથા મોજાં, રખરના બૂટ વગેરે હરદ્વારમાંથી ખરીદીને સંવત. ૧૯૯૩ના વૈશાખ સુદ ૯ મંગળવાર તા. ૧૮ મે સને ૧૯૩૭ને રોજ દિવસની ગાડીથી હરદ્વાર સ્ટેશનેથી સાંજે ચાર વાગે દેહરાડુન પહોંચ્યા, અને ત્યાંથી ૭ માઈલ મોટર બસમાં રાજપુર આવ્યા. અહીંથી અમારી પગપાળી યાત્રાની શરૂઆત થાય છે. હરદ્વારમાં અમે સામાન ઉપાડવાવાળા કુલીઓ, તથા ડંડીવાળા મજૂરોને નકી કરેલ હતા તે સર્વે અમેને અહીંયાં આવી મળ્યા હતા, એટલે તે લોકથી સામાન ઉપડાવી અમેએ ચાલવાનું શરૂ કર્યું. એક માઈલ પર શ્રી અંબાદેવીનું મંદિર આવ્યું. જગ્યા સુંદર અને ખુબ્લી હવા વાળી હતી. દિવસ પણ અસ્ત થવાની તૈયારીમાં હતો એટલે, અમે એ અહીં રાત્રી રહેવાનો વિચાર કર્યો. બજારમાંથી સામાન લઈ રસોઈ કરી. અંબાદેવીની આરતીના દશન કરી પૂજા કરી જમીને સૂઈ રહ્યા. સવારે વહેલા ઊઠી રવાના થયા. ૬ માઈલ દૂર મસુરી-લેન્ડોરા બજાર ૬ વાગે આવ્યા, અને એક સુંદર ધર્મશાળામાં ઊતર્યા. રસોઈ કરી બપોરે જમ્યા. પ્રથમ દિવસની ચડાઈ હતી જેથી કાંઈક થાક લાગ્યો હતો અને, મસુરી હવા ખાવા

માટે પ્રસિદ્ધ સ્થળ હોવાથી તે જોવા માટે આજની રાત અહાજ રહેવાના સલાહ થઈ. સવારમાં વહેલા ઊઠી રવાના થયા ને છ માર્ગદ હર મુઆખોલીચટ્ટી આવ્યા. અહીં ટેહરી રાજ્ય તરફથી બંદોબસ્ત થાય છે. યાત્રીઓના સામાન તોળી તે મજૂરોને આપે છે. મજૂરોના નામ, ગામ, જાત, ઉમર, તેમજ મજૂરીનો ભાવ તથા રૂપિયા તથા ખોરાકની દસ્તુરી એકવાંસ બેઠકી વગેરે જે જે શરતો કુલીથી થઈ હોય તે વીગતવાર લખી તેમાં કુલીના દસ્તક તથા અંગુઠાની છાપ અને નિશાની કરાવીને યાત્રીને આપે છે, અને તેવી જ રીતે એક રસીદ યાત્રીથી લખાવીને કુલીઓને પણ અપાવે છે, અને તે બંનેની કોપી રાજ્યને દફતરે રહે છે, જેથી યાત્રી અને કુલી વચ્ચે કોઈ જાતનો વાંધો પડે નહિ. કુલી લોક એક મળુ બંગાલી સામાન ઉપાડે છે, તેમાં પાંચ શેર ઓછો થાય. તે પછી મજૂરી એક મળુની પૂરી લઈ લેવાનો રાજ્યનો કાયદો છે અને જે પાંચ દશ શેર સામાન વધારે હોય તો, તેને ઠેરાવેલા ભાવ પ્રમાણે કુલીને વધારે પૈસા આપવા પડે છે. મજૂરો ગઢવાલી કરતાં નૈપાલી સારા અને ઇમાનદાર—અને ગરીબ હોય છે. અમારે જનમોત્રી ગંગોત્રી, કેદારનાથ, બદ્રિનાથ થઈને પાછું દેવપ્રયાગ થઈને ઋષિકેશ આવવાનું હતું એટલે એ પ્રમાણે, અમે એ સામાન ઉપાડવા માટે કુલીને બંગાલી મળુના રૂપિયા ૫૫) ઠેરાવેલ હતા અને ચાર માણસની ડંડીના રૂપિયા ૨૫૦) ઠેરાવેલ હતાં. ખાલી કેદારનાથ અને બદ્રીનાથ બેજ ઠેકાણે

જવા વાળાને મજૂરી ઓછી પડે છે. ભાઈ મનજી જેરામની એક તથા ભાઈ હીરજી વશરામની બે એમ ત્રણ ડંડીઊં અમારી સાથે હતી અને સામાન ઉપાડવાં માટે કુલ ૯ કુલી. બધાય વચ્ચે હતા. રાજ્યને દક્ષતરે નોંધ થઈ, એક બીજાને રસીદ આપ્યા પછી ત્યાંથી રવાના થઈ, ઝાલકીચટી એક માઈલ ઉપર આવે છે ત્યાં રસોઈ જમી બપોરે આરામ કર્યો. આ ઠેકાણે પ્રથમ પાણીની તકલીફ હતી પણ હવે નળ અને ટાંકાનો સારો બંદોબસ્ત છે. કેઈ વાતની તકલીફ નથી અને બે ત્રણ ધર્મશાળાઓ છે. અહીંથી બે વાગે રવાના થઈ સાંજે આઠ માઈલ ઉપર

ધનોહટી ચટી

પહોંચ્યા. અહીં ધર્મશાળામાં રાત રહ્યા અને શુક્રવારે સવારમાં વહેલા ઉઠી ચાલ્યા તે આઠ માઈલ છે

કાનાતાલ ચટી

નવ વાગે પહોંચ્યા. આંહી ધર્મશાળા સારી છે. રસોઈ બનાવી જમી આરામ કરી બે વાગે રવાના થયા. પાંચ માઈલ છેટે વડવાસ ગામ ચટી આવે છે. વચમાં-એક સડક જે દેવપ્રયાગથી ટેહરી થઈ ગંગોત્રી જવાની છે તે આ રસ્તામાં મળે છે. અહીંથી ઉતરાઈ શરૂ થાય છે તે ચાર માઈલ ચાલ્યા પછી સાંજે છ વાગે

ભલ્લડીઆના ચટી

આવ્યા ત્યાં રહ્યા અને વૈશાખ શુદ્ધ ૧૩ શનીવારે સવારે

રવાના થઈ સાડાત્રણ માઈલ ઉપર

છામગામ ચટ્ટી

આવ્યા. આ ઠેકાણે ટેહરી રાજ્યની ધર્મશાળા બહુ સારી છે. ખાવાપીવાનો સામાન પણ સારો મળે છે. થોડે દૂર શ્રી ગંગાજીની ધારા વહે છે. નાહવાધોવા માટે આરામ છે. અહીંઆ હાબપુર વાલા ભાઈ હીરજી વશરામની તળિયત જરા નરમ થઈ જવાથી રાત્રી અહીં જ રોકાઈ રહ્યા. ભાઈ હીરજી વશરામની મરજી પાછા હરદ્વાર જઈ ત્યાં દવા કરવા અને આરામ લેવાની થાતાં બીજે દિવસે તેઓ બંને જણાં તથા તેનો રસોયો તથા એક માણસ બીજે એમ જણુ ૪ હરદ્વાર તરફ રવાના થયા, અને અમારો સંઘ આગળ વધ્યો. સાત માઈલ પર નગુન ચટ્ટી આવે છે. ચટ્ટી ઠીક છે. ગંગાજી નજીકમાં વહે છે. ત્યાંથી પાંચ માઈલ ઉપર સાંજે

ધારાસુ ચટ્ટી

પહોંચ્યા. બાવા કાલીકમલીવાળાની ધર્મશાળામાં રાત રહ્યા. આ સ્થળ બહુ સારું છે. ગંગાજીના કિનારા ઉપર જ ધર્મશાળા તથા બન્ટર છે. ગંગાજીના પ્રચંડ પ્રવાહના શોરનો ધૂધવાટ મુગ્ધ બનાવી ખૂબ આનંદ આપે છે. અહીંયા પોસ્ટ-ઓફિસ પણ છે. અહીંથી જતાં જમણા હાથ તરફ ભગવતી ભાગીરથી ગંગાને કિનારે કિનારે એક રસ્તો શ્રી ઉત્તર કાશી થઈને ગંગોત્રી જવાનો છે અને બીજો રસ્તો ડાબા હાથ તરફ શ્રી જમનોત્રી જવાનો છે. જમનોત્રી અહીંથી ૪૯

માઈલ થાય છે અને ગંગોત્રી ૭૪ માઈલ થાય છે. આજે વૈશાખ શુદ્ધ ૧૪ ઉપરાંત ૧૫ સોમવાર હોવાથી ખપોરે એક વખત જમીને અમારો સંઘ જમનોત્રી તરફ રવાના થયો. અમારા સંઘે હમ્મેશને માટે ચાલવાનો એક જ નિયમ પસંદ કર્યો હતો અને તે એ કે સવારના પહોરમાં ચારશ્રી સાડાચાર વાગ્યા વચ્ચે ચાલવાનું શરૂ કરી દેવું અને નવ વાગે જ્યાં ચટ્ટી મળે ત્યાં રોકાઈ રસોઈ કરીને વિશ્રામ લેવો. અને વળી ખપોર પછી અઢી વાગે ચાલવાનું શરૂ કરી સંધ્યા વખતે જ્યાં સારી ચટ્ટી મળે ત્યાં રોકાઈ જવું અને રાત્રે રસોઈ જમી કરી આરામ કરવો. એ નિયમ આખર સુધી ખરાબર જળવાયો હતો. ધારાસુથી ચાલતાં ગંગોત્રી જવાની સડક અને ભાગીરથી ગંગા અહીંથી જમણી બાજુ ઘૂટી જાય છે. અને ડાબી તરફ પહાડની ટેકરી ઉપર થઈને જમનોત્રી જવાનો રસ્તો ચાલે છે અને ચડાઈ શરૂ થાય છે. રસ્તામાં પીવાના પાણીની તંગી છે. ચાર માઈલ ઉપર કુત્યાણુ ચટ્ટી આવે છે, ત્યાંથી આગળ ચડાઈ વધતી જાય છે, અને પાંચ માઈલ ઉપર

કુમડા ચટ્ટી

આવે છે, ત્યાં રાત રહી મંગળવારે રવાના થયા તે ચાર માઈલ ઉપર સીલકીયારા ચટ્ટી આવે છે ત્યાં રસોઈ કરી. અહીં વચમાં ચીડના ઝાડનું જંગલ આવે છે, ચાર માઈલ ઉપર ‘રાડીકાડાંડા’ ચટ્ટી આવે છે તેથી આગળ ઊતરાઈ આવે છે. આ ઠેકાણે ઝેરી માખીઓનો ઉપદ્રવ રહે છે.

ચાર માઈલ ઉપર સમલી ચટ્ટી આવે છે. જમનોત્રીથી પાછા વળતાં અહીંથી ઉત્તરકાશી થઈને ગંગોત્રી જવા માટે રસ્તો જાય છે. આ ચટ્ટીથી આગળ એ માઈલ ઉપર નીચાણમાં શ્રી જમુનાજીના કિનારા ઉપર

ગંગાણી ચટ્ટી

આવે છે ત્યાં રાત રહ્યા. અહીંયાં નજીકમાં શ્રી જમનાજીની ધારા વહે છે, તેમાં સ્નાન કરવાની બહુજ મજા પડે છે. બાજુમાં જ એક પાકો બાંધેલો, સ્વચ્છ, જળનો કુંડ છે, તેના ઉપર નાનકડી દેહરી છે તેમાં શ્રી ગંગાજી અને જમનાજીની મૂર્તિઓ ગૌર અને શ્યામ વર્ણની છે. લોકો આને ગંગાજળનો કુંડ કહે છે. પરશુરામના પિતા જમદગ્ની ઋષિએ તપ કરીને ગંગાજીને અહીંયાં પ્રગટ કરેલ છે. સ્થળ રમણીય છે. અહીંયાં બાવા કાળીકમળી વાળાની ધર્મશાળા છે. મોટીની દુકાન સારી છે. અહીંથી આગળ ચાલતા શ્રી જમુનાજીના જમણે કાઠે ચાલવાનો રસ્તો છે. સવારમાં ગંગાજીના કુંડમાં તથા જમનાજીની ધારામાં સ્નાન કરીને ચાલવાનું શરૂ કર્યું તે છ માઈલ ઉપર દશ વાગે—

જમુના ચટ્ટી

પહોંચ્યા. રસોઈ જમ્યા અને બપોર પછી ચાલવાનું મોકુફ રાખ્યું કારણ કે, કપડાં ધોવા અને આરામ કરવાની બધાની સલાહ થઈ હતી. ગુરવારે સવારના અહીંથી રવાના

થયા. ચાર માઈલ પર ઓજરી ચટી અને ત્યાંથી ત્રણ માઈલ પર રાણાગાવ અને ત્રણ માઈલ પર

હનુમાન ચટી

દશ વાગે પહોંચ્યાં. અહીં હનુમાનગંગાનો પુલ પાર કરવો પડે છે અને ત્યાં ધર્મશાળા છે, ત્યાંથી ચાલી સાંજે

મારકુંડે ચટી

પહોંચ્યા. અહીંયાં એક નાનકડી બે મજલાની ધર્મશાળા છે અને એક વાણિયાની દુકાન છે. કહે છે કે મારકુંડ ઋષિએ અહીંયાં તપશ્ચર્યા કરેલ છે. આ ઠેકાણે થોડીક સપાટ જગ્યા છે ને જ્વાલામુખીની પેઠે તે જગ્યા ગરમ રહ્યા કરે છે. ધર્મશાળામાં પ્રથમ યાત્રીઓ હતા ને વળી ૨૨ માણસોનો અમારો સંઘ ત્યાં પહોંચ્યો તેથી મુશ્કેલીથી બધાય યાત્રીનું પાસાણુ થઈ શક્યું. અહીંથી ઠંડી વિશેષ પડવાની શરૂઆત થાય છે. થોડેક છેટે ખરસાલી ગામ છે ત્યાં જમનોત્રીના પંડા (ગોર) રહે છે તે પણ અહીં પહોંચી આવ્યા. તેઓ સર્વેને અમારા સંઘની વતી આવતી કાલે શ્રી જમનોત્રી ધામમાં જમવાનું આમંત્રણ આપી લીધું. રાત્રીનો આરામ લઈને સવારમાં વહેલા ચાલવાનું શરૂ કર્યું. પ્રથમ એક માઈલ રસ્તો સીધો છે અને પછી સખત ચડાઈ શરૂ થાય છે. ચડાઈ ઊતરાઈનો રસ્તો અહીં જરા વિકટ અને સાંકડો છે માટે ધ્યાન રાખી ચાલવું પડે છે. એક જગ્યાએ તો વરસાદને લીધે રસ્તો ખડુ જ ખરાબ થઈ જવાથી ઘણી જ

સાવચેતી રાખવી પડી હતી. બાબુમાં નીચે નીચે શ્રી જમનાબીની ધારા વહ્યા કરે છે. તેનો દેખાવ ઘણો જ આનંદકારી લાગે છે. એવી રીતે ચાર માઈલ ચાલ્યા એટલે વૈશાખ વદ ૩ શુક્રવારે દશવાગે પરમપાવની

જમનોત્રી

પહોંચી આવ્યા. સ્નાન દર્શન નિત્યકર્મ કરી શ્રી જમનાબીની પૂજા કરી. બીજી તરફ બ્રાહ્મણો જેને નિમંત્રણ કાલે આપેલ હતું તેને માટે રસોઈની સગવડ કરી તેને જમાડી દીધાં. અહીંના માણસોનો પહિરવેશ જુદી રીતનો છે. માણસો સીધા અને છલકપટ વગરનાં છે. અહીંયાં બાવા કાલી કમત્રીવાળાની ધર્મશાળા છે. જે ચાર દુકાન વાણિયાની પણ છે પણ તે દરેક પોતપોતામાં સંપંને વારાફરતી યાત્રીઓને ખોરાકની ચીજો વેચે છે. આવશ્યકતા પૂરતી ખાદ્યાની તથા પૂજાની સામગ્રીની ચીજો અહીંયાં મળી શકે છે, કહે છે કે આ જગ્યાં સમુદ્રની સપાટીથી ૧૦,૦૦૦ ફુટની ઊંચાઈએ છે, આખા રસ્તા કરતાં અહીં ટાઢ વધારે પડે છે. પણ આ વખતે અત્રે સાધારણ ટાઢ પડી હતી. શરૂઆતમાં વહેલા જે યાત્રીઓ આવે છે તેને વધારે પડે છે કારણ કે ત્યારે ખરકનું જોર વધારે રહે છે ને રસ્તામાં પણ ખરક પથરાએલ હોય છે. આ વખતે તો ખરક ફક્ત પહાડની ચોટી ઉપર જ દ્રષ્ટિગોચર થાય છે.

અહીં સૂર્યકુમારી જમુનાબીની ધારા ઉપર પુલથી પાર

થઈ જ્યાં તમકુંડના જળની ધારાનો સંગમ થાય છે ત્યાં
 સ્નાન કરવાનું મહાત્મ્ય છે. શ્રી જમનાજીના જળ બહુ
 ઠંડા રહે છે જેથી એકદમ તેમાં સ્નાન કરવાની હિંમત
 થતી નથી પણ આટલાં ઠંડા સહન કરીને સ્નાન માટે જ
 અહીં આવ્યા છીએ, એવો વિચાર આવતાં, સહેજમાં હિંમત
 આવી સ્નાન થઈ જાય છે, અને પછી તરત બાજુમાં
 આવેલા તમકુંડમાં સ્નાન કરવાનું થાય છે. કુંડનું જળ
 ગરમ હોવાથી સ્નાન કરવાની બહુ મજા પડે છે અને ઘણી
 વાર અંદર રહ્યા છતાં બહાર નીકળવાનું મન પણ થતું
 નથી. રસ્તાની થકાવટ અને ચામડીના ટોચ પણ રોગ
 હોય તો તે મટી જાય છે. કુંડથી થોડેક ઊપર
 સખત ગરમ પાણીનો એક બે પુટ અને અઢી પુટનો
 ચોરસ કુંડ છે. તેમાં આલુ તથા આવલ વગેરે કપડામાં
 પોટલી બાંધીને નાખવાથી પંદરેક મિનિટમાં બકાઈને ખાવા-
 લાયક બની જાય છે, તેમ જ ઘડિના લોટની રોટલી વણીને
 તેને તે કુંડના પાણીમાં નાખવાથી પાકી રહેવાથી ઊપર
 તરી આવે છે. તેની બાજુમાં જ ગરમ જળની પીચકારીઓ
 પહાડની લેખડના ચટાનમાંથી પુવારા રૂપે નીકળે છે, તેને
 જમનાજીનું મુખ કહે છે. અને તેની પૂજા યાત્રી લોકો કરે
 છે. તેથી જરા આગળ લોકડાં અને તેની અંદર પથ્થર ભરેલ
 એવી દિવાલવાળું નાનકડું મંદિર છે, તેમાં શ્રી ગંગાજીની
 ગૌરવર્ણ અને શ્રી જમનાજીની શ્યામવર્ણની મૂર્તિઓ છે.
 તેની પૂજા આરતી પંડા લોક કરે છે. તેથી જરા નીચે

ઊતરતા સવા સવા પુર આશરેના ચોરસ ગ્રણ કુંડ છે તેને લોકો અગ્નિકુંડ, ગૌરીકુંડ અને સૂર્યકુંડ કહે છે. ત્યાંથી પાછા વળતા જમુનાજીના નાનકડા લાકડાના પુલ પાર થઈ આગળમાં બે મોટી ધર્મશાળા છે. શ્રી. જમનોત્રીના સ્થાનની જગ્યા થોડીક અને શંકડાશવાળી છે. પણ તેની રમણીયતા અલોચીક પ્રકારની લાગે છે. અમે અહીં એક રાત રહી બીજે દિવસે એટલે વૈશાખ વદ ૪ ને શનીવાર તા. ૨૯ મી મે ૧૯૩૭ ને દિવસે શ્રી જમુનાજીમાં સ્નાન નિત્ય નિયમ કરી સ્નાન જમીને બપોર વખતે ગંગોત્રી જવાને માટે રવાના થયા—

જમનોત્રી-થી-ગંગોત્રી

જમનોત્રીથી એજ રસ્તે પાછા વળ્યા. તે સાંજે ૯ માઈલ બિપર હનુમાન ચટીએ પહોંચી આવ્યા. હનુમાનચટીમાં રાત રહી સવારે વહેલાં ચાલ્યા તે જમુના ચટીમાં બપોરના વિશ્રામ લઈ સાંજે ગંગાણી ચટીમાં રાત રહ્યા. જમનોત્રીથી અહીં સુધી પાછા વળતાં એજ રસ્તે આવવું પડે છે. અહીંથી લગભગ બે માઈલ આગળ

સીમલીચટી

આવે છે, ત્યાંથી શ્રી ગંગોત્રી જવાનો રસ્તો જતાં ડાબાહાથ તરફ જુદો પડે છે. ને ત્યાંથી ઉત્તરક.શી તરફ જાય છે. સોમવારે સવારે અમેએ રસ્તે ચાલવાનું શરૂ કર્યું અને તેમાં ૪ માઈલની આકરી ચડાઈ પડે છે, અને પાછી

તેટલી જ ઊતરાઈ પડે છે. ઊતરાઈ પણ આકરી છે, અને બહુજ ધ્યાન રાખીને ઊતરવું પડે છે, ગફલતમાં રહેવાથી પડી જવાનો સંભવ રહે છે. માટે ધીરે ધીરે ચાલવાથી કેાઈ જાતની અડચણ પડતી નથી. ચડાઈ અને ઊતરાઈના મળીને આઠ માઈલ થાય છે એટલે નિચાણના ભાગમાં

સીગોટી ચટી

આવે છે, સાડાદશ વાગે અમો અહીં પહોંચ્યા. ચટી સારી છે. પાકી ધર્મશાળા છે, રસ્તામાં ચડાઈ ઊતરાઈનો થાક લાગેલ હોતો અને આજે સોમવાર હોવાથી બપોરની રસોઈ જતી કરીને સાંજનું ચાલવાનું બંધ રાખ્યું અને રાત્રી અહીં જ આરામ કર્યો.

સવારમાં વહેલા ઊડી ચાલ્યા. પહેલા બે માઈલ ઊતારનો રસ્તો છે પછી એક માઈલનો સીધો રસ્તો આવે છે, એટલે ત્રણ માઈલ ઉપર નાકેરી ચટી આવે છે. અહીંયાં શ્રી ભાગીરથી ગંગાજી તથા ધારાસુથી આવેલ રસ્તો મળે છે, એટલે ભાગીરથીને તીરે તીરે ચાલવાનું થાય છે. આ રસ્તો સીધો સપાટ છે અને પહાડો પણ છેટે છેટે આવેલા છે તેથી ખુલ્લો અને ખેતરો વાળો અને દેખાવમાં સુંદર છે. નાકેરી ચટીથી છ માઈલ ઉપર

ઉત્તર કાશી.

અમો દશવાગે પહોંચ્યા. અહિંયાં શ્રી પ્રયાગ રાજપાસે હુશી ગામમાં ગંગાજીને કિનારે શ્રી. માધવાનંદજીની કુટીના

પ્રબંધ કર્તા સ્વામીશ્રી યોગાનંદજી મહારાજ કોટેશ્વર આશ્રમમાં રહેતા હતાં, અમારે તેનાથી સારો પરિચય હોવાથી અમે તેને ત્યાં કોટેશ્વર આશ્રમમાં જ ઉતર્યા હતાં.

અહીંયાં જે ચાર ધર્મશાળાઓ છે. બાવાકાલીકમળીવાળાની ધર્મશાળા બહુ મોટી છે. બીજા સંન્યાસીઓના આશ્રમો પણ છે. વસ્તી મોટી છે. મ્યુનિસિપાલિટીનો બંદોબસ્ત સારો. કોલેજ પણ છે, અને બજાર પણ સારી અને મોટી છે. અહીંયાં શ્રી ભાગીરથી ગંગા ઉતર વાહીની છે, અને તેને કિનારે કિનારે વસ્તી છે. સંન્યાસી અને યોગીઓની કુટીઓ પણ પહાડમાં તથા ભાગીરથી ને કિનારે વિશેષ પ્રમાણમાં છે અને સારા સારા વિદ્વાન મહાત્માઓ, પણ અહીં જોવામાં આવે છે. જેને દુનિયાનો પ્રપંચ મૂકીને પોતાનું શ્રેય સાધવું હોય તેને માટે આ સ્થળ સારું અને અનુકૂળ છે. અહીં વિશેષ ટાઢ પણ પડતી નથી તેમ ગરમીના દિવસોમાં ગરમી પણ વિશેષ પડતી નથી. અને ઘણાએ અન્નક્ષેત્રો પણ છે. ટપાલ ઓફિસ, હસ્પિટાલ અને પોલીસ સ્ટેશન પણ છે. બીજે દિવસે બુધાષ્ટમી પર્વ હોવાથી બધાએ સંઘની મરજી ભંડારોકરી સાધુઓને જમાડવાની અને એક દિવસ અહીં રોકાવાની થઈ એટલે ભંડારાનો બંદોબસ્ત કરીને પછી સ્થાનીક દર્શન કરવા ગયાં. પ્રથમ શ્રી ગંગાજીનો મણીકર્ણીકા નો ઘાટ, કે જે થોડાકમાં પાકો બાંધેલ છે ને તે મુખ્ય ઘાટ છે ત્યાં સ્નાન કરી શ્રી વિશ્વનાથ, અન્નપૂર્ણાજી, તથા દેવતા અને અસુરની લડાઈ

વખતે છૂટેલ, શક્તિના દર્શન કરવા લાયક છે. હુઠીરાજ જ્ઞાનવાપી, કાળભૈરવ, તથા જયપુરના મહારાજાનું બનાવેલ એકાદશરૂદ્ર સ્થાપેલું મંદિર ખડુ જ સુંદર છે. થોડે દૂર લક્ષ્મીશ્વર મહાદેવનું પુરાતન મંદિર છે. કહે છે, કે દુર્યોધને પાંડવોનો લાખાગ્રહમાં નાશ કરવાને માટે ગંગાજીને કિનારે આ ઠેકાણે લાખાગ્રહ બનાવ્યું હતું. શ્રી કાશીની માફક અહીં પણ વરૂણાં અને અસી નદીનો બન્ને તરફ ભાગીરથી ગંગામાં સંગમ થાય છે અને વચ્ચાં કાશીપુરી છે. લગભગ કાશીજી જેવા જ દર્શન અહીંયાં છે. આ સ્થળ પવિત્ર, પ્રાચીન અને સુપ્રસિદ્ધ છે, કેદાર ખંડમાં એનો ખડુ જ મહાત્મ્ય છે, ગુરુવારે સાંજને વખતે શ્રી ગંગાજીને કિનારે કિનારે મહાત્માજીના દરશન કરવાને નીકળ્યાં અને થોડો સતસંગનો લાભ પણ લીધો. બીજે દિવસે વૈશાખ વદ ૧૦ શુક્રવારે ઉત્તરકાશીથી ચાલ્યા. બે માઈલ ઉપર નંગાણી ચટી આવે છે, અહીંયાં અસીગંગા અને ભાગીરથી ગંગાનો સંગમ થાય છે. અસીગંગાનો પુલ પાર કરી આગળ શ્રી ભાગીરથી ગંગાને કિનારે કિનારે ચાલવાનું થાય છે. રસ્તો સીધો છે. ઉત્તરકાશીથી નવ માઈલ ઉપર

મુનેરી ચટી

દશ વાગે પહોંચ્યા. અહીંયાં ધર્મશાળા સારી છે, બપોરના કાર્યથી પરવારી ત્રણ વાગે રવાના થયા તે આઠ માઈલ ઉપર સાંજે

ભટવારી ચટી (ભાખર ક્ષેત્ર)

પહોંચ્યા. અહીંયાં બે ત્રણ ધર્મશાળાઓ છે. અહીંયાં ભાસ્કરે-
 શ્વર મહાદેવનું પુરાતન મંદિર છે. કહે છે કે શ્રી સૂર્યનારા-
 યણે અહીંયાં તપ કર્યું હતું. આ જગ્યાને કેટલાક ભાખર
 પ્રયાગ કહે છે, શ્રી ગંગાજી પાસમાં જ વહે છે. બાવા
 કાલીકમળીવાળાની ધર્મશાળા છે તેમાં મક્ત દવા પણ મળે
 છે. અહીંથી શ્રી ગંગોત્રીજી લગભગ માઇલ ધાય છે, અને
 ત્યાંથી પાછા વળતા અહીં સુધી એ જ રસ્તે આવવું પડે
 છે, માટે યાત્રી પાસે વધારાનો ફાલતુ સામાન અહીંયાં
 ચોકીદારને સોંપી તેની રસીદ લઈ ગંગોત્રીથી વળતાં પાછો
 સામાન લઈ લે, એવી સગવડ છે. અહીંથી બે માઇલ ઉપર
 મલાચટી આવે છે ત્યાંથી બુઢાકેદાર ધધને શ્રી કેદારનાથ
 જવાનો રસ્તો બુઢો પડે છે. ભટવારીચટીથી સવારે રવાના
 થયા. વચમાં નદીનાલાના પુલ તથા ભાગીરથી ગંગાના
 લોઢાના દોરડાંના પુલથી પાર થઈ સામે પારના રસ્તે જવાય
 છે અને ભાગીરથી ડાબા હાથ ઉપર વહેતાં ચાલ્યાં આવે છે.
 આગળ ચાલતાં ફરીથી ભાગીરથી ગંગાને લોઢાના પુલથી પાર
 થવું પડે છે, પુલને આ પારમાં જ રસ્તાથી થોડેક ઉપરની
 ટેકરી માથે ગરમ પાણીના બે કુંડ છે તેને ઋષિકુંડ કહે છે.
 પારાશર ઋષિએ અહીં તપશ્ચર્યા કરી હતી એમ કહે છે.
 પારશર ઋષિની નાનકડી મૂર્તિનાં દર્શન છે. આ પવિત્ર અને
 પ્રસિદ્ધ તીર્થ છે. કુંડ પાકા બાંધેલા છે. ત્યાંથી આગળ
 ચાલતાં પુલ ઉપરથી ગંગાજી પાર થઈ થોડેક દૂર

ગંગાણી ચટી

આવે છે. ભટવારી ચટીથી આ જગ્યા ૧૦ માઈલ થાય છે. અહીંયાં ધર્મશાળા છે. ગંગાજી નજીકમાં વહ્યા કરે છે તથા પાસે જ રસ્તા ઉપર આશરે ૫૦ પચાસ પુટની ઊંચાઈએથી એક નિર્મળ જળની ધારા પડ્યા કરે છે. યાત્રીઓને અહીં ઠીક આરામ મળે છે. પણ અહીં માખીઓ બહુ જ હોવાથી દિવસમાં મુશ્કેલીથી રસોઈ બનાવી શકાય છે. આજે વૈશાખ વદ અગીઆરસ શનીવાર હોવાથી તેમજ કપડાં ધોવાની સગવડ હોવાથી બપોર પછી ચાલવાનું બંધ રાખ્યું અને અહીંજ આરામ લીધો અને રાત રહ્યા. રવિવારે સવારે ચાલતાં પાંચ માઈલ ઉપર સોનગંગાનો સંગમ ભાગીરથીમાં થાય છે. વચમાં એક બે નાનકડી ચટીઉ આવે છે. આગળ રસ્તો ચડાવ ઊતારનો છે. વચમાં એક માઈલ રસ્તો ખરાબ થઈ જવાથી ગંગાજીને કિનારે રેતીમાં ચાલવું પડે છે, પછી બે માઈલની કડી ચડાઈ પછી—

શુક્રી ચટી

આવે છે. સોનગંગાથી શુક્રી ચાર માઈલ થાય છે. ચટી પહાડ ઉપર છે. ભાગીરથી ગંગા અહીંથી છેટે રહી જાય છે. અહીં એક ધર્મશાળા છે. પાકો કુંડ છે. તેને સૂર્યકુંડ કહે છે. બપોરનું કાર્ય પરવારી ત્રણ વાગે રવાના થયા. થોડીક ચડાઈ પછી રસ્તો ઊતારનો આવે છે. બે માઈલ પર ઝાલા ચટી આવે છે ત્યાં ધર્મશાળા છે ત્યાંથી

આશરે અરધો માઈલ ચાલતાં શ્યામપ્રયાગ (શ્યામગંગા અને ભાગીરથીનો સંગમ) આવે છે. શ્યામગંગાનો પટ ઘણો પહોળો છે અને તેમાં બે ત્રણ ઠેકાણે ધારા વહે છે. માટે નાના લાકડાના પુલ ઉપર ચાલવું પડે છે અને આ ઠેકાણે ભાગીરથી ગંગાનો પટ પણ ઘણો પહોળો છે, અને પ્રવાહ શાંત વહ્યા કરે છે. અહીંનો દેખાવ મનોહર છે. આગળ ચાલતાં ગુપ્ત પ્રયાગ આવે છે. (ગુપ્તગંગા ભાગીરથીમાં મળે છે) અહીં ટીબેટના વેપારીઓના મકાન છે. ઊની કપડાં, ધાબળા તથા પસમીનાની ચાદર વગેરે વેચાય છે. પહાડી બકરાંઓની અનાજ વગેરે માલની ભરેલી પોઠો અહીંયાં નજરે પડે છે. અરધા માઈલ ઉપર

હરશીલ ચટ્ટી

આવે છે. અહીં ચટ્ટીથી હરશીલ ચટ્ટી (હરિ પ્રયાગ) અઢીમાઈલ થાય છે. અહીંયાં ધર્મશાળા છે, બાબુમાંજ શ્રી સત્યાનારાયણ (લક્ષ્મી નારાયણ)નું મંદિર રાજરામ બ્રહ્મચારીનું બનાવેલું છે. ને દેખરેખ પોતે જ રાખે છે. તેમાં શેવ (સફરચંદ)ના ઝાડનો મોટો બગીચો છે અને યાત્રીઓને ઊતરવાની સગવડ સારી છે. પાસમાંજ ગંગાજીની ધારા વહ્યા કરે છે. મોઢીની દુકાન પણ છે. ત્યાં અમો રાત રહ્યા. અહીંથી ટાઢ વિશેષ પડવાની શરૂઆત થાય છે. સવારે વહેલા ચાલતા આગળ અરધા માઈલ ઉપર ભાગીરથી ગંગા ઉપર લાકડાંનો પુલ આવે છે તેને પાર કરી બે માઈલ

સીધા રસ્તે ચાલતાં આગળ

ધરાલી ચટ્ટી

આવે છે. અહીંયાં ધર્મશાળા છે. શિવપાર્વતીના પુરાતન મંદિર છે પણ તેની મૂર્તિઓ પાણીમાં જ ડૂબેલી રહે છે. જન્દુમુનિનું આશ્રમ ધરાલી પાસે છે—આ સ્થળ પણ બહુ જ સુંદર છે. અહીં દૂધ ગંગાનો ભાગીરથીમાં સંગમ થાય છે. ભાગીરથીનો પટ અહીં પહોળો છે. અને ધારાના બે ત્રણ સ્તોત્ર થઈને જુદા જુદા વહે છે, થોડાકમાં પાંડા ઘાટ બાંધેલો છે, અહીંયાં પણ તીર્થેટ અને ભુતાનના વેપારીઓ વેપાર કરે છે. ચીડના અને દેવદારના જંગલ છે, કાળા રંગની પહાડી ગાયો (શુરા ગાયો) નજરે પડે છે, પણ તે પાળેલી હોય છે. ગંગાજીને પરવે કાંઠે માર્કંડેય મુનીનું આશ્રમ [મુખવા મઠ] છે. તેની બાજુના ગામમાં ગંગોત્રીના પંડા લોક રહે છે, કહે છે કે બદ્રીનાથ અને કેદારનાથની પેઠે છ મહિના શિયાળામાં પટબંધ ત્યારે શ્રી ગંગાજીની ચલ મૂર્તિઓ પંડા લોક અહીંયાં લઈ આવીને પૂજા કરે છે, અને અષાઠીજ [અક્ષય તૃતિયા] ને દિવસે ત્યાં લઈ જાય છે. ને પર ખુલ્લે છે. અહીંથી આગળ ચાલતાં

જંગલા ચટ્ટી

આવે છે. અહીંયાં એક લાકડાંનો જંગલો છે, ત્યાંથી આગળ ચાલતાં તીર્થેટ ને ચીન તરફથી ચીની ગંગા નદી આવે છે, એ ભાગીરથીમાં મળે છે. ચીની ગંગાના કિનારા પાંડા

પથરના ખડકના છે અને બહુ જ ઊંચા છે, તેના ઉપર આગળના વખતના જૂના જમાનામાં માણસોને પાર થવા માટેના પુલના દોરડાં તથા છીકું દેખાય છે, તે દૃષ્ય જોઈને હોસ ઠેકાણે આવે છે કે આપણે તો કાંઈ નથી ધન્ય છે આગળના માણસોને કે જેને આવા આવા કપ્ટ વેડીને યાત્રાઓ કરી છે. હમણાં તો દરેક ઠેકાણે રસ્તામાં ઘણા સુધારા થઈ ગયા છે. આ ઠેકાણે પણ હમણાં લોઢાનો ગડરથી પુલ બાંધ્યો છે. અહીંયાં નદીનો પટ સાંકડો છે ને કિનારા બહુ ઉંચે હોવાથી પુલ ઉપર ઉભા રહીને જોવાથી દેખાવ અતીસું સુંદર લાગે છે. જાણે ઉભાં ઉભાં જોયા જ કરીએ. આનંદીમાં ત્રીજેટ તરફ ઘણે છેદેથી પદ્મભદ્ર નામના લાકડાં તણાઈ આવે છે તેનો ધપ કરવાથી ઘણી સારી સુગંધી આવે છે. પુલપાર થવાથી આસરે એક માઈલની સખત ચડાઈ શરૂ થાય છે. આગળ તો ચડાઈ બહુજ સખત હતી પણ હમણા રસ્તાને ફેરવી ફેરવી તે લઈ જવાથી ચડાઈ હલકી કરી નાખેલ છે. થોડેક આગળ ચાલતાં પીળી સીંદુરિયા રંગની માટીની ટેકરી આવે છે. તેમાંથી જરા જરા ગરમ જળનાં ઝરણુ ટપકે છે. ત્યાંથી આગળ ચાલતાં સપાટ જમીન આવે છે. દશ વાગે અમે

ભેરવધારી ચટી

આગ્યા. અહીંયાં બે ધર્મશાળા છે. દેવદારના ઝાડનું જંગલ છે. અહીંયાં ભેરવજીનું મંદિર છે, ગંગાજી અહીંથી છેટે

અને નીચે છે, અહીંયાં પાણીની જરા તકલીફ છે. ઘણે
છેટેથી એક ઝરણામાંથી દેવદારના લાકડાની નાળી બનાવી
તે દ્વારા પાણી લઇ આવી એક પાકા હોજમાં પડે છે તેના
ઉપર ટીન ઢાંકેલ છે, તેમાંથી પાણી મળે છે. બપોરનો
વિશ્રામ લઇ અહીં વાગે ચાલ્યા તે છ વાગે વૈશાખ વદ ૧૪
સોમવાર તા. ૭ જુન સને ૧૯૩૭ ના

શ્રી. ગંગોત્રી

પહોંચ્યા, અહીં ઘણી ધર્મશાળા ઓછી અને કાંઈક મેદાન
જગ્યા છે. ચારે તરફ ઘરફાળા મોટા મોટા પહાડો આવેલા
છે, લોકો તેને હિમાલય કે મેરુ પર્વત પણ કહે છે. અહીંયાં
શ્રી ગંગાજીનું પાકું મોટું મંદિર છે તેમાં મધ્યમાં શ્રી
ગંગાજીની સૂવર્ણની મૂર્તિ છે, તેને ડાબે પડખે શ્રી જમનાજીની
મૂર્તિ છે અને જમણે પડખે શ્રી જાનકીજીની મૂર્તિ છે. અને
નીચેની બીજી હારમાં પ્રથમ શ્રી લક્ષ્મીજી અને તેની
બાજુમાં સરસ્વતીજી, તેની બાજુમાં અન્નપુર્ણાજી તેની
બાજુમાં ભાગીરથીજી અને છેલ્લી શ્રી શંકરાચાર્યજીની મૂર્તિ
છે. બારે ચોકીઆરામાં ગણપતિની મૂર્તિ છે ત્યાંકણે પંડા-
લોક સાંજે આસ્તી વખતે શ્રી ગંગાજીની સ્તુતિ (જય ગંગે
માઈ હર ગંગે માઈ, સગરલાલ તારનકું ઇસ જગમે આઈ)
કરે છે અને યાત્રીઓને ઉપદેશ આપે છે. તેથી આગળ
બાજુમાં શ્રી ગંગાજીના કિનારા પર ભાગીરથી શીલા છે,
કહે છે કે અહીં ભાગીરથીજીએ તપ કર્યું હતું તેને સામે

પરમપાવની પાપનસાવની ગંગાજીની ધારા વહે છે. મુખ્ય ઘાટ
ખતાવવા માટે બન્ને તરફ જંડીઓ ઊભી કરેલી હોય છે
પાકો ઘાટ બનાવેલ નથી. એ ઠેકાણે સ્નાન તર્પણ થાય છે
અને ગંગાજળ ભરાય છે. જળ ખરફના જેવા ઠંડા રહે છે.
અને હિંમત રાખવાથી મળેથી સ્નાન થઈ શકે છે. સ્નાન
કર્યા પછી હાથ પગના આંગળાં ઠરી જાય છે પણ થોડીવાર
પછી પોતાની મેળે જ ગરમી આવી જાય છે. પ્રભુ કૃપાએથી
મેં તો અહીં ઉપરાઉપરી એ જ વખતે ભીને વસ્ત્રે ખીજી
વખત પણ સ્નાન કરી લીધું હતું. ગંગાજીનો પટ અહીંયાં
પહોળો છે. પણ ધારા વચ્ચેમાં થોડાક પટમાં સાધારણ વહે
છે ગંગાજીની મૂર્તિના મુગટ અને છત્ર પણ સોનાના છે.
મૂર્તિનો સ્પર્શ કર્યા વિના જરા છેટેથી યાત્રાળુ લોક આરતી
ઉતારી શકે છે. ગંગાજળ જે ભરીને અહીંથી લઈ જવાના
હોય તે ઠામને ભરી કરીને અહીં મંદિરમાં પડ્યાને અપાય
છે. ને તે સરવે ગંગાજીની મૂર્તિની સમીપમાં નીચે રાખી
તેની પૂજા કર્યા પછી પડ્યા લોક પાછાં આપી દે છે અને
બહાર પડ્યા લોક જ તે ઠામનાં સાંધા ચપડાલાખથી બંધ
કરી આપે છે. મંદિર ઊંચે પડ્યારે પાકા પથ્થરનું કોઈ
રાજાએ કહે છે કે ત્રણ લાખ રૂપિયાને ખર્ચે બંધાવેલ છે,
પણ ગઈ સાલે જ પર્વત ઉપરથી મોટી શીલા તૂટી પડવાથી
તે રડતી રડતી કાઢી કામળીવાળાની ધર્મશાળાના અરધ
ભાગને ભાંગતી અને મંદિરના એક ખૂણાને ઠોકર મારીને
તેની બાજુમાં રોકાઈ ગઈ છે. ને હજી સુધી ત્યાંજ

પડી છે. અહીંથી એક માઈલ નીચેની તરફ ગૌરીકુંડ છે. ત્યાં જવાને માટે ગંગાજીને લાકડાના પુલથી પાર થવું પડે છે. પારમાં કિનારા ઉપર એક નાનકડી ઝૂંપડીમાં કૃશ્નાશ્રમ નામના સાધુ (નાગાખાવો) રહે છે, અને ત્યાં એક પંજાળી બાઈ રહે છે, તે તેની સેવા કરે છે. ત્યાંથી આગળ ગૌરીકુંડ તરફ જતા વચમાં કેદારગંગા ભાગીરથીમાં મળે છે. તેનાં જળ જરા પીળા પડતા રંગનાં છે. ભાગીરથીમાં મળવા વાળી આ પહેલી જ નદી છે એમ કહે છે, અને અહીંથી આગળ ગૌમુખ સુધી ગંગોત્રીનાં જળ ભરાય છે, અને રામેશ્વરને પણ ચડે છે. અહીંથી થોડે આગળ ગંગાજી ઘણી ઉંચેથી શિવલીંગ ઉપર પડે છે અને બાજુમાં પાર્વતીજીની મૂર્તિ છે. કહે છે કે આસો મહિનામાં જળનો પ્રવાહ ઘટી જાય છે ત્યારે આ જગ્યાએ શીવલીંગ અને પાર્વતીજીની મૂર્તિના દર્શન બરાબર થાય છે. આ જગ્યાએ સફેદ પથ્થરના મોટા મોટા ચટાન છે અને દેખાવ બહુ જ સુંદર લાગે છે. આજુબાજુમાં નાની નાની ઝૂંપડીઓમાં ઘણા સાધુ મહાત્માઓ રહે છે. અને બાવા કાલી કામળીવાળાના અન્નક્ષેત્રમાંથી ભિક્ષા લઈ આવે છે. ચૈત્ર વૈશાખમાં અહીંયાં ઘણી ટાઢ પડે છે. બાવા કાલી કામળીવાળાની ધર્મશાળામાં ઊની વસ્ત્ર કામળ વગેરે ઘણા પ્રમાણમાં રહે છે, અને યાત્રીઓને જરૂર પડે તો ઓઢવા આપે છે ગૌમુખીધારા-અહીંથી અઢાર માઈલ આગળ છે, જ્યાં ગંગાજીનું ઉત્પત્તિ સ્થાન કહેવાય છે. પણ ત્યાં જવાનો રસ્તો અત્યંત દુર્ગમ હોવાથી બધાં માણસો

ત્યાં જઈ શકતાં નથી પણ ઘણું સંકટ વેઠીને કોઈક યાત્રી ત્યાં જવાને સમર્થ થઈ શકે છે. બીજે દિવસે વૈશાખ વદ ૩૦ મંગળવાર હોવાથી સંઘના માણસોની સલાહ, ભંડારો કરીને સાધુ મહાત્માઓને જમાડવાની અને રોકાઈ રહેવાની થઈ, એટલે સવારમાં સ્નાનાદિક નિત્ય નિયમ કરીને કાલી કમલોવાલાની મારફતે ભંડારાની વ્યવસ્થા કરી અમો સ્થાનીક દર્શન કરવા નીકળી ગયા. દશ વાગે મહાત્મા ગણુ જમવા પધારતાં તેનાં દર્શન કરીને પછી પ્રસાદ લઈને અમોએ પણ આરામ લીધો. અહીંયાં ભોજપત્ર મોટા મોટા અને સસ્તાં મળે છે, અને પત્રાવલીઓને ઠેકાણે પણ વપરાય છે. ત્રીજે દિવસે સવારમાં સ્નાનાદિક નિત્ય નિયમથી પરવારીને ગંગાજીના મંદિર દર્શન કરી ત્યાંથી જળના ભરેલા વાસણુ જે આગલે દિવસ મંદિરમાં પૂજા કરવાને આપેલ તે લઈ પૂજા કરાવી તેના મોઢા બંધ કરાવી બ્રાહ્મણોના આશિર્વાદ લઈ સંવત ૧૯૯૩ ના જેડ શુદ્ધ ૧ બુધવાર તા. ૯ જુન સને ૧૯૩૭ સવારે ૭ વાગે શ્રી કેદારનાથ જોવાને માટે રવાના થયા.

ગંગોત્રી થી કેદારનાથ

ગંગોત્રીથી કેદારનાથ જવાને માટે ૩૮ માઈલ ભટવારી-ચટ્ટી સુધી એજ રસ્તે પાછું ચાલવું પડે છે, અને ભટવારીથી ૨ બે માઈલ છેટે માલ્લાચટ્ટી થી કેદારનાથ જવાને રસ્તો જુદો પડે છે. ગંગોત્રીથી ચાલી ૧૦ વાગે ભેરવચટ્ટી

આવ્યા. ખપેરની વિશ્રાંતિ લઈ સાંજે હરસીલચટી (હરી-પ્રયાગ) માં રાત ખમ્યા. સવારનો થોડો વરસાદ વરસવાથી ખપેર સુધી અહીં રોકાઈ સાંજનાં સુકીચટીમાં રાત ખમ્યા. શુક્રવારે સવારે ત્યાંથી રવાના થઈ ખપેરે ગંગાણાણી-ચટીમાં અને સાંજે ભટવારીચટીમાં રહ્યા. શનિવારે પ્રભાતે રવાના થઈ ૨ માઈલ ઉપર

માલ્લા ચટી

આવ્યા. અહીંથી બુઢાકેદાર થઈને કેદારનાથ જવાનો રસ્તો જુદો પડે છે. થોડે દૂર ભાગીરથી ગંગાને લોઢાના દોરડાંના પુલ પાર જપાય છે અને થોડે દૂર ભાગીરથીને ડાબે કિનારે કિનારે ચાલવાનું થાય છે. પછી ભાગીરથી ગંગાનો સાથ છૂટી જાય છે, અને આગળ સોડગામ આવે છે, અને આગળ એક નાનકડું નાળું પાર કર્યા પછી ચડાઈ શરૂ થાય છે. આ રસ્તો તૂટેલી હાલતમાં અને અખડો ખખડો જરૂર છે. પણ યાત્રાળુને નજીક પડતો હોવાથી ઘણું માણસો જાય છે. ચડાઈ કડી છે. આગળ ચાલતાં સ્યાલી ચટી આવે છે. ત્યાંથી આગળ એક માઈલ કડી ચડાઈ અને બે માઈલ સાધારણ સીધા રસ્તા બાદ સાંજે

છુણાં ચટી

આવ્યાં. અહીંયાંની જમીન કાળી ને ભેજવાળી છે. એક ધર્મ-શાળા છે. પણ તેમાં યાત્રીઓની ભરતી હોવાથી, મુશ્કેલીથી અમારો સમાવેશ થઈ શક્યો હતો. અહીં ઘણા ઘાટા અને

ઊંચા ઝાડોનું જંગલ છે. રવિવારે સવારના અહીંથી રવાના થયા. ચાર માઈલની કઠણ ચડાઈ છે અને ચડાઈ ઉતરાઈ બાદ છુણાથી ૯ માઈલ પર પગરાના ચટી આવે છે. ત્યાં બપોરની વિશ્રાંતી લઈ આગળ કડી ઉતરાઈ આવે છે. અહીંયાં બહુ જ સંભાળ રાખીને ચાલવાની જરૂર છે. નહિ તો ભાગ્યે જ કોઈ માણસ પહીં જવાથી બચે છે. આગળ જતા ઝાડા ચટી, ધર્મગંગા નદીને કિનારે આવે છે. ધર્મગંગાને પુલથી પાર થઈ અને થોડી ચડાઈ પછી ઊતાર અને પથ્થર વાળો સીધો રસ્તો પસાર કરવા પછી સાંજે

બુઢ્ઢાકેદાર

પહોંચ્યા. અહીંયાં બાવા કાઢી કામત્રીવાળાની ધર્મશાળા બે મજલાની છે. આજે જેઠ શુદ્ધ ૬ સોમવાર હોવાથી શંકર ઉપર રૂદ્રાભિષેક કરાવ્યો અને મિથુન સંક્રાંતિ હોવાથી બધાની સલાહ ભંડારો કરવાની થઈ જેથી બપોર સુધી અહીં રોકાવાનું થયું. અહીંયાં ધર્મગંગા અને બાલગંગાનો સંગમ થાય છે, ત્યાં સ્નાન કરી જળ ભરીને બુઢ્ઢાકેદારનાથને ચડાવવાનો મહાત્મ્ય છે, બુઢ્ઢાકેદારનું મંદિર છે. તેમાં અણુઘડ અને મોટો શીવલિંગ છે અને હાથીનું નાનકડું બચ્ચું બેઠું હોયે તેવા, આકારનો દેખાવ લાગે છે, અને તેમાં ફરતાં બુઢા કેદાર શીવ-પાર્વતી, નંદી-ગણેશ-લક્ષ્મીનારાયણ દ્રોપદિ અને પાંચે પાંડવ તથા દુર્ગાની મૂર્તિઓ કેતરેલી છે. બાજુમાં ભૈરવની મૂર્તિ તથા તેનું ત્રિશુલ ખોદેલું છે.

મંદિર બિંચી જળ્યામાં છે, અને પુરાતન છે, માથે સોનાનો કળશ છે. કેદારનાથ માથે ચાંદીનું મોટું છત્ર છે. અહીંથી ૭ માઈલ એક રસ્તો સદા સરોવર જાય છે. કહે છે કે ત્યાં સ્વયંભુ મનુ અને સતરૂપારાણી એ તપશ્ચર્યા કરેલ હતી. ખુઠાકેદારથી બાર વાગ્યા પછી રવાના થયા. રસ્તામાં ચડાઈ આવે છે, સાંજે ૭ માઈલ ઉપર

ભૈરવ ચટી

પહોંચ્યા. અહીં ભૈરવજીના દર્શન છે. અહીં રાત રોકાઈને મંગળવારે સવારે ચાલ્યા. રસ્તામાં ચડાઈ ઉતરાઈ છે, અને છેવટમાં ઉતાર આવ્યા પછી નીચાણમાં નદીને કિનારે

ધુત્તુચટી

દશ વાગે પહોંચ્યા. અહીંયાં ભૃગુગંગા વહે છે, કહે છે કે ભૃગુ ઋષિએ અહીંયાં તપશ્ચર્યા કરેલ છે. અહીં રામ લક્ષ્મણ અને જાનકીજીનું મંદિર છે અને શંકરનું મંદિર છે. ધર્મશાળા છે પણ યાત્રીઓની ભરતી હોવાથી અમોને નિશાળમાં આશ્રય લેવો પડ્યો હતો. માસ્તર સાહેબ સજ્જન હતા માટે અમોને આદર સહિત તરત જ જળ્યા કરી આપી, બપોરની વિશ્રાંતિ લઈને ચાલ્યાં. થોડેક દૂર આવ્યા પછી ચડાઈ શરૂ થાય છે. માર્ગ કઠણ છે. વચમાં બે ત્રણ ચટીંગ આવે છે ૬ માઈલ ઉપર સાંજે

દાકુન્દા ચટી

પહોંચ્યા. અહીં રાત રોકાઈ ખુધવારે સવારે રવાના થયા.

રસ્તો કહી ચડાઈનો છે. દશ વાગે ચાર માઈલ ઉપર

પવાલી ચટી

પહોંચ્યા. આજે બુધાષ્ટમી હોવાથી રાત અહીંજ રહેવાનો નિશ્ચય કર્યો. અહીં વાદળાની ધુંવાર થઈ ઝીણો ઝીણો વરસાદ વરસ્યો હતો. આખા રસ્તામાં આ જગ્યા વધારે ઉંચી છે માટે કંઈક ટાઢ પણ લાગતી હતી. વહેલા આવનારા યાત્રીઓને તો વધારે ટાઢ પડતી હશે. અહીંયાં જમીન ઉપર લીલા ઘાસમાં રંગગેરંગી ફૂલો ખીલી રહેલાં હોવાથી ખૂબ સુંદર દેખાય છે. અહીં ધર્મશાળા છે, સદાગ્રત છે, મોતીઓની દુકાનો છે. ગુરૂવારે સવારમાં રવાના થયા. રસ્તાની બંને બાજુ લીલા ઘાસ અને તેમાં તરેહ તરેહના ફૂલ તેની શોભા કુદરતની કારીગરીનો ખ્યાલ આપે છે. શોભા અવર્ણનીય છે, કોઈક વખતે કોઈક ઠેકાણે, કોઈક જાતના ફૂલની સુગંધીથી નખળા મગજનાં માણસને ચાલતાં જરા ચકરી આવી જાય છે અને તે અરથી મિનિટમાં પાછી પોતાની મેળે જ ઠીક થઈ રહે છે. અમારા સંઘમાં એક બાઈને એવી રીતે થયેલ હતું. આગળ રસ્તો પર્વતની ધાર ઉપર ચાલે છે બંને બાજુ ઢોળાણુ રહે છે. આ જગ્યા બધાએ કરતાં ઊંચી હોવાથી આસપાસમાં ઘણા મોટા પહાડો દેખાય છે, કહે છે કે વહેલા આવનાર યાત્રીઓને અહીં ચાર માઈલ સુધી બરફ ઉપર થઈને ચાલવું પડે છે. પણ આ વખતે તેવું કંઈ નથી. અમને તો ફક્ત

એક જ જગ્યાએ અને તે પણ રસ્તાની બાજુમાં થોડે છેટે એક નાનકડો ખરકનો ખડક જોવામાં આવ્યો. પહોલવહોલો કુદરતી ખરક અમે ત્યાં જઈને આશ્ચર્યથી જોયો. આગળ ચાલતાં ઉતરાઈ આવે છે, ત્યાં પણ નાળા ઉપર ખરક જામેલો જોયો અને આશરે ૪૦ પુટ સુધી અમારે તેના ઉપર ચાલવું પડ્યું ત્યાંથી બીજી ઉતરાઈમાં પણ આશરે ૬૦ પુટ અમોને ખરક ઉપર ચાલવું પડ્યું. ખરક ઉપર ચાલતી વખતે લાકડીના ટેકાથી સંભાળ રાખીને ચાલવું પડે છે. નહિ તો લપસી પડવાનો સંભવ રહે છે. આગળ જંગલનો રસ્તો આવે છે તે પાર કરી ૧૦ વાગે

મંગુ ચટી

પહોંચ્યા. અહીંયાં ધર્મશાળા છે, કંદોઈની દુકાન છે, પાણીની જરા તકલીફ છે. અહીં નાસ્તા કરી રવાના થયા. રસ્તો ઉતારનો અને જંગલનો છે. પાંચ માઈલ ઉપર સાંજે ૫ વાગે

ત્રિયુગીનારાયણ

પહોંચ્યા. અહીંયાં ઋષિકેશથી જ કેદારનાથ મોટી સડક ગઈ છે તે લેળી થાય છે. બીજે દિવસ જેઠ સુ. ૧૦ શુક્રવાર (ગંગાદશેરા) હોવાથી સર્વેની મરજી ભંડારો કરવાની થઈ એટલે બાર વાગ્યા સુધી અહીં જ રોકાવાનું થયું, અહીં ત્રિયુગીનારાયણ (શ્રી વિષ્ણુભગવાન)નું મંદિર છે, અને નાનકડા ચાર કુંડ છે. પ્રથમ બ્રહ્મકુંડમાં સ્નાન થાય છે. પછી રૂદ્ર કુંડમાં સ્નાન અને ગુપ્તહાન થાય છે. પછી વિષ્ણુ કુંડમાં આચમન-માર્જન

થાય છે અને પછી સરસ્વતિ કુંડમાં તર્પણ થાય છે, તેથી જરા આગળ ધર્મશીલા છે ત્યાં વસ્ત્રદાન ગૌદાન અન્ન અને શય્યાદાન થાય છે કહે છે કે ગિરીરાજ હીમાચલે પાતાની કન્યા શ્રી પાર્વતીજીનાં લગ્ન (વિવાહ) શિવજીની સાથે આ જગ્યાએ કરેલ હતાં અને તે વખતે પ્રગટાવેલ અગ્નિની ધુણી હજી સુધી અખંડ બળે છે. આ ધુણીમાં યાત્રાળુ લોકે જવ, તલ, ઘૂત તથા પંચ મેવા (સાકર ટોપરાં કિશમિશ ખારેક વગેરે) નો હોમ કરે છે અને લાકડાં પણ હોમાવે છે. પહેલાં સ્નાન તર્પણ કરી પછી મંદિરમાં દર્શન કરવા જવાય છે. સિંહાસન ઉપર વચમાં શ્રી ત્રિયુગીનારાયણની મૂર્તિ છે ડાબી બાજુ લક્ષ્મીજી અને જમણી બાજુ સરસ્વતીજીની મૂર્તિ છે અને બીજી પણ નાની નાની મૂર્તિઓ છે. મંદિરને સામે સભામંડપમાં અખંડ ધુણી બળે છે. મંદિરમાં ત્રિયુગીનારાયણ ની ચાર ભુજ વાળી ચાંદીની મૂર્તિ છે કહે છે કે તેની પછવાડે પાષાણની અસલ મૂર્તિ છે પણ એના દર્શન યાત્રીયોને કરાવતા નથી. એ મૂર્તિની નાભીમાંથી સરસ્વતીજીની ધારા ટપકે છે. શાન્તિથી અને ધ્યાન રાખીને સાંભળવાથી તેનો અવાજ બરાબર સંભળાય છે. અને એજ જલ ત્યાંથી સરસ્વતિ કુંડમાં જાય છે. ત્યાં તર્પણ થાય છે. ત્યાંથી વિષ્ણુકુંડ, રૂદ્રકુંડ અને બ્રહ્મકુંડમાં જાય છે આ કુંડમાં પીળા રંગના નાના નાના બે સર્પ રહે છે. તેના દર્શન કોઈક વખતે થાય છે. ત્યાંના માણસો એના દર્શન થયાં તેને શુભ માને છે. આ સર્પ ઝેરી નથી. ઘણું કરીને જ્યારે માણસોની ભીડ નથી હોતી અને

ઘોંઘાટ ઓછો હોય છે ત્યારે જ તેઓ બહાર આવે છે. પ્રભુકૃપાથી અમોને તેનાં દર્શનનો લાભ મળ્યો હતો. અહીં બજાર સારી છે વસ્તી પહાડી ટેકરી ઉપર છે અને નિરાળું સુંદર સ્થાન છે. સેનેટેરી (સફાઈ ખાતા)નો બંદોબસ્ત સારો છે, આશરે બસો ઘરની વસ્તી હશે. અહીં પણ બીજા તીર્થની પેઠે પંડા રહે છે. કાલી કામળી વાળા બાવાની ધર્મશાળા છે. બાવાપીવા નો સામાન સારો મળે છે ભંડારો થઈ રહ્યા બાદ જમીને બપોર પછી અહીંથી રવાના થયા. તે ત્રણ માઈલ બડી ઊતરાઈ પછી

સોન પ્રયાગ

આવે છે. અહીંયાં સોન ગંગા અને મંદાકીની ગંગાનો સંગમ થાય છે. સોન ગંગાને કોઈ વાસુકી ગંગા પણ કહે છે કારણ કે તે વાસુકી નામના તળાવમાંથી નીકળે છે તેના ઉપર લોઢાનો પાકો પુલ આસરે બસો પુટ લાંબો છે તે ઉપરથી પાર થઈ આગળ ચડાઈ શરૂ થાય છે, અને મંદાકીની ગંગાને ડાબે કિનારે કિનારે ચાલવાનું થાય છે. આસરે દોઢેક માઈલ ચાલતાં “શીરકટા ગણેશ” નાં દર્શન છે. પાર્વતીજીએ સ્નાન કરતી વખતે ગણેશજીને ચોકી કરવાને દરવાજા ઉપર બેસાડેલ ને કોઈને અંદર ન આવવા દેવા કહેલ, પાછળથી શંકર આવ્યા અને તેને ગણેશજીએ રોક્યા અને યુદ્ધ થયું તેનું મસ્તક છેદી નાખ્યું. પાર્વતીજીને આ વાતની જાણ થતાં બહુ ક્રોધાંત કર્યો તે જોઈને દયાળુ શંકરે પ્રસન્ન

ધમને હાથીનું મસ્તક તેના ઉપર બેસાડીને સજીવન કર્યા. ત્યારથી ગજનન કહેવાયા. ગણેશચોથના વ્રતની કથામાં આ હકીકત વિસ્તારપૂર્વક આવે છે, ત્યાંથી આગળ બે માઇલની ચડાઇ ચાલવાથી સાંજે

ગૌરી કુંડ

આવ્યા. અહીં બે ત્રણ ધર્મશાળા છે ચટ્ટી મોટી છે. વસ્તી પણ ઠીક છે. અહીં એક મંદિર છે. તેમાં શિવ પાર્વતીજી અને લક્ષ્મીનારાયણની મૂર્તિ છે. ડાબી બાજુ જવાલાજીની મૂર્તિ છે. મંદિરની સામે બ્રહ્મકુંડ તેમાં ગૌમુખીમાંથી જલ પડે છે તેમાં આચમન થાય છે. જલ ખારાશ વાળું લાગે છે. તેથી આગળ ગૌરી કુંડ છે. તેમાં ગૌમુખથી પાણી પડે છે. તે જળ શીતળ અને જરા પીળા રંગનું છે અને સ્વાદમાં તુરૂં લાગે છે તેમાં સ્નાન થાય છે અને તેથી પચાશેક પુટ આગળ ચાલતાં તમ કુંડ આવે છે તેમાં ગૌમુખથી ગરમ જળ પડે છે, તે સ્વાદમાં જરા ખારાશવાળું લાગે છે કુંડનું જળ ગરમ છે કમર સુધી ઊંડું છે. તેમાં પડીને માણસો બબરાર નાહી શકે છે અને પછી તર્પણ કરી, પછી ભીના વસ્ત્રો બદલાવીને પછી ઉપર લગ્યા મંદિરમાં દર્શન કરવા જવાય છે કહે છે કે પાર્વતીજીનો જન્મ અહીંયાં થયો હતો. ત્યારે કોઈ કહે છે કે અહીં પાર્વતીજીએ તપશ્ચર્યા કરી હતી. ગમે તે હો પણ સ્થાન સુંદર અને પવિત્ર છે. રાત અહીં રહી સવારે ચાલ્યા તે એક માઇલ ઉપર “ચીર પટીયા ભૈરવ”નું સ્થાન આવે છે, અહીં માણસો

વસ્ત્રના ટુકડા ચડાવે છે. કહે છે કે જે વસ્ત્ર ન ચડાવે તેની યાત્રાનું ચોથાઈ ફળ ભૈરવજી લઈ લે છે. આ ભૈરવ કેદારનાથજીનાકોટવાળ છે, ત્યાંથી આગળ એકાદ માઈલ ચાલતાં ભીમશીલા આવે છે, ત્યાં ભીમસેનની ગદાધારી મૂર્તિનાં દર્શન છે. કહે છે કે ભીમસેને કેદારનાથનું મંદિર બનાવેલું છે. ચડાઈ કડી છે. આગળ ચાલતાં એક જગ્યામાં આસરે ૬૦ પુટ લંબાઈ બરફ ઉપર ચાલવું પડ્યું હતું. અહીં આબુખાજી પહાડની ચોટી ઉપર બરફ દેખાય છે, કોઈ કોઈ જગ્યાએ મંદાકીનીની ધારા ઉપર બરફ જામેલ પડ્યો હોય અને નીચેથી ધારા વહ્યા કરે છે તે દેખાવ સુંદર લાગે છે, આગળ રામવાડા ચટ્ટી આવે છે. અહીંયાં ધર્મશાળા છે. કેદારનાથમાં જ્યારે વધારે ટાઢ પડે છે ત્યારે યાત્રીયો અહીંયાં આવીને રાત્રી રોકાય છે. કેદારનાથ અહીંથી આશરે ત્રણેક માઈલ થાય છે, ત્યાંથી આગળ ચાલતા દેવદેખની આવે છે. અહીંથી કેદારનાથના મંદિરના દર્શન થાય છે. અહીં રસ્તો સીધો છે. આગળ ચાલતા મંદાકીની ગંગા ઉપર લાકડાંનો નાનકડો પુલ આવે છે તેના ઉપર થઈને કેદારનાથની પુરીમાં શનિવારે દશ વાગે પહોંચ્યા.

કેદારનાથ પુરી

એવી રીતે અમારો સંઘ જેઠ સુદ ૧૧ શનિવાર તા. ૧૯ જુન ૧૯૩૭ના દશ લાગે શ્રી કેદારનાથપુરીમાં પહોંચ્યો. અહીંયાં બાવા કાલીકામળીવાળાની તથા બીજી ઘણી ધર્મ-

શાળાઓ છે. અમારા માટે અમારા પંડા રામલાલ અને લક્ષ્મીનારાયણે પ્રથમથી જ આથમણું ભાગમાં મંદાકીનીના કિનારા તરફ ખુલા મેદાનમાં એક ધર્મશાળામાં ઉપરના મજલામાં વ્યવસ્થા કરેલ હતી. અહીંયાં મંદાકીની ગંગા અને ક્ષીર ગંગાનો સંગમ રસ્તાના પુલ પાસે જ થાય છે, અને એજ મુખ્ય ઘાટ લેખાય છે અને ત્યાં જ સ્નાન થાય છે. બાજુમાં એક નાનકડું મંદિર છે. બાજુમાં ગંગાજીની મૂર્તિ છે. પહેલા સંગમમાં સ્નાન કરી પછી કેદારનાથના મંદિરમાં દર્શને જવાય છે. આ મંદિર મોટું છે. કહે છે કે પાંડવોનું બનાવેલું છે. તેનો મુખ્ય દરવાજો દક્ષિણાદો છે અને એક દરવાજો ઊગમણો છે, મંદિરમાં કેદારનાથનો લીંગ નીચે આસરે છ પુટ લાંબો અને ત્રણેક પુટ પહોળો અને અઢી પુટ ઊંચો ઉપરમાં ધારવાળો અને બાજુમાં પહોળો એવો અનઘડ પથ્થર જેવો અને સ્વયંભુ છે. કહે છે કે મહાભારત યુદ્ધમાં પાંડવોએ કૌરવ વગેરેને મારીને જીત મેળવી પણ તેમાં એને બ્રહ્મહત્યા લાગી હતી, તેમાંથી મુક્ત થવા માટે પાંડવે અહીં તપ કરીને શંકરની આરાધના કરી, એટલે શંકર પાડાનું રૂપ ધારણ કરીને પ્રગટ થયા એટલે ભીમસેને તેને જંગલી પાડો સમજીને પીઠમાં ગદા મારી એટલે તેનો આગલો મોઢાનો ભાગ પર્વતમાં ધૂસી ગયો અને પીઠ બહાર રહી ગઈ એટલે આકાશવાણી થઈ કે મુખતો નેપાલમાં પશુપતિના નામથી પ્રગટ થશે, તમારું પાતક નાશ પામ્યું છે. તમે પીઠની

પૂજા કરી સંતોષ રાખેા. માટે પાંડવોએ જે પીઠની પૂજા કરેલ તે આ લીંગ છે, અને હજી લીંગ દખણાદી બાજુમાં જ્યાં ભીમસેને ગદા મારેલ છે, ત્યાં પૂજા થાય છે અને ભેટ વગેરે ચડાવાય છે, અને પૂજા આરતી પણ આ ભાગ પાસે થાય છે અને જ્યાં ગદા વાગી છે ત્યાં રતાસ વાળેા ભાગ હજી પણ દેખાય છે. અહીંયાં બજારમાંથી, ઘૂત, ચણાનીદાળ, ચંદન, ધુપ, ફૂલ, ખીલીપત્ર, વસ્ત્ર, મેવા, મીઠાઈ વગેરે પૂજાની સામગ્રી મળે છે. પણ મોંઘી વેચાય છે. યાત્રીઓ ઊભા થઈને કેદારનાથને જળથી સ્નાન કરાવે છે પછી તેને ઘૂતનો લેપ કરે છે. વસ્ત્ર, ખીલીપત્ર, ફૂલ તથા ભેટ સુવર્ણાદીક ચડાવી આરતી ઉતારી. પછી લીંગને છાતી લગાવીને પ્રેમથી મળે છે અને પ્રદક્ષિણા કરે છે. પ્રદક્ષિણામાં આગળના ભાગમાં લીંગમાંથી ગંગાજીની ઝીણી ધાર વહે છે ત્યાં આચમન લેવાય છે. મંદિરમાં મોટો ધીનો અંખડ દીવો બળે છે તેા પણ અંધાર રહ્યા કરે છે. લીંગની ઉપર ચાંદીનું મોઢું છત્ર ટાંગેલું છે. કેદારનાથની સેવા પૂજા અને બંદોબસ્ત રાવજીને આધીન છે, નીચ મંદિરથી બહાર નીકળતાં દરવાજા પાસેજ ડાબી તરફ પાર્વતીજી અને જમણી બાજુ લક્ષ્મીજીની મૂર્તિઓ છે. ત્યાંથી આગળ ચાલતા સભામંડપની અંદરની દીવાલોમાં, ફરતા સહદેવ, નકુલ, કૃષ્ણ, ભીમ, દોપદી, અર્જુન, કુંતાજી, અને યુધિષ્ઠિરની મૂર્તિઓ તથા સત્યનારાયણ—અને કેદારનાથની ભોગમૂર્તિ છે. સભામંડપની વચ્ચે, પિત્તળની નંદિની મૂર્તિ છે તેની આગળ ગરુડજીની મૂર્તિ છે અને

મુખ્ય દરવાજે બહાર દ્વારપાલની જગ્યાએ હનુમાનજી તથા પરશુરામની મૂર્તિ છે, તેની નીચે સામે ગણપતિ છે, દરવાજાને સામે પથ્થરની લાદી પાથરેલા ચોકમાં, ચણુતરા ઉપર નંદીશ્વરની મોટી મૂર્તિ છે તેથી જરા આગળમાં પથ્થર ખોદીને મોટો ઘંટ ટાંગેલો છે. મંદિર બહાર પ્રદક્ષિણામાં પ્રથમ અમૃતકુંડ છે તેમા આચમન લેવાય છે. ત્યાર પછી મંદિરને ઇશાનખુણે ઇશાનકુંડ છે. તેમાં પણ આચમન લેવાય છે, ને ત્યાં ઇશાનેશ્વર મહાદેવનો લીંગ છે. કહે છે કે પાંડવો એ ત્યાંથી સ્વર્ગારોહણ કર્યું હતું. ત્યાંથી આગળ ચાલતાં હંસકુંડ છે. ત્યાં તર્પણ અને શરાવણા (શ્રાધ) થાય છે. ત્યાંથી દક્ષિણાદી તરફ રેતસકુંડ આવે. ત્યાં 'નમઃ શિવાય.' અને હર હર મહાદેવના જોરથી અવાજ કરવાથી અંદરથી પાણીના ઘણાં બડબડાં ઉપડે છે. આ કુંડ ઉપરથી ઢાંકેલ છે, અને જળ સ્વચ્છ મીઠાં અને ઠંડા છે. ત્યાંથી આથમણી તરફ ચાલતા બજારમાં થઈને કેદારનાથના મંદિર તરફ જવાના રસ્તા ઉપર જ સત્યનારાયણના મંદિરની સામે ઊદક કુંડ છે. આ કુંડ નાનકડી દેહરીની અંદર છે. તેના જળ પણ મીઠાં અને ઠંડા છે. તેમાં પ્રથમ ડાબે હાથેથી પછી જમણે હાથેથી આચમન લઈ પછી ગૌમુખ થઈને પાણી પીવાય છે. અને તર્પણ પણ થાય છે. આમ કરવાથી બહુ પુણ્ય થાય છે. અને માતૃશુથી મુક્ત થવાય છે. એ કુંડમાં દરસાલે સફાઈ કરતી વખતે થોડોક પારો નીકળે છે એમ ત્યાંના માણસો કહે છે. એવી રીતે પાંચકુંડ કેદારનાથ

પુરીમાં છે, અને નીચે લખી પાંચ ગંગા પણ ત્યાં છે. કેદાર-
નાથ ના મંદિરની પછવાડે થોડે દૂર સ્વર્ગદ્વારી ગંગા વહે
છે અને તેનો મંદાકીની સાથે સંગમ થાય છે અને તેની
બાજુમાં જ આધમણ પહાડમાંથી મહોદધી ગંગા આવે છે
તેનો સંગમ પણ ત્યાંજ થાય છે. દક્ષિણ તરફના પહાડ
પરથી દિરગંગા (હ્રધગંગા) આવે છે. તેનો મંદાકીની સાથે
પુલની બાજુમાં સંગમ થાય છે, અને ત્યાં મુખ્યઘાટ છે.
અને ત્યાં સ્નાન થાય છે. મંદિરની ઉગમણી તરફ થોડે દૂર
સરસ્વતિગંગા વહે છે. તેનો સંગમ મુખ્ય ઘાટથી બસો
ત્રણસો પુટ ઉગમણી તરફ થાય છે. મંદિરની પછવાડે આસરે
માઈલ સવા માઈલનું મેદાન છે. તેમાં ઘાસ ઊગે છે, અને
તેમાં ઘણી જાતની જડીબુટ્ટી અને દવાઈઓ પણ હોય છે.
રત્નજોત (આંખની દવા) ભૂતકેશ, વગેરે અનેક પ્રકારની
બુટ્ટીઓ ઉત્પન્ન થાય છે. પણ જે ઓળખે નહિ તેને શું
કામની? એતો ફક્ત એની સુંદરતા જોઈને આનંદ માને છે.
અહીં વસ્તી અને બજાર સાધારણ છે. શરૂઆતમાં વહેલાં
આવનાર યાત્રીઓને બરફ ઉપર ચાલવાની તથા સખત
ટાઢની તકલીફ થાય છે. તેથી કરી ઘણા યાત્રીઓ દિવસા
દિવસ પાછા વળી જાય છે અને સાંજે રામવાડા જતા
રહે છે, પણ આ વખતે તેવું કંઈ પણ નથી. બરફ તો
અમને ક્યાંય જોવામાં નથી આવતો. ફક્ત પર્વતના શિખર
ઉપર દૂરથી જ થોડો બરફ દેખાતો હતો. અને ટાઢ પણ
બહુ જ થોડી હતી. કહે છે કે આ જગ્યા સમુદ્રની સપા-

ટીથી ૧૧૦૦૦ પુટ ઊંચી છે, અહીં ખુલ્લું મેદાન ઘણું છે. બીજે દિવસે સવારમાં સંગમ ઉપર સ્નાન કરી મંદિરમાં દર્શન કરી, પછી શ્રાધ-તર્પણ કરીને બ્રહ્મ ભોજન કરાવી, સાંજના મંદિર પછવાડે જડી ખુટીનું મેદાન જોવા ગયા. ત્યાં એક ટેકરી ઉપરથી બરફ અને પથ્થર હમેશાં નીચે પડ્યા કરે છે. ત્રીજે દિવસે જેઠ શુદ્ધ ૧૩ સોમવાર (સોમપ્રદોશ) હોવાથી લઘુરૂદ્ર કરવા માટે અગિયાર બ્રાહ્મણોને વરૂણીમાં રાખ્યા. રૂદ્રાભિષેક થઈ રહ્યા બાદ કેદારનાથના પટ [મૂર્તિ] અને કેદારકંકણ ત્રાંબાના વેચાય છે. તે લઈ તેનો કેદારનાથને સ્પર્શ કરાવી સાથે લઈ દેશમાં સગાવડાલાં હેતુ સંતોષીને દેવાનું મહાત્મ્ય છે. અહીં શ્રાવણ મહિનાની પુનમને દિવસે મોટો મેળો ભરાય છે અને આજુબાજુના ગામડામાંથી ઘણા માણસો આવે છે. કેદારનાથથી જેઠ શુદ્ધ ૧૩ સોમવારના બપોરે શ્રી. ખદ્રીનાથજી જવા માટે રવાના થયા.

કેદારનાથથી ખદ્રીનાથ

કેદારનાથથી બાર વાગ્યા પછી રવાના થઈ ત્રણ વાગે ગોરીકુંડ પહોંચ્યા. ત્યાં કુંડમાં આચમન અને મંદિરમાં દર્શનના કાર્યથી પરવારીને ચાલ્યા તે પ્રાંચ વાગે સોન પ્રયાગ આવ્યા. અહીં સુધી એજ રસ્તે પાછું વળાય છે અને અહીંથી રસ્તો જુદો પડે છે. અહીંથી એક રસ્તો ત્રીયુગી-નારાયણ જાય છે અને બીજો રસ્તો ડાબા હાથ તરફનો મંદાકીનીને કિનારે કિનારે થઈ ગુપ્ત કાશી જાય તે રસ્તો ચાલ્યા. દોઢ માઇલ ઉપર પાટાગાર ચટ્ટી અને નાનકડો

પુલ આવે છે અહીં ભોજપત્રના લાકડાંના વાસણો, વાટકા, ડાબલા, કમંડળો વગેરે બહુ સારા સુંદર અને સસ્તાં મળે છે, અહીંથી ત્રીયુગીનારાયણ જવાનો રસ્તો બુદ્ધો પડે છે. તેમાં ચડાઈ પડે છે વચમાં મનશા દેવીનું મંદિર આવે છે. સાંજે ૬ વાગે.

રામપુર ચટ્ટી પહોંચ્યા

આ ચટ્ટી કેદારનાથથી ૧૩ માઈલ થાય છે ચટ્ટી મોટી અને સારી છે. અહીં બાવા કાળીકામળીવાળાની ધર્મશાળા પણ છે. કેદારનાથ જનારને માટે અહીંથી પાંચ દિવસને માટે ઉધારે કમલ અપાય છે. અહીં રાત રહી સવારે ચાલ્યા. પર્વત અને લતાઓની હરીઆળી, તેમાં બોલતા પક્ષીઓના મીઠાં મધુરા શબ્દો અને પ્રભાતની ખુશનુમાં હવા ખૂબજ આનંદ આપી રહી હતી. અમારા એક મહિનાના પ્રવાસમાં પક્ષીઓના જાતજાતના મીઠા મનોહર શબ્દો અને તેના કલરવનો આનંદ પહેલ વહેલો અહીંઆ જ મળ્યો છે. આ કુદરતી લીલાનો આનંદ જેને સ્વયંઅનુભવ થયો હોય તેજ બરાબર સમજી શકે છે. લેખણમાં તે, સમજાવવાની શક્તિ નથી. ત્રણેક માઈલ આગળ ફાટા ચટ્ટી આવે છે, ચટ્ટી સારી છે. અહીં પણ કેદારકંકણ વેચાય છે. ત્યાંથી આગળ બે માઈલ ઉપર

ભૈખંડા, ચટ્ટી

આવે છે, અહીંઆ, મહિષાસુરમર્દની શ્રી દુર્ગાદેવીનું

પુરાતન નાનકડું મંદિર છે. કહે છે કે ભગવતી દુર્ગાદેવીએ અહીંઆ મહિષાસુરનો વધ કર્યો હતો અને બાજુમાં જ ગામ છે. ત્યાં મહિષાસુરની રાજધાની હતી એમ બતાવે છે. અહીંના પૂજારી તથા બ્રાહ્મણો યાત્રીઓને ચંડીપાઠ (દુર્ગાપાઠ) કરાવવા માટે ઘણોજ આગ્રહ કરે છે, અહીંઆ લોઢાની સાંકળનો મોટો ઊંચો ખુલો (હીંચકો) છે તેના ઉપર હીંચવાનો મહાત્મ્ય છે એમ પંડા કહે છે, ત્યાંથી આગળ ચાલતા નારાયણકોટી ચટી આવે છે. અહીંઆ પુરાતન મંદિર છે. અને તે દરશન કરવા યોગ્ય છે ત્યાંથી આગળ ચાલતાં નાલાગટી આવે છે. બદ્રીનાથ સીધા જનારને માટે અહીંથી ડાબા હાથ વાળો રસ્તો ખુલો પડે છે. અમે જમણા હાથ વાળે રસ્તે ચાલતાં એક માઈલ ઉપર દસવાળે

ગુપ્ત કાશી

આબ્યા. વસ્તી સારી છે. પર્વતના શિખર ઉપર ઊંચી જગ્યા હોવાથી બહુ સુંદર લાગે છે. અહીંયા પોસ્ટ ઓફિસ છે, અહીં શ્રી વિશ્વનાથજીનું મોટું અને પુરાતન મંદિર છે. તેની સામે એક કુંડ છે. તેમાં ગૌમુખથી શ્રી ગંગાજી અને હસ્તી મુખમાંથી શ્રી જમનાજીની ધારા હમેશાં કુંડમાં પડ્યા જ કરે છે. તેના જળ સ્વચ્છ, ઠંડા અને મીઠા છે. કુંડમાં કમર સુધી જળ હમેશાં ભર્યું રહે છે તેમાં સ્નાન કરી ગુપ્તદાન દેવાનો ઘણો જ મહાત્મ્ય છે. કાંસાની થાગી વાટકો, કીસમિસ, દ્રાક્ષ, ચાખા અને ધોતીઉં તથા શ્રીફ-

જના ગોટામાં ડગરી દઈ તેમાં શ્રદ્ધા પ્રમાણે ગુપ્તદક્ષિણાં
 નાખી ખંધ કરીને પંડ્યાને દેવાય છે, એ પ્રમાણે ગુપ્તદાનનો
 વિધિ છે. મંદિરમાં વિશ્વનાથજીનું સ્વયંભુ લીંગ છે તેના ઉપર
 ચાંદીનું છત્ર છે. લીંગની પછવાડે પાર્વતીજીની
 મૂર્તિ છે. સભામંડપમાં નાનકડી પિત્તળની નંદીનિની મૂર્તિ છે.
 પ્રદક્ષિણામાં ગરૂડજીની મૂર્તિ છે. બાજુમાં અન્નપૂર્ણાજીનું
 મંદિર છે. તેના ઉપર સૂવર્ણથી મઢેલો કળશ છે.
 મંદિરમાં સફેદ આરસપહાણુના બળદ ઉપર સવાર થયેલ
 અર્ધનારી નટશ્વરની મૂર્તિ છે. તેની બન્ને બાજુ બીજી
 બે નાની મૂર્તિઓ છે. તેમાં ડાબી બાજુ શ્રી લક્ષ્મીજીની
 મૂર્તિ છે. અહીંયા બીલીપત્ર, તથા ફૂલ વગેરે પૂજનની
 સામગ્રી મળે છે. અહીં બાવા કાળીકામળીવાળાની તથા
 બીજી ધર્મશાળાઓ છે. મંદિરની ત્રણ તરફ ધર્મશાળાઓ
 યાત્રીઓ ને રહેવાને માટે છે, અમે કાળીકામળીવાળા બાવાની
 ધર્મશાળામાં ઊતર્યા હતા. અહીં ઘણે ભાગે ધર્મશાળાઓ
 બે મજલાવાળી હોય છે. અહીંયા રાત્રીનો ઘણો સારો વર-
 સાદ વરસ્યો, અમેને ચોમાસાનો આ પહેલો જ વરસાદ
 હતો. કેદારનાથનાં પંડ્યા લોક અહીં જ આજુબાજુના
 ગામડાઓમાં રહે છે. રાત્રી અહીં રોકાઈ જેઠ સુદ ૧૫
 બુધવારના સવારે ચાલ્યા થયા. પાછા એક માઈલ ઉપર
 નાલચટી આવ્યા, ગુપ્તકાશીથી ઊપીમઠ સીધો પગદંડીનો
 રસ્તો છે પણ રાતનો વરસાદ વરસ્યો હતો જેને લીધે એ
 રસ્તો ધોવાઈ ખરાબ થઈ જવાથી અમે આ મુખ્ય રસ્તે જ

ચાલવાનું પસંદ કર્યું. નાલાચટીથી દોઢ માઈલ ઊતારને
સ્તો ચાલ્યા ત્યારે શ્રી મંદાકીની ગંગા આવે છે. તેના
ઉપર લોઢાનો પાકો પુલ બાંધેલો છે, તેના ઉપરથી પાર
થઈ પછી ચઢાઈ શરૂ થાય છે, કેદારનાથથી અહીં સુધી
મંદાકીની ગંગાનો સાથ રહે છે અહીંથી મંદાકીની રૂઢ
પ્રયાગ તરફ જાય છે માટે તેનો સાથ છૂટી જાય છે. દોઢ
માઈલની ચડાઈ ચડ્યા પછી ૭ વાગે

ઉપીમઠ

આગ્યા. અહીં વસ્તી સારી છે. બજાર પણ મોટી. હલ-
વાઈની દુકાનો પણ ઘણી છે. પોસ્ટઓફિસ છે, બાવા
કાળીકામળીવાળાની તથા તથા બીજી પણ ઘણી ધર્મશાળાઓ
છે. શ્રી કેદારનાથમાં કાર્તિક માસમાં જ્યારે ઘણું બરફ
પડે છે અને પટબંધ થાય છે ત્યારે તેની ચળમૂર્તિ રાવળજી
અહીંઆ લઈ આવીને છ મહિના સુધી પૂજા કરે છે,
અહીંઆ રાવળજીની ગાદી છે તેને ચારે તરફ
પાકી દીવાલ છે, તેને એક મોટો દરવાજો છે, તેની
અંદર મોટું મંદિર છે. તેમાં પંચ મુખા મહાદેવની ચાંદી
અને સોનાના મુકુટવાળી મૂર્તિ છે. કેદારનાથજીમાં નિર્ગુણ
મૂર્તિના દર્શન છે. જ્યારે અહીં સગુણમૂર્તિના દર્શન છે.
તેને સામે ઓંકારેશ્વરનું મંદિર છે. તેના શીખર માથે
સોનાના પતરાં જડેલ છે. મંદિરમાં પંચમુખ મહાદેવના
દર્શન છે તેમાં ચકવર્તી રાજા માંધાતાની મોટી કાળા

પથ્થરની મૂર્તિ છે રાજા માંધાતાની ઉત્પત્તિની કથા મહાભારત તથા શ્રીમદ્ ભાગવતમાં છે. કહે છે કે માંધાતાએ અહીંઆ તપશ્ચર્યા કરેલ છે, મંદિરના ધૂમ્મટમાં કુંતાજી પાર્વતીજી તથા અનિરુદ્ધજી તથા રુદ્રેશ્વર તથા કેદારનાથ તથા બદ્રીનાથની મૂર્તિઓના દર્શન છે, વચમાં નાનકડી નંદીશ્વરની અષ્ટધાતુની મૂર્તિ છે. બાજુમાં કાર્તિકસ્વામીની તથા બીજી પણ નાની નાની મૂર્તિઓ છે. મંદિરના પછવાડેના ભાગમાં લાકડાનું જૂનું ટુટેલી હાલતમાં એક મંદિર છે, તેમાં ઓખાખાઇની મૂર્તિ તથા સામે તેની સખી ચિત્રલેખાની મૂર્તિ છે, તથા અનિરુદ્ધની મૂર્તિ છે, બાણાસુરની પુત્રી ઓખાખાઇના કહેવાથી તેની સખી ચિત્રલેખા શ્રીકૃષ્ણના દિકરા પ્રદ્યુમ્નના પુત્ર અનિરુદ્ધને દારકાથી હાંડોળામાં ભરનીદ્રામાં સૂતેલા હતા ત્યારે આકાશ માર્ગેથી ઉપાડી લઇ આવી હતી, મંદિરની બહાર સામેના ભાગમાં પાંચ શિવલીંગ છે, તેના નામ ૧ કેદારનાથ ૨ મધ્યમેશ્વર ૩ તુંગનાથ ૪ રુદ્રનાથ ૫ કલ્પેશ્વર આ પાંચકેદાર કહેવાય છે, પણ ખરી રીતે તેના સ્થાન અહીંથી દૂર છે.

૧ શ્રી કેદારનાથ જે આપણે જઈ આવ્યા તે અહીંથી લગભગ ૨૭ માઈલ થાય છે.

૨ શ્રી મધ્યમેશ્વર જેની ચળ મૂર્તિની પૂજા અહીંઆ જેઠ સુદ ૧૨ સુધી થાય છે. અને પછી પોતાને અસલી

સ્થાને જાય છે જે અહીંથી ૧૮ માઈલ થાય છે ને ત્યાં પગદંડી રસ્તેથી જવાય છે.

૩ તુંગનાથજી છે, જે અહીંથી ૧૭ માઈલ થાય છે અને તે આપને આગળ રસ્તામાં આવશે.

૪ રૂદ્રનાથ તે પણ આગળ રસ્તામાં મંડલ ચટી આવે છે ત્યાંથી આડે રસ્તે ૧૪ માઈલ છેડે છે ત્યાં પણ પગદંડી રસ્તેથી જવાય છે.

૫ કલ્પેશ્વર, તે પણ આગળ બદ્રીનાથ જતાં રસ્તામાં ગરુડગંગાથી આગળ કુમારચટી આવે છે ત્યાંથી આડે રસ્તે અલકનંદાગંગા પાર થઈને પગદંડી રસ્તેથી જવાય છે અને ત્યાંથી પાંચ માઈલ થાય છે.

અહીંઆ જળોનો ઉપદ્રવ જોવામાં આવ્યો. અમારા સંઘમાની એક બાઈને ફરસ ખીછાવેલી સફાઈદાર જગ્યામાંથી એક વળગી હતી, દોઢ કલાક અહીંઆ રોકાઈ દેવ દર્શન કરી પછી દૂધ નાસ્તા લઈ આવ્યા. તે પાંચ માઈલ ઉપર દશબાગે

દુર્ગા ચટી

આવ્યાં અહીં રસોઈ કરી જમીને આરામ કર્યા પછી રવાના થયા તે ત્રણ માઈલ ઉપર. પોથી વાસા ચટી અને ત્યાંથી આગળ ત્રણ માઈલ ઉપર

બનીઆં કુંડ ચટ્ટી

સાંજે દિવસ આશ્રમ્યા વખતે પહોંચ્યા. ચટ્ટી સારી છે. આવા કાળીકામગીવાળાની ધર્મશાળા છે ત્યાં રાત રહી સવારે ચાલ્યા તે ચોપતા ચટ્ટી આવ્યા. અહીંથી જો રસ્તા જુદા પડે છે. જમણા હાથ વાળો રસ્તો તળેટીમાં થઈને ત્રણ માઈલ ઉપર ભીમદ્વાર ચટ્ટી (જંગલ ચટ્ટી) એ જાય છે, અને ડાબા હાથ વાળો રસ્તો શ્રી. તુંગનાથ [ત્રીજા કેદાર] જાય છે. અહીંઆ કડીચડાઈ છે, પણ મારવાડી સજ્જનની ઉદારતાથી આ રસ્તો હમણાં બહુ જ સરળ થયો છે. ત્રણ માઈલની ચડાઈ ચડ્યા પછી જેઠ વદ ૧ ગુરવારની સવારે આઠ વાગે

તુંગનાથ

પહોંચ્યા, અહીંઆ ધર્મશાળા છે. હલવાઈની દુકાનો છે. આ જગ્યા બધા પહાડોથી ઊંચી છે. અહીંથી જમનોત્રી ગંગોત્રી અને કેદારનાથ બદ્રીનાથના પહાડો તથા બીજા પણ ઘણા પહાડોના દર્શન થાય છે. એ પહાડોના શિખર ઉપર ખરફ જામેલો હોવાથી જાણે ચાંદીના પહાડો હોય તેવા દેખાય છે, આ જગ્યા ઘણી ઊંચી હોવાથી એ બધા પહાડો નજીકમાં જ હોય તેવી રીતે તે નજર નીચે તરી આવે છે અને તેનો દેખાવ સુંદર મનોહર લાગે છે, આવો દેખાવ કોઈક વખતે જ દેખાય છે, અવારનવાર વાદળાં અને ધુંવાર થયા કરે છે. અને વખતે થોડી થોડી ટાઢ પણ

પડ્યા કરે છે, અહીંઆ આકાશીગંગા વહે છે, તેમાં સ્નાન થાય છે તેની બાજુમાં જ અમૃતકુંડ પાકો બાંધેલો છે. તેમાં ગામુખથી પાણી પડે છે. તેમાં સ્નાન તથા તર્પણ થાય છે. અહીંથી થોડી દૂર ઊંચાઈમાં પર્વતના શિખર પર શ્રી તુંગનાથજીનું મંદિર છે તેની બાજુમાં ભૈરવજીનું મંદિર છે. પેલી પૂજા ભૈરવનાથની થાય છે, ત્યાર પછી નંદીની અને પછી તુંગનાથની પૂજા થાય છે. પૂજારીને કહીને પંચામૃત [દૂધ દહીં ઘૃત મધ સાકર] શ્રીકૃષ્ણ, ભેવો, બીલીપત્ર, પુષ્પ ચંદન વગેરે પૂજાની સામગ્રી મંગાવી અમે હાથેથી શ્રી તુંગનાથજીને પંચામૃતથી સ્નાન કરાવી ચંદન, પુષ્પ, બીલીપત્ર, વગેરે ચડાવીને આરતી ઊતારી પછી અગીઆર બ્રાહ્મણોને વરુણીમાં રાખીને ભાઈ મનજી જયરામ સાથે મળીને લઘુરૂદ્ર કરાવ્યો. તુંગનાથનો લીંગ આસરે સવા હાથ ઊંચો છે. તેની બાજુમાં સામે ચાંદીના પાંચ મોઢાં ભોગ મૂર્તિનાં છે તેના નામ કેદારનાથ, મધ્યમેશ્વર, રૂદ્રનાથ, તુંગનાથ અને પાર્વતી છે તથા શંકરાચાર્ય અને વેદ વ્યાસની અષ્ટધાતુની મૂર્તિ તથા બહારના ધૂમ્મટમાં પાંચ પાંડવની નાનકડી પથ્થરની મૂર્તિઓ છે. અને તેની સામે એક નાનકડી અષ્ટધાતુની કામધેનુની મૂર્તિ છે. બાજુમાં બીજું પાર્વતીજીનું નાનકડું મંદિર છે અને બહાર દરવાજા પાસે ગણપતીની પથ્થરની મૂર્તિ છે. રૂદ્રાભિષેક થઈ રહ્યા પછી એ બ્રાહ્મણો તથા બીજા બ્રાહ્મણોને તથા સાધુ ગરીબને ચથા શક્તિ ભોજન કરાવી, દક્ષિણા આપી, પ્રસાદ લઈ, નાસ્તા

કરીને એક વાગે ત્યાંથી ચાલ્યા. અહીંયાથી ખડી ઉતરાઈ છે પણ મારવાડી સદગૃહસ્થે હજારો રૂપિયા ખર્ચ કરીને સડક બંધાવી સરલતા કરી દીધી છે, અને આઠદશ મજૂરોની ટુકડી રાખી દીધી છે. તે તેની હમેશાં મરામત કર્યા જ કરે છે. ત્રણ માઈલ ઉતર્યા પછી તળેટીમાં ભીમદ્વાર ચટી આવ્યા, આંહી એપતા ચટીથી જુદો પડેલો બદ્રીનાથ જવાનો રસ્તો આવી મળે છે.

ભીમદ્વાર ચટી (જંગલ ચટી)

ચટી સાધારણ છે. પાણીની કંઈક અગવડ જેવું છે. અહીંથી આગળ ઉતરાઈ શરૂ થાય છે અને ઘણું ઘાટું વૃક્ષનું જંગલ છે. ત્રણેક માઈલ આગળ પાગરવાસા ચટી આવે છે અને ત્યાંથી આગળ ચાલતાં ચાર માઈલ ઉપર મંડલ ચટી આવે છે. આંહીઆ ઉતરાઈનો છેડો આવી રહે છે.

મંડલ ચટી

આ ચટી નદીને કિનારે અને ખુલા મેદાનમાં છે અને આ લાઈનમાં આ ચટી સર્વથી લાંબી છે. રસ્તાની બંને બાજુએ યાત્રીઓને ઉતરવાને માટે છાપરા બનાવેલા છે, અહીંયા બાવા કાળીકમળીવાળાની ધર્મશાળા છે. ચટીથી આગળ થોડે દૂર વાલખીલ્યા નદી વહે છે. સ્થળ સુંદર છે. અહીંથી ૧૪ માઈલ આડે રસ્તે ચોથા કેદાર રૂદ્રનાથ જવાય છે. અહીંયા કપડા ધોવાની સગવડ હોવાથી બીજે દિવસે બાર વાગ્યા સુધી અહીં જ રોકાવાની સલાહ થઈ, બીજે દિવસે

શુક્રવારે સવારમાં કપડાં ધોઈ, પછી રસોઈ કરી, જમી, આરામ લઈ એક વાગે ચાલ્યા. વાલ ખીલ્યા નદીનો પુલ પાર થઈ આગળ સીધો રસ્તો આવે છે. સાડા ચાર માઈલ ઉપર

વૈતરણી કુંડ

આવે છે. આ કુંડ રસ્તાની બાજુમાં જમણા હાથ ઉપર પાકો બાંધેલો છે, તેમાં હાથીની સૂંઢમાંથી ત્રણ ધારાઓ જુદી જુદી પડે છે, તેમાં સ્નાન અને તર્પણ થાય છે. કુંડની ઉપર નાનકડું મંદિર છે, તેમાં શંકર-પાર્વતી અને લક્ષ્મી નારાયણની મૂર્તિ છે. બાજુમાં ગણપતીની દેરી તથા બીજી નાની નાની દેરીઓમાં શિવલીંગ છે. ત્યાંથી અરધો માઈલ આગળ ચાલતાં

ગોપેશ્વર ચટ્ટી

આવે છે. અહીંઆ ગોપેશ્વર મહાદેવનું મોટું મંદિર ઉગમણે બાર છે. મંદિરમાં સ્વયંભુ શિવલીંગ છે, અને તેના ઉપર ધરાવવાનું ચાંદીનું મોટું અલગ બાજુમાં રહે છે. માથે ચાંદીનું મોટું છત્ર ટાંગેલું છે. સામે પાર્વતીજીની મૂર્તિ છે. તેની નીચેની હારમાં પાંચ પાંડવની ચાંદીની મૂર્તિ છે. તેની ડાબો બાજુએ દ્રૌપદીજી છે. આગળના ભાગમાં ધર્મરાજ તથા શ્રીકૃષ્ણની મૂર્તિ છે, તેની બાજુમાં ગરુડજી છે. બહાર ધૂમ્મટમાં પથ્થરના નંદી છે, બહાર પ્રદક્ષિણામાં ઇશાન ખૂણે નવ દુગાની મૂર્તિઓ છે. પછવાડે તથા બાજુમાં ચિંતામણી ગણપતી તથા સહસ્ર શિવલીંગ છે. ત્યાંથી આગળ ઇશાન

ખૂણામાં પરશુરામજીની મોટી લોઢાની ફરસી ખોડેલી છે અને તેના ઉપરનો ભાગ ત્રિશૂલ જેવો છે. મંદિરની ઉત્તરદી તરફ રૂદ્રનાથજી (ચોથા કેદાર) ની ગાદી સ્થાન છે તેમાં પિત્તળની શ્રી લક્ષ્મીજીની અને તેની બાજુમાં નંદીશ્વર ઉપર સવાર શ્રી સિદ્ધેશ્વર મહાદેવની મૂર્તિ છે. ઉપરમાં ચાંદીના છત્ર ટાંગેલ છે. આગળ એક જૂનો ફૂવો છે, એ બધા દર્શન કરી ચાલ્યા. આગળ રસ્તો ઉતરાઈનો છે. ત્રણ માઈલ ઉપર

લાલ સાંગા ચટ્ટી (ચમોલી)

આવે છે. આ ચટ્ટી અલકનંદા ગંગાને પહોંચે કિનારે છે તેથી ત્યાં જવાને માટે અલકનંદા ગંગાનો લોઢાનો પુલ પાર કરવો પડે છે. ચટ્ટી મોટી છે. ટપાલ, તાર એક્સિસ, ઇન્સ્પિતાલ, અદાલત, અને તહસીલ છે. બાવા કાળીકામળીવાળાની ધર્મશાળા છે. બજાર મોટી છે. વસ્તી સારી છે. અહીંથી શ્રી બદ્રીનાથ ૪૮ માઈલ છે. હરદ્વારથી ચમોલી ૧૩૫ માઈલ થાય છે. આ ચટ્ટી મોટી હોવાથી. મચ્છર માકડનો ત્રાસ હશે. એમ ધારીને અમો એ માઈલ આગળ ચાલી સાંજે છ વાગે,

મઠ ચટ્ટી

આવ્યા. આ ચટ્ટી નાનકડી છે. પણ સફાઈવાળી છે. બાગ બગીચાવાળી હોવાથી શાકભાજી (લીલોતરી) મળી શકે છે. દેહરાદુનથી પહાડમાં ચાલતા ફક્ત અહીંઆ જ આંખાનાં ઝાડ જોવામાં આવ્યાં છે. અહીં રાત રહ્યાં. શ્રી બદ્રીનાથજી પાછા વળતા ચમોલી (લાલસાંગા) સુધી આ રસ્તે જ પાછું વળવું

પડે છે માટે વધારાનો સામાન કેટલાંક માણસોએ અહીં ચટીવાળા દુકાનદાર પાસે રાખ્યો. જેઠ વદ ૩ શનીવારે સવારમાં અહીંથી રવાના થયા. રસ્તામાં સ્ત્રીયાસૈણ ચટી આવે છે. ત્યાંથી આગળ એક માઇલ ઉપર હાટ ચટી આવે છે. તેથી આગળ થોડે છેટે અલકનંદા ગંગા આવે છે. તેના ઉપર લોઢાનો પાંકો પુલ છે તે ઉપરથી સામે પાર જવાય છે. અહીંથી અલકનંદા ગંગા ડાબા હાથ ઉપર રહે છે. અહીંથી ચડાઇ શરૂ થાય છે. બે માઇલની ચડાઇ ચાલ્યા પછી દશ વાગે

પીપલ કેટી ચટી

આવ્યા. અહીં ઘણી ધર્મશાળાઓ છે. ચટી મોટી છે. પોસ્ટ ઓફિસ છે. ચમર, કસ્તુરી, મૃગછાલા, તથા વાઘાંબર, તથા ચોપડીઓ, જટીબુટીઓ, સાબુ વગેરે મોટા પ્રમાણમાં વેચાય છે. એકસો રૂપિયાવાળી નોટોની પરચુરણ (દશ દશ વાળી) નોટો પણ અહીં મળી શકે છે. હલવાઇ (કંદોઇની) દુકાનો સારી છે. જલેબી, પુરી, બાસુદી, પણ મળે છે. સુકો મેવો પણ મળે છે, અહીં મકાનો બે મજલાનાં વધારે છે. મધ્યાહ્નના કામથી નિવૃત્ત થઇ બે કલાક આરામ લઇ ત્રણ વાગે ચાલ્યા. રસ્તો સીધો અને સારો છે; સાંજે ૫ વાગે ચાર માઇલ ઉપર

ગરૂડ ગંગા ચટી

આવ્યા. અહીંઆ બાવા કાળીકામળીવાળાની બે મજલાની

સુંદર ધર્મશાળા છે, અહીંઆ ગરુડગંગા પહાડ ઉપરથી વહેતી આવે છે. અને આગળ જઈ અલકનંદા ગંગાને મળે છે. ગરુડગંગા પર લોઢાનો પુલ છે. તે ઉપરથી પાર થઈ પથ્થરની બાંધેલી પાકી સીડીઓથી નીચે ઊતરી ગરુડ ગંગામાં સુકા પથ્થર રાખીને બનાવેલ કુંડમાં સ્નાન કરાય છે. અને ડુબકી મારીને તેમાંથી મુઠીમાં કાંકરીયું લઈ લે છે. કુંડમાં કમર સુધી પાણી ઊંડું હોવાથી કાંકરીઓ લેવામાં કાંઈ મુશ્કેલી નથી પડતી. ઉપરમાં ગરુડજીનું મંદિર છે, તે ગરુડજીની મૂર્તિના ચરણને એ કાંકરીઓનો સ્પર્શ કરાવીને યાત્રી લોક ઘેર લઈ જાય છે. કહે છે કે એ કાંકરીઓ જેના ઘરમાં હોય છે ત્યાં સર્પ જતા નથી. કોઈને સર્પ વળગે ત્યારે તેનાં ડાંબ ઉપર કાંકરીઓ પાણીમાં ઘસીને ચોપડવાથી ઝેર ઊતરી જાય છે અને પીવરાવાય છે. સ્નાન કરીને ગરુડજીનાં દર્શન પૂજન થાય છે. તેની આગળ નાની દેરીમાં, લક્ષ્મીનારાયણની મૂર્તિ છે. ઉત્તરાખંડના પહાડી રસ્તામાં યાત્રીઓ ગરુડજીનું વિષ્ણુ ભગવાનની પેઠે પ્રેમથી પૂજન કરે છે અને તેઓની માન્યતા છે કે તેમ કરવાથી ગરુડજી તેમની સહાય કરી રસ્તાનો થાક પોતે હરી લે છે. અમારા સંઘમાં પણ એ પ્રમાણે દરરોજ સાંજે શ્રી ગરુડજીને થાળ ધરાવી તેનો પ્રસાદ સંઘના સર્વે માણસોને વહેંચી આપતા હતાં. અહીંઆ રાત રહી રવિવારે સવારે વહેલા ઉઠી. ગરુડ ગંગા સ્નાન કરી રવાના થયા. રસ્તો ચડાઈનો છે. આગળ ટંગણીચટી આવે છે. ત્યાંથી આગળ ચાલતા બે માઈલ રસ્તો ઠીક છે પણ એક

માઈલમાં નરમ માટીના જેવા કાળા રંગના પહાડ છે તે ધસી પડીને રસ્તો કઢાંગો ચડાવ ઉતારનો અને સાંકડો અગવડ ભરેલો છે. તેને પાર થઈ આગળ ચાલતાં. પાતાળ ગંગા ચટ્ટી આવે છે. પાતાળ ગંગાના જળ પીળાશ ઉપર એટલે વરસાદના દિવસમાં આપણી નદીઓના જળ હોય તેવા રંગના છે. લોઢાના પુલથી તેને પાર થઈ ચટ્ટીના ઝૂંપડા આવે છે. ત્યાં પકવડી તથા દૂધ અને તેજબલની ગાડાવાલી લાકડીયો મળે છે ત્યાંથી જો માઈલ ઉપર ગુલાબ કેટ્ટી ચટ્ટી આવે છે. ચટ્ટી સારી છે. થોડે દૂર ગામમાં લક્ષ્મી-નારાયણનું મંદિર છે. અહીંથી આગળ જો માઈલ ઉપર સાડાદશ વાગે

કુમાર ચટ્ટી (હિલંગ)

આવ્યા. અહીં ધર્મશાળા છે. ચટ્ટી મોટી છે. એક પાણીની હલકી ધારા પહાડમાંથી વહે છે. અહીંથી નીચાણના ભાગમાં છેટે અલકનંદા દેખાય છે. તે પાર થઈ પાંચ માઈલ છેટે. કદપેશ્વર (પાંચમાં કેદાર) મહાદેવ જવાય છે. અહીં જમ્યા પછી આરામ કરી ત્રણ વાગે અહીંથી ચાલ્યા. રસ્તામાં ખનો ચટ્ટી આવે છે. અહીંથી ધ્યાનખટ્ટી જવાય છે. ત્યાંથી આગળ ઝડ કુલાચટ્ટી આવે છે. આ ચટ્ટી નાનકડી છે પણ સારી છે, હડીદૂધ વગેરે સાંઝે મળે છે, ત્યાંથી આગળ ચાલતાં ખગીચા અને કૂલના ઝાડ દેખાય છે. પછી સીંધધારા ચટ્ટી આવે છે. અહીંથી એક રસ્તો સીધો

વિષ્ણુપ્રયાગ જાય છે. ત્યાંથી આગળ આશરે એક માઈલ આગળ ચાલતાં સાંજે છ વાગે

જેશીમઠ (જયોર્તિ મઠ)

પહોંચ્યા. અહીં ધર્મશાળા છે. ગવર્નમેન્ટ હસ્પિતાલ છે, પોસ્ટ ઓફિસ છે, બજાર સારી છે. એક પાકા પથ્થરનો બાંધેલો કુંડ છે, તેમાં જળની બે ધારા હાથીના મોઢાની સુંઢમાંથી જુદી જુદી પડે છે. એકનું નામ હંડધારા તથા બીજીનું નામ નરસિંહધારા છે. જળ સ્વચ્છ અને ઠંડા રહે છે. તેમાં સ્નાન થાય છે. બાજુમાં મંદિર છે, તેમાં નરસિંહ ભગવાનની તથા ઉચ્ચ નરસિંહ તથા રામલક્ષ્મણ તથા બદ્રીનાથજીની મૂર્તિ છે. ગરૂડ તથા કુબેરજી તથા ચંડીકાદેવીની મૂર્તિઓ છે. પ્રદક્ષિણામાં શેષસાથી વિષ્ણુ ભગવાન લક્ષ્મીજી સહિત છે અને ગરૂડજીની મૂર્તિ છે. નજીકમાં સામું બીજું મંદિર છે. તેમાં શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનની ચાર ભુજવાળી શ્યામ મૂર્તિ છે. ઓધવજીની મૂર્તિ છે. બાજુમાં નાનકડા મંદિરમાં નવદુર્ગાજીની મૂર્તિ છે. તેને ઘીનું લેપન થાય છે. પ્રદક્ષિણામાં દ્રૌપદી અને શ્યામલી અને ગણપતિની મૂર્તિ છે. બહાર એક ચપ્પતરા ઉપર ઊંચી ઊંચી શ્રી ગરૂડજીની પિત્તળની મૂર્તિ છે. અહીંયા રાવળજીની ગાદી છે. નરનારાયણનું મંદિર છે, માથે સોનાથી મઢેલો કળશ છે. શિયાળામાં જ્યારે શ્રી બદ્રીનારાયણના પટ બંધ થાય છે ત્યારે તેની ચળમૂર્તિને લઈ આવી આ મંદિરમાં છ મહિના સુધી પૂજા કરે છે. પૂજારી

સવળજીના રહેવાનું સ્થાન પણ અહીં છે. તેમાં બગીચો સુંદર છે, ગુલાબના ફૂલના ઝાડ ઘણાં જ સુંદર છે અને વસ્તી મોટી છે, સારાં મકાન છે અને શહેર જેવો દેખાવ લાગે છે. અહીંથી કૈલાસ પર્વત લગભગ ૯૮ માઈલ થાય છે. ત્યાં એક સડક ગઈ છે તથા આઠ માઈલ તપોવનમાં ભવિષ્યબદ્રી છે અને ગરમ જળના કુંડ છે. ત્યાં એક સડક ગઈ છે. કેદારનાથ અહીંયાથી ૮૯ માઈલ થાય છે અને શ્રી બદ્રીનારાયણ અહીંથી આશરે ૨૦ માઈલ થાય છે. જેવી રીતે પાંચ કેદાર છે તેવી રીતે પાંચ બદ્રી પણ છે :

૧ વિશાળબદ્રી (શ્રી બદ્રીનારાયણ)

૨ યોગબદ્રી (શ્રી પાંડુકેશ્વરમાં અહીંથી આગળ ૯ માઈલ ઉપર રસ્તામાં આવશે. પાંડુકેશ્વરને કોઈ પાંડુકેશવ પણ કહે છે.)

૩ ભવિષ્યબદ્રી (અહીંથી આઠ માઈલ દૂર તપોવનમાં છે)

૪ ધ્યાનબદ્રી (અહીંથી સવાળે માઈલ થાય છે અને પાછળ ઝાડ કુલાચટી મૂકી આવ્યા ત્યાંથી જવાય છે.

૫ આદિબદ્રી (વળતી જાત્રા વખતે કર્ણપ્રયાગથી ૧૧ માઈલ ઉપર મૈલ ચોરી જવાના રસ્તામાં આવે છે)

એવી રીતે પંચબદ્રી છે, એવી રીતે બદ્રીનારાયણની યાત્રામાં પાંચ પ્રયાગ પણ આવે છે. (૧ દેવ પ્રયાગ, ૨ રૂદ્ર પ્રયાગ,

૩ કર્ણ પ્રયાગ, ૪ નંદ પ્રયાગ અને ૫ વિષ્ણુ પ્રયાગ.) વિષ્ણુ પ્રયાગ જે અહીંથી જે માઈલ ઉપર છે, અને ખીજા ચાર પ્રયાગ વળતા યાત્રામાં આગળ આવશે—જેથી મહામાં રાત્રી રહ્યા. જેઠ વદ ૫ સોમવારે, ચાલ્યા જે માઈલની ખડી ઉતરાઈ પછી

વિષ્ણુ પ્રયાગ

આવે છે. વિષ્ણુ ગંગા ઉપર લોઢાનાં દોરડાંનો પુલ છે તે ઉપરથી પાર થવાય છે, અહીંઆ વિષ્ણુ ગંગા અને અલકનંદા ગંગાનો સંગમ થાય છે. સંગમમાં સ્નાન કરવા જવા માટે કિનારાના પહાડમાં ખોદીને સીડીઓ બનાવી છે. પણ તેની ઉતરાઈ ખડી (આકરી છે) છે માટે મુશ્કેલીથી હાથ ખોડી ખોડીને ઊતરાય છે. ત્યાં જે ત્રણ મોટી સાંકળો બાંધેલી છે, તેના છંડા પકડીને જ સ્નાન કરી શકાય છે કારણ કે ત્યાં સાંકડી જગ્યા અને જેઉ ગંગાનો વેગ બહુ જ પ્રચંડ અને દીલને હચમચાવી નાખનારો છે, અને બંને તરફથી જળના મોજની આપટ લાગે છે માટે સાંકળને પકડીને એકાદ જે પગથિયાં નીચે ઉતરી જેસીને સ્નાન કરવાથી કોઈ જાતનું જોખમ નથી. તો પણ કેટલાક યાત્રીઓ તો સીડી ઉપર જેસીને લોટા ભરીને જ સ્નાન કરી લે છે. કહે છે કે અહીંઆ દશ કુંડ છે પણ તે હમણાં તો ગંગાજીના જળથી ઢંકાયેલા રહે છે. શરૂઆતમાં આવનાર યાત્રીને દર્શન થાય છે. આનો મહાત્મ્ય કેદારખંડમાં વિશેષ વર્ણાયેલો છે, ઘાટ ઉપર ત્રણ ચાર બ્રાહ્મણો પાટ ઉપર પોતાના સ્થાન

જમાવીને બેઠા રહે છે. એટલે તે દ્વારા તર્પણ અને હોમ કરવાની સગવડ થાય છે, અને હુતદ્રવ્ય પણ ત્યાં દુકાનેથી મળી શકે છે, ત્યાં હલવાઈની દુકાને પુરીઓ તૈયાર મળે છે એટલે ત્યાં બ્રહ્મભોજન કરાવવાની પણ સગવડ ઠીક છે. ઉપરમાં શ્રી વિષ્ણુ ભગવાનનું નાનકડું મંદિર છે તેમાં શ્રી વિષ્ણુ ભગવાન અને જમણી બાજુ શ્રી લક્ષ્મીજી અને ડાબી બાજુ નારદજીની મૂર્તિના દર્શન છે. અહીંથી આગળ જતાં રસ્તો સાંકડો આવે છે અને અલકનંદાને જમણે કિનારે કિનારે ચાલવાનું થાય છે. અહીં અલકનંદાને ડાબે કાંઠે વિજય અને જમણે કાંઠે જય નામના મોટા પર્વત છે. કહે છે કે આ બે પર્વત આગળ જતાં ઘોર કળીયુગમાં ધીરે ધીરે ભેળા થઈ જશે અને બદ્રીનાથ જવાનો રસ્તો બંધ થઈ જશે, અને પછી પાછલી ચટી જોશી મઠથી ૮ માઈલ છેટે જે ભવિષ્ય બદ્રીનું સ્થાન છે, ત્યાં માણસો બદ્રીનાથને દર્શને જશે. અહીં ઝીણા ઝીણા વરસાદ અને આકાશમાં વાદળાની ઘટા હોવાથી કેટલાંક માણસોએ સ્નાન વળતી વખતે કરશું એમ નિશ્ચય કરીને ચાલવા માંડ્યું. આગળ જતાં થોડો થોડો વરસાદ વધ્યો. વચમાં નાનકડી બલહોડા ચટી આવે છે. અમે ચાલવાનું ચાલુ રાખ્યું હતું જ્યાં વધારે વરસાદ પડે ત્યાં પહોંચીને એથે ઉભા રહી તથા છત્રીઓથી ગચાવ કર્યો. ચાર માઈલ આગળ જતાં ઘાટ ચટી આવે છે. વરસાદ અને વાદળાં વિખરાઈ જઈ આકાશ ખુલ્યું થઈ ગયું. વચમાં એક વખત લોઢાના પાકા દોરડાંના પુલથી અલકનંદા

ગંગાને પાર થવું પડે છે આગળ ચાલતાં બે માઈલ ઉપર દશ વાગે

પાંડુકેશ્વર (પાંડુકેશવ) ચટી

આબ્યા, અહીંઆ હાળપુરવાળા ભાઈ હીરજી વશરામ જેઓ જમનોત્રીના રસ્તામાંથી બિમાર થઈ જતાં પાછા વળીને હરદ્વાર ગયા હતાં અને ત્યાં તેની તબિયત ઠીક થઈ રહેવાથી તેઓ હરદ્વારથી સીધા કેદારનાથ થઈ બદ્રીનાથ ગયા હતા તેઓ બદ્રીનાથથી વળતાં અમને અહીં ભેળા થયા. અને પરસ્પર ખૂબ આનંદ થયો અને એક દિવસ અહીં રોકાઈ રહેવાનું નક્કી થયું. આ સ્થાન અલકનંદા ગંગાને કિનારે છે. અહીંયા યોગમદ્રી અને વાસુદેવ ભગવાનનાં બે પુરાતન મોટાં મંદિર છે તેનાં શિખર ઉપર સોનાના પતરા મઢેલ કળશ છે. મંદિરથી સામે બહારના ભાગમાં ત્રાંખાના આશરે સવાબે કુટ લાંબા અને સવા પુટ પહોળા અને ઠા ઈંચ જડા પત્રામાં સુંદર અક્ષરોથી લેખ લખેલ છે, પણ કંઈ ભાષા છે, તે કોઈ આજ દિવસ સુધી પારખી શક્યું નથી. અક્ષરો બહુજ સુંદર, સફાઈદાર, ચોખા અને સ્પષ્ટ છે. લાઈનખંધ છે. લોકો આને પાંડવની પાટી કહે છે અને પાંડવોએ લખેલ કહે છે. અહીંના પૂજારી પણ દ્રાવિડ તરફના છે અને સજ્જન છે. અહીં કાલી કામળીવાળાની ધર્મશાળા છે તેમાંથી પદુ અને કામળ યાત્રીને ઉધાર દેવાય છે, જે વળતી વખતે પાછા લઈ લે છે. સામે અલકનંદા ગંગાને પહેલે કાઠે શ્વેતશૃંગ

નામનો ઊંચો પર્વત છે. તેના ઉપર પાંડવોનું સ્થાન છે કહે છે કે આ ઠેકાણે પાંડુ રાજાએ કુંતીજી તથા માદ્રી સાથે કેટલોક વખત વિહાર કરેલ છે. ઋષિ કુમારને મૃગ અને મૃગલીના રૂપમાં વિહાર કરતી વખતે ધોખાથી રાજાએ ખાણ માર્યું હતું તેથી એ તડકડવા લાગ્યો અને રાજા પાંડુને શ્રાપ આપ્યો કે તમારું પણ આવા સમયમાં જ મૃત્યુ થશે. આ ચટ્ટી સારી છે. પાણીની ખૂબ સગવડ છે, રાત અહીં રોકાઈ બીજે દિવસે સવારે હીરજીભાઈ વગેરે જોશીમઠ તરફ રવાના થયા અને અમારો સંઘ સાત વાગે બદ્રીનાથ તરફ રવાના થયો, એક માઈલ ઉપર શેષધારા ચટ્ટી આવે છે. અહીં વૈષ્ણવ આશ્રમ, અને શેષના દર્શન છે, તેના આગળ ગણેશ ચટ્ટી આવે છે, અને પછી લામ બગડ ચટ્ટી આવે છે. ચમર મૃગચર્મ શીલાજીત અહીં પણ વેચાય છે. વચમાં રસ્તામાં નાનાં અણુશીઆ અસંખ્ય જોવામાં આવ્યાં. ઘણી જ સાવચેતીથી ચાલતાં હતાં તો પણ કેટલાએ કચડાઈ જતાં હતાં દીલ દુખાતું હતું પણ શું કરવું. કોઈ ઉપાય કામ નહોતો આવતો અને ચાલવું તો જરૂરી હતું. આગળ ચાલતા રસ્તાની બાજુમાં એક કેટડીમાં અગ્નિકુંડ આવે છે. ત્યાં એક બ્રાહ્મણ રહે છે તે યાત્રીઓને હોમ કરવાનું કહે છે. કહે છે કે આ ઠેકાણે રાજા શ્વેતકેતુએ સો વર્ષ સુધી મહાયજ્ઞ કર્યો હતો અને તેમાં નિત્ય ઘી પીવાથી અગ્નિ દેવને અજીર્ણ થયું હતું અને પછી બ્રહ્માજીના કહેવાથી જ્યારે અગ્નિદેવે ખાંડવ વન બાળ્યું ત્યારે તેનું અજીર્ણ

મટયું. મહાભારતમાં આની કથા વિસ્તારથી છે. અહીં ચારે દિશાઓમાં મોટા પહાડની ટેકરીઓ છે તેને ઋગવેદ, યજુર્-વેદ, સામવેદ અને અથર્વવેદના નામથી ઓળખાવે છે, અને વૈખાનક્ષેત્ર અથવા તીર્થ પણ કહે છે. સામે પારમાં ક્ષીર (દૂધ) ગંગા વહે છે. થોડે આગળ ચાલતાં ધૃત ગંગા વહે છે તે પાર થઈ ને

હનુમાન ચટી

આવે છે. પાછલી ચટીથી આવતા વચમાં એક વખત અલકનંદા ગંગાને પુલથી પાર થવું પડે છે, આ ઠેકાણે હનુમાનજીનું નાનું મંદિર છે. અલકનંદાની ધારા પાસે જ વહ્યા કરે છે. બે ચાર હલવાઈની દુકાનો છે. ચટી નાનકડી છે. દૂધ પુરી નાસ્તા કરીને વિશ્રાંતી લઈ ચાલ્યા. અહીંથી બદ્રાનારાયણ પાંચ માઈલ થાય છે. ચાર માઈલ રસ્તો ચડાઈનો છે. વચમાં કાંચનગંગા નદી આવે છે. આ ઠેકાણે ૨૦ પુટ બરફ ઊપર ચાલવું પડ્યું અને બરફ નીચેથી કાંચનગંગા વહે છે. ત્યાંથી થોડે આગળ ચાલતા ગણેશજીનું મંદિર આવે છે. અહીંથી શ્રી. બદ્રાનાથની પુરીનાં બરાબર દર્શન થાય છે અને યાત્રીઓના આનંદનો પારજ રહેતો નથી. અહીંથી જ દંડવત્ પ્રણામ કરવા લાગી જાય છે. વચમાં અલકનંદા ગંગાને સામે પાર બે ચાર જગ્યાએ બરફનાં ચટાન છેટેથી જોવામાં આવતાં હતાં. થોડું આગળ ચાલતા લોઢાના પુલથી અલકનંદા ગંગાને પાર થવાય છે અને આગળ

ચાલતા ઋષિ ગંગા ઊપર લાકડાનો પુલ છે. તેને પાર થઈને સં. ૧૯૯૩ના જોઠ વદ ૬ મંગળવારે સાંજના પાંચ વાગે શ્રી. ખદ્રીનારાયણની પુરીમાં પ્રવેશ કર્યો

શ્રી ખદ્રીનાથપુરી

ખદ્રીનાથપુરીના પંડા [તીર્થગેર] તો હરદ્વારથી જ અમારી સાથે આવ્યા હતા, અને તેના કરી રાખેલ બંદોબસ્ત પ્રમાણે શ્રી. ખદ્રીનાથના મંદિરની પછવાડેના ભાગમાંની ઊપરના ભાગની ધર્મશાળામાં બીજા મજલામાં અમોએ ઊતરે કર્યો, અહીંના મકાનો મોટે ભાગે એમજલાનાં જ બનાવેલાં હોય છે, બાવાકાલીકામલીવાળાની ધર્મશાળાઓ તથા અન્નક્ષેત્ર છે બીજી પણ ઘણી ધર્મશાળાઓ છે. બજાર લાંબી અને બહુ જ સારી છે અને હરેક પ્રકારની ચીજો મળે છે. દૂધ, દહીં, પુરી, જલેબી, મીઠાઈ, માવો, ફરાળનો સામાન, સુકો મેવો, દાલ, ચાવલ, ઘૂત, સાકર, હરેક પ્રકારના મુરબા. ખાંડ, સુતરાગિ અને ગરમ કાપડ, સાડીઓ, ઘોતીઆ, રબરના બૂટ, પુસ્તક, દર્શનીય ફોટા, સીનસીનેરીના ફોટા, મહાત્માની ચોપડીઓ, શિલાજીત, કસ્તુરી. મૃગચર્મ, પૂજાપાનો દરેક સામાન વગેરે અનેક પ્રકારની ચીજો અહીં મળે છે. પણ તે કિંમતમાં કાંઈક વધારે મોંઘી પડે છે, તુલસી અહીંઆ બિલકુલ મળતાજ નથી. કોઈક શ્રદ્ધાળુ યાત્રી પોતાની સાથે ગ્લાસ કે નાનકડા માટીના પાત્રમાં પોતાની સાથે હરદ્વારથી રોપા લઈ આવે છે ને રસ્તામાં તેને પાણી પાઈને સજીવન

રાખે છે અને અહીં આવીને શ્રી બદ્રીનાથને અર્પણ કરે છે, અથવા તો દેવ પ્રયાગથી તુલસીના કંડીઆં લઈ આવે છે. મોટે ભાગે અહીંઆ વનતુલસી [એક પ્રકારની સુગંધીત વનસ્પતિ] અને જંગલી ફૂલો જ શણગારમાં વપરાય છે, અહીંઆ વસ્તી સારા પ્રમાણમાં છે. પોસ્ટ તથા તાર ઓફિસ ઇસ્પતાલ વગેરે છે, યાત્રીઓની ભીડ હંમેશાં મોટા પ્રમાણમાં રહે છે અને જય બદ્રીવિશાળકી-જય બદ્રીવિશાળકી એવી રીતે હંમેશાં જયધ્વની થયા જ કરે છે, રસ્તામાં પણ યાત્રીઓ એક બીજાને સામા આવતાં જતાં જય બદ્રીવિશાળકી એવી રીતે કહીને બોલાવે છે, અને સામો યાત્રી પણ તેવી જ રીતે અતી આનંદથી જય બદ્રીવિશાળકી કહીને જવાબ આપે છે. શ્રી બદ્રીનાથજીનું મંદિર ઊગમણે બાર (પૂર્વાભિમુખ) છે, બજારવાળા રસ્તેથી ચાલતા આઠ દશ સીડીઓ ચડવાથી પ્રથમ મોટો દરવાજો આવે છે તેની બાજુમાં જમણે પડખે એક ચોટલી [ચબુતરા] ઉપર શ્રી. ગરુડજીની મૂર્તિ છે, તેની બાજુમાં હનુમાનજીની મૂર્તિ અને ત્યાંથી પ્રદક્ષિણામાં આગળ વધતાં દક્ષિણાદી બાજુમાં પ્રથમ શ્રી બદ્રીનાથનું રસોડું આવે છે તેની બાજુમાં શ્રી. લક્ષ્મીજીનું નાનકડું મંદિર છે. તેની બાજુ બજારમાં જવા માટે નાનકડો દરવાજો આવે. તેની બાજુમાં રાવળજીની ગાદી છે અને મંદિરનું દક્ષતર છે. યાત્રીઓ આ ઠેકાણે અટકા તથા ભોગ તથા શ્રી. બદ્રીનાથજીનો મોટી પૂજના રૂપિયા જમા કરે છે, અને તેની રસીદ મળે છે. એક રૂપિ-

ચાથી ઓછો ભોગ નથી થઈ શકતો. ભોગ ધરાવનારને બીજે દિવસે બપોર વખતે ભોગના રૂપિયાના પ્રમાણમાં પ્રસાદની પત્રાવળી મળે છે. એક પત્રાવળીનો પ્રસાદ બે ત્રણ યાત્રી ખુશીથી ખાઈ શકે તેટલો હોય છે, ત્યાંથી આગળ મંદિરના ખૂણા ઉપર ધર્મશીલા તથા આચમન કુંડ છે, મંદિરની આથમણી બાજુએ કેટડીઓનું ચણતર કામ ચાલુ છે. ઉત્તરાદી તરફમાંથી આવતા ભગવાન ચણોદકની કુંડી છે તેમાંથી ચણામૃત લેવાય છે, તેની સામે કણ્ઠિયા અને ક્ષેત્રપાલની મૂર્તિઓ છે. આગળ ઇશાન ખૂણામાં અષ્ટધાતુનો મોટો ઘંટ ટાંગેલ છે શ્રી બદ્રીનાથજીના મંદિરના સભા-મંડપના ત્રણ દરવાજા છે. ઊગમણો દરવાજો મુખ્ય છે ને ત્યાં બે ચપરાશી ઉભા રહે છે તે ૩૦ થી ૪૦ માણસો એકી વખતે મંદિરમાં જવા દે છે. તેઓ જ્યારે દર્શન કરી લે છે. ત્યારે દક્ષિણ તરફના દરવાજેથી બહાર કાઢે છે. એટલે વળા પૂર્વ દરવાજેથી ૩૦ થી ૪૦ માણસને અંદર જવા દે છે. એવી રીતે વારાફરતી યાત્રીઓને દર્શન કરાવે છે. અને ત્રીજો દરવાજો હમેશાં બંધ જોવામાં આવે છે, અને કોઈ જરૂરી વખતે ખુલતો હશે. પૂર્વ દરવાજો બહાર ઉત્તરાદિ તરફ હવન કરવાની એક નાનકડી વેદી પ્રજ્વલીત રહે છે ત્યાં એક ગ્રાહ્યણ જવતલ ધૂત મેળવેલા લઈને બેઠો હોય છે તે યાત્રીઓને પૈસા લઈને હોમ કરાવે છે. નિજમંદિરના શિખર ઉપર સોનેથી મઢેલો કળશ છે તથા તેની ચારે બાજુ સોનાના પતરાં

મઢેલાં છે. મંદિરની અંદર ચાંદીના મઢેલાં મોટા સિંહાસન ઉપર વચમાં શ્રી બદ્રીનારાયણની કાળા પથ્થરની આશરે બે પુટની મૂર્તિ પદ્માસન વાળીને ધ્યાનસ્થ બેઠી છે. તેની બાજુમાં જમણે પડબે કુબેરજીની સોનાની મૂર્તિ મુખાર્ચિત રૂપે છે તે બાજુમાં આગળની તરફ શ્રી ગરુડજીની પાંખો-વાળી ચાંદીની સવાપુટ ઊંચી મૂર્તિ છે. શ્રી બદ્રીનારાયણની મૂર્તિ પાસે આગળમાં એક સુદર્શનચક્ર ને બીજી તરફ શંખ રહે છે. ડાબે પડબે નર-અને નારાયણની કાળા પથ્થરની બે મૂર્તિઓ છે. તેના પાસમાં શ્રીદેવી, ભુદેવી, લીલાદેવી, ઉર્વશી નામની નાની નાની મૂર્તિઓ નવ દશ ઇંચની ઊંચી છે. બદ્રીનાથજીની મૂર્તિની ચાર બુજાયો છે પણ ઉપરની બે બુજાયો નાનકડી અને ઝીણી છે જેથી સ્પષ્ટ જોઈ શકાતી નથી. પણ પૂજા વખતે નિર્વાણ દર્શન કરાવે છે. ત્યારે સ્પષ્ટ દેખાય છે. ઉપરમાં પુટથી સવા પુટ પહોળું સોનાનું છત્ર છે અને તેથી થોડે ઉપર મોટું ચાંદીનું છત્ર પણ ટાંગેલું રહે છે. મંદિરમાં સવારે ૮ વાગે રાવળજી (પૂજારી) વસ્ત્ર અને ચંદનનો લેપ હટાવીને સ્નાન કરાવે છે ત્યારે નિર્વાણ દર્શન થાય છે. સ્નાન કરાવી વસ્ત્રાભુષણ, પુષ્પ માળા વગેરે શણગાર ધરાવી ભોગ ધરાવી આરતી ઉતારે છે. મધ્યાહ્ને દાળ-ભાત કે કઢીભાતનો ભોગ દક્ષિણ દરવાજા સામે બહારમાં શ્રી લક્ષ્મીજીના મંદિરની સામે ધરાવે છે અને પૂજારી તેનું નિરક્ષણ કરે છે, આ ભોગમાંથી પછી પ્રસાદની પત્રાવળીઓ અપાય છે. આ પ્રસાદ ખાવાનો ઘણો જ મહાત્મ્ય છે, મંદિર

લગભગ એક વાગે બંધ થઈ જાય છે અને સાંજના ૪ વાગે ફરી ખુલે છે, અને શણુગારના દર્શન થાય છે. સાત વાગે, દૂધ તથા કેસરીયા મીઠાભાત વગેરેનો ભોગ લખાવે છે, અને સવારના ધરાવેલા શણુગારને ક્રમે ક્રમે કરીને ઊતારી લઈ ફક્ત એક જ સફેદ વસ્ત્ર રહેવા દઈને શયન આરતી કરે છે, પછી પટ બંધ થઈ જાય છે. હમણાં કોઈ કાનપુરના શેઠ તરફથી ચાંદીના કમાડ તથા સિંહાસનનો ઉપરનો ભાગ ચાંદીનો બનાવેલ આવેલ છે તેની જોડમેડ થાય છે. પૂજારી રાવળજી અને તેનો મદદગાર બ્રાહ્મણ દ્રાવીડદેશના જ હોય છે અને તેના સિવાયના કોઈ પણ બ્રાહ્મણ કે બીજી જાતના માણસને નિજમંદિરની અંદર જવાનો અધિકાર નથી માટે સિંહાસનના જોડમેડનું કામ રાવળજી પોતાના હાથેથી જ કરે છે, તેમ જ મંદિરનો સર્વકાર્યભાર પણ રાવળજીને આધીનમાં છે.

મંદિરની બહાર ચારે તરફ દિવાલ છે તે મુખ્ય દરવાજો (મોટુકાટક) ઊગમણી તરફ છે. તેના આઠદશ પગથિયા છે. ઊતરીને પૂવ તરફ આગળ ચાલતાં જમણા હાથ ઉપર શંકરાચાર્યની અને ડાબા હાથ ઉપર કેદારનાથની મૂર્તિના નાનકડાં મંદિરની અંદર છે. ત્યાંથી આગળ નીચે સીડીયો ઊતરતા તમ કુંડ આવે છે. તેના ઉપર દીનનાં પતરાનું છાપડું છે. તેની અંદર ગરમ જળની બેધારાઓ પડે અને એક ધારા શીતળ જલની પડે છે, તે દરેક ધારાના મુખા-વિંદ પાસે એક એક બ્રાહ્મણ બેઠો હોય છે. તે યાત્રીઓ

પાસેથી પૈસો જે પૈસા લઈને ધારા નીચે સ્નાન કરાવે છે. તમકુંડમાં છાતી સુધી ઊંડું જળ ભર્યું રહે છે, ને વધારાનું જળ નાળી મારફતે અલકનંદામાં નીકળી જાય છે. કુંડનું જળ જે વધારે ગરમ હોય તો ગરમ જળની જે ધારા તેમાં પડે છે તેમાંથી એક ધારાબંધ કરીને શીતળ જળના ધારા વધારે ખોલે છે એટલે નાવાને માફક આવે એવું જળ હમેશા રહે છે. તત્પકુંડને કોઈ, અગ્નિ કુંડ પણ કહે છે. આમાં સ્નાન તર્પણ અને દાન કરવાનો અપૂર્વ મહાત્મ્ય છે, કુંડની પૂર્વમાં અલકનંદા ગંગા વહે છે, અને ત્યાં વારાહાશીલા છે. તમકુંડની ઉત્તરાદી તરફ નારદશીલા છે. ત્યાં એક બ્રાહ્મણ ચંદન લઈને બેઠેલો હોય છે. તેથી આગળ ઉત્તર તરફ કુંડ, ગૌરીકુંડ અને સુરજકુંડ એમ ત્રણકુંડ ગરમજળના નાનકડા નાનકડા છે. તેની નીચે નારદકુંડ છે જે અલકનંદા ગંગાના પ્રવાહમાં જળ નીચે ડુબેલો રહે છે, કહે છે કે લાલની શ્રી બદ્રીનાથની મૂર્તિ શ્રી આદ્ય શંકરાચાર્યે આ નારદ કુંડમાંથી કાઢીને સ્થાપિત કરેલ છે. અને હજી બીજી એકાવન મૂર્તિઓ એજ કુંડમાં છે. અહીંઆ અલકનંદાગંગા ખૂબ જોરથી વહે છે ત્યાં લોઢાની સાંકળોને પકડીને સ્નાન થઈ શકે છે. તમકુંડથી આથમણી તરફ ઊપરમાં ગરુડશીલા છે. મારકંડેશીલા પાણીમાં છે, અને નરસિંહ શીલા અલકનંદા ગંગાને પહેલે કાંઠે ગણેશજીની મૂર્તિ પાસે છે, એમ પાંચકુંડ અને પાંચ શીલા અહીંઆ છે, શ્રી બદ્રીનાથજીના મંદિરના મોટા ફાટક પાસેથી ઉત્તરાદી તરફ થોડે આગળ બ્રહ્મ કપાલી આવે છે. અહીંઆ પિંડહાન (શરાવણા) થાય છે. અહીંઆ પિંડહાન

કરવાથી પિતાઓને બ્રહ્મ લોકપ્રાપ્ત થાય છે માટે ત્યારબાદ કોઈ જગ્યાએ પિંડદાન ન કરવું એમ મહાત્મ્યમાં લખેલ છે. અહીં પીંડદાન કરવા માટે શ્રી બદ્રીનાથને ભોગમાં ધરાવેલ ભાત લઈને બ્રહ્મ કૃપાલી ઉપર તેનું પિંડદાન કરાવાય છે અને પછી ત્યાંથી થોડે આગળ નીચે, અલકનંદામાં કુંડમાં પિંડ પધરાવી (વિસર્જન કરી) બાણુમાં ધર્મશીલા છે. ત્યાં તર્પણ કરાય છે. શ્રી બદ્રીનાથજીની પુરીમાં પ્રવેશ કરતાં પ્રથમ ઋષિગંગા આવે છે, તેનો અલકનંદા ગંગામાં સંગમ થાય છે. તેની બાણુમાં દુર્વાસાનો આશ્રમ છે. ત્યાં બે ચાર સાધુ રહે છે, અને ત્યાંથી પુરીમાં આવતાં અલકનંદાને કિનારે પ્રહલાદ ધારા આવે છે તેની જરા આગળ કુર્મધારા આવે છે. આ ધારાનું જળ સ્વચ્છ અને શીતળ છે જેથી મોટે ભાગે વસ્તીના માણસો આનું જળ પીવામાં વાપરે છે, ત્યાંથી આગળ નારદ કુંડ અને બાણુમાં તમ્સકુંડ છે, આ પંચતીર્થી કહેવાય. તમ્સકુંડમાં સ્નાન કરવાથી અનેક જન્મનાં પાપ નષ્ટ થઈ જાય છે, અને બ્રાહ્મણ ને વિષ્ણુસ્વરૂપ સમજીને દાન આપવાનો ઘણો જ મહાત્મ્ય છે. અને પંડા (તીર્થગૌર) આ ઠેકાણે યાત્રાનું સફળ અપાવે છે, અલકનંદા ગંગાને પૂર્વ કિનારે નર નામનો મોટો પર્વત છે ત્યાં શૈવનેત્ર અને ગણેશજીનાં દર્શન છે, અને ગંગાને પશ્ચિમ કિનારે શ્રી નારાયણ નામનો પર્વત છે અને તળેટીના મેદાનમાં શ્રી બદ્રીનાથની પુરી છે—

પ્રથમ દિવસે સાંજે પાંચ વાગે પુરીમાં દાખલ થઈ સરસા-
માન ઊતારે ગોઠવી રાખી શ્રી બદ્રીવિશાળલાલનાં
દર્શન કરી, જમીને રાત્રે આરામ લીધો.

બીજે દિવસે તમકુંડ સ્નાન અને દર્શન તથા પિંડદાન તપશ્ચ
વગેરે ક્રિયા કરી બપોર પછી જમીને સાંજના
ભાગમાં વળી દર્શન કરવા અને બજારમાંથી પૂજનની
સામગ્રી લીધી.

ત્રીજે દિવસે શ્રી બદ્રીનાથજીની મોટી પૂજા ભાઈ મનજી
જેરામની સાથે મળીને કરાવી. આ પૂજાને માટે
રૂપિયા ૧૦૧) પ્રથમથી જમા કરાવવા પડે છે, તેમાં
મોટી રકમ ભાઈ મનજી જેરામે આપેલ અને બીજા
સંઘના માણસોએ યથાશક્તિ આપેલ, અહીં એવા
નિયમ છે કે મોટી પૂજા કરાવનારના જેટલાં માણસો
હોય તેને નિજ મંદિરના દરવાજા બહાર બેસાડીને
પૂજા સમાપ્ત થાય ત્યાં સુધી દર્શન કરાવે છે એટલે
અમારા સંઘના બધા માણસો ત્યાં આગળ ગોઠવાઈ
ગયાં. ૮ વાગે પૂજારી (રાવળજી) આવ્યા અને પંકિતજીથી
સંકલ્પ કરાવી વિધિપૂર્વક કાંડું બંધાવી વરણીમા વર્યા
અને પછી તરત જ અમરાવતી શ્રી બદ્રીનાથજીની
પૂજા શરૂ કરી દીધી. પ્રથમ ગાંધ રાત્રે શયન આરતી
વખતે ધરાવેલું એક જ સફેદ વસ્ત્ર હાતુ તેને હટાવીને
પછી ચંદનનો લેપ કરેલ હતો. તેને ઊતાર્યો (પૂજા

કરાવનારને આ ચંદન ખીજે દિવસે પ્રસાદ તરીકે મળે છે.) પછી તેલ અને અતર લગાવી અભ્યંગ સ્નાન કરાવ્યું. પછી પંચામૃત (દૂધ દહીં મધ ઘૃત ખાંડ) થી સ્નાન કરાવવું શરૂ કર્યું. પ્રથમ દૂધથી મંત્ર ભણી સ્નાન કરી પછી સુદ્ધોદકથી સ્નાન કરાવ્યું પછી દહીંનો મંત્ર ભણી દહીંથી સ્નાન કરાવી સુદ્ધોદકથી સ્નાન કરાવ્યું એવી રીતે મધ, ઘૃત અને ખાંડના જુદા જુદા મંત્રો ભણીને સ્નાન કરાવ્યું. ત્યારબાદ અતર ચંદનના સુગંધીત જળનો અભિષેક કરી સ્નાન કરાવ્યું ત્યારબાદ ચંદનનો બડો રગડો કરી કમંડલ ભરીને તેનો અભિષેક કરી સ્નાન કરાવ્યું ત્યારબાદ અતર મેળવેલાં ગંગાજળથી અભિષેક કરી શુદ્ધ સ્નાન કરાવો ને પછી ટુવાલથી સાફ કરી અતર લેપન કરી છાતીએ ભૂગુલંછન છે તેના દરશન કરાવ્યા અને પછી સોનાની જનોઘ ધરાવી. પછી એક થાળીમાં કપુર જગાવીને સિંહાસન ઉપરની સર્વે મૂર્તિઓની પાસે રાખી તેના નામ લઈ લઈને ઓળખાણ કરાવીને દર્શન કરાવે છે, આને નિર્વાણ દર્શન કહે છે. મંદિરમાં હમેશાં ચોવીશે કલાક ઘૃતના દીવા બળે છે, તે પણ યાત્રીઓને પૂરતો પ્રકાશ ન પડવાથી દર્શન કરવામાં અડચણ ન પડે એટલા માટે કપુર જગાવીને વિશેષ પ્રકાશ કરવાની જરૂરત પડે છે. યાદ રાખવું જોઈએ કે ચંદન કેસર અતરકપુર વસ્ત્ર

ફૂલ માળાઓ વગેરે પૂજનની સામગ્રીની કિંમતનો સમાવેશ પ્રથમ આપેલા રૂા. ૧૦૧)માં જ થઈ જાય છે જુદું કાંઈપણ આપવું પડતું નથી, ફક્ત પોતાની શ્રધા અને ઇચ્છા હોય તો ભેટ જે ધરાવવી હોય તે અલગ ધરાવે છે.

સિંહાસન ઉપર મધ્યમાં શ્રી બદ્રીનાથજીની મૂર્તિ શ્યામ ચતુર્ભુજ ધ્યાન પરાપણુ, પદ્માસન વાળેલી છે. ઉપરની બે ભુજા નાનકડી અને પાતળી છે, જમણી બાજુએ કુબેરજીનું સૂવર્ણનું મુખાર્ચિંદ્ર અને તેની બાજુમાં ગરુડજીની ચાંદીની પાંખોવાળી ચાંદીની મૂર્તિ છે. બદ્રીનાથજીની ડાબી બાજુએ શ્યામ રંગની નારાયણ અને નરની મૂર્તિ છે, તેની બાજુમાં નીચે શ્રીદેવી ભુદેવી, લીલાદેવી અને ઉર્વશીની નાની નાની મૂર્તિઓ છે તેની આગળમાં ઓધવજી તથા નારદજીની ચાંદીની મૂર્તિઓ છે. બદ્રીનાથજીના ડાબા ગોઠણ આગળ સુદર્શનચક્ર તથા તેનો પાસે એક ચાંદીની છડી છે તેને ગદા કહે છે અને કોઈક વાંસળી કહે છે, અને જમણી તરફ શંખ છે, એવી રીતે નિર્વાણ દર્શન કરાવ્યા પછી બદ્રીનાથજીને કેસરવાળા ચંદનનો અરધો ઇંચ જાડો લેપ, મુખાર્ચિંદ્ર મૂકીને અખી પ્રતિમાને ચડાવે છે. અને ત્યાર બાદ, ભગવાનના શણગાર માટે સાચી ઝરી વાળા કિંમતી વસ્ત્રની મેટી છાબ ભરાઈને આવે છે તે તથા બીજા યાત્રીઓ પણ વસ્ત્ર લઈ

આવે છે તેમાંથી સારા સારા વસ્ત્રો છાંટીને એક પછી એક ધરાવીને ખૂબ શણગાર સજ્જત છે, ત્યાર બાદ રત્નજડીત મુકુટ તથા હાર સાચા મોતીઓની માળાઓ વગેરે અનેક પ્રકારના ધરેણાંનો મોટો થાળ ભરાઈ ને આવે છે. તેને સારી રીતે કળા અને કારીગરીથી ગોઠવીને શણગારે છે, જે બહુજ સુંદર અને શોભાયમાન લાગે છે. ત્યાર બાદ મુકુટ ધરાવે છે. અને એક પછી એક એવી રીતે સાત મુકુટ ધરાવે છે. તેમાં હીરા, માણિક, નીલમ-જડેલા હોય છે અને છેલ્લો મુકુટ મોરની પીછનો ધરાવ્યો. કપાળે હીરા ધરાવે છે તથા સાચા મોતીનાં કુંડલ, કડા, છડા તથા હારમાં પણ હીરા જડેલા હોય છે, ત્યાર બાદ કૂલ તથા હારની મોટી ટોપલી ભરાઈને આવે છે તે પણ યથાસ્થાને સુશોભિત અને સારી રીતે ગોઠવે છે, બધી પૂજા પ્રેમથી અને શાન્તિથી થાય છે, ત્યાર પછી આરતી ઉતારે છે. આ વખતના દર્શન મનોહર અને બહુજ આનંદ આપનારા હોય છે. ત્યાર પછી મેવામીઠાઈ વગેરેના થાળ અમોઝે આપેલા તે તથા બીજા યાત્રીઓ લઈ આવેલા તે સર્વેને એક પાટ ઉપર જુદા જુદા ગોઠવીને ધરાવે છે. અને યથાશ્રધા ભેટ મૂકવાનું કહી ભોગ ધરાવી આચમન કરાવીને ફરીથી આરતી ઉતારે છે. અને ધરાવેલા થાળમાંથી અરધો પ્રસાદ પાછો ધરે લઈ જવા માટે યાત્રીને આપે છે. બધી

પૂજાવિધિ શાન્તિથી અને પ્રેમથી થાય છે, માટે દર્શન કરવાની ખૂબ મન પડે છે. પૂજા કરવા માટે લાગેલો સમય આશરે.

૮ થી ૯૫ વાગ્યા સુધી સંકલ્પ કરાવીને પંચામૃત વગેરેનાં સ્નાન,

૯૫ થી ૧૦૧ નિર્વાણ, દર્શન તથા ચંદન લેપન

૧૦ થી ૧૧૫ વાગ્યા સુધી વસ્ત્ર ધરેણું ધરાવવા, તુલસી તથા પુષ્પ માળાઓ વગેરેના શણગાર સજ્જવવા વગેરે.

૧૧૫ થી ૧૨૫ ભોગ સામગ્રી ધરાવી આરતી ઊતારવી વગેરે.

૧૨૫ થી ૧૫ વાગે મંદિરની બહાર શ્રી લક્ષ્મીજીના મંદિરની સામે મેદાનમાં દાળભાતના અટકાનો ભોગ લગાવવા વગેરે.

લગભગ એક વાગે મંદિરના પટ બંધ થઈ જાય છે, અને સાંજે ચાર વાગે ફરીથી ખુલ્લો છે. શ્રી બદ્રીનાથજીની પ્રદક્ષિણાનું બહુ જ મહાત્મ્ય છે. કેટલાક ૧૦૮ પ્રદક્ષિણા કરે છે જ્યારે કેટલાક ૩૬૦ અને કેટલાક ૧૦૦૮ એક હજાર ને આઠ પ્રદક્ષિણા પણ કરે છે.

પંચકુંડ અને પંચશીલાની માફક અહીં પંચધારા પણ છે. ૧ અલકનંદા. ૨ ઋષિ ગંગા. ૩ પ્રહલાદ ધારા ૪ કુર્મધારા અને થોડે દૂર. ૫ કંચનગંગા એમ પાંચ ધારા છે. તેના દર્શન કર્યા અને બ્રહ્મભોજ પણ આજે જ કરાવ્યો.

ચોથે દિવસે સવારમાં તપ્તકુંડમાં સ્નાન કરી અને તરત જ વસુધારા દર્શન કરવાને માટે ગયા જેનું વર્ણન હવે પછી આગળ કરવામાં આવશે. વસુધારાના રસ્તા બાબત અહીં તપાસ કરતા ઘણા માણસોએ વરસાદથી રસ્તો ખરાબ થઈ જવાનું કહ્યું પણ અમારે સાથે દેવળીઆ વાળા ભાઈ દેવજી મેપા હતાં તે બે ત્રણ વખત ત્યાં જઈ આવેલ હોવાથી અમે કોઈની વાત ન સાંભળતાં હિંમત રાખી ત્યાં ગયા. ઘણાએ યાત્રીઓ એવી વાતો સાંભળીને ત્યાં જવાનું આગસ કરી નાખે છે. હકીકતમાં ત્યાં જવાને જરાયે મુશ્કેલી નથી. એક ઠેકાણે નાનકડી નદી પડે છે. ત્યાં વરસાદના દિવસોમાં પાણી વહે છે. ત્યારે રસ્તો ધોવાઈ જાય છે. માટે ત્યાં ધ્યાન રાખીને ચોખ્ખા ઠેકાણેથી પાર થવું પડે છે. ફક્ત એક સો પુટની લંબાઈમાં જ ખરાબ રસ્તો હતો, વસુધારા સ્નાન કરી અને સાંજે ત્રણ વાગે અમે પાછા શ્રી બદ્રીનાથપુરીમાં આવતા રહ્યા. આજે અમારા સંઘ તરફથી બાવા કાલીકમલી-વાળાને ત્યાં સાધુ મહાત્માઓને ભોજન માટે ભંડારો

કર્યો હતો અને તેમાં બદ્રીનાથપુરીમાંના ખીજ બધા ભિક્ષારીઓનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવ્યો હતો.

પાંચમે દિવસે તમકુંડ તથા અલકનંદાગંગામાં સ્નાન કરી નિત્ય કર્મ કરી અને બજારમાંથી જરૂરતની ચીજોની ખરીદી કરી દેવદર્શન કર્યા, રસોઈ કરવાની ખટપટ બિલકુલ નહોતી કારણકે દરરોજ શ્રી બદ્રીનાથને અટકો ધરાવતા હતા તેના પ્રસાદની પત્રાવલી મળતી હતી.

છઠે દિવસે હમેશ પ્રમાણે સ્નાન અને નિત્યનિયમ કરી શ્રી બદ્રીવિશાળના દર્શન કર્યા અને આજે એકાદશી હોવાથી બજારમાંથી ફરાળની સામગ્રી ખરીદ કરી. બદ્રીનાથપુરી સાક્ષાત ભુવૈકુંઠ કહેવાય છે અને અહીંઆ એવોજ આનંદ આવે છે. આજે દિવસ મનમાં હુલ્લાસ રહ્યા કરે છે. પણ અહીંઆ વધારે વખત રહેવા માટે પૂર્વના પુણ્યનું પ્રબળ જોર હોવું જોઈએ તેજ રહી શકાય છે. નહિતો, ઇચ્છા નહોવા છતાં પણ પ્રભુની પ્રેરણા અહીંથી ઊપડવા માટે મનમાં થાય છે, તે પ્રમાણે અમારા સંઘને પણ આજે અહીંથી રવાના થવાનો વિચાર નક્કી થયો. બદ્રીનાથ પુરી સમુદ્રની સપાટીના લેવલથી ૧૦૫૦૦ ફુટ આશરે ઊંચી છે.

વસુધારા

વસુધારા બદ્રીનાથપુરીથી લગભગ ૫ માઈલ દેરી છે

અને રસ્તો સારો છે. ત્યાં સવારમાં વહેલું જવું જોઈએ. કારણ કે સાંજની વખતે ત્યાં વાદળાં થઈ જાય છે માટે ત્યાંનો કુદરતી દેખાવ ખરાબર દેખાઈ શકતો નથી. બદ્રીનાથના મંદિરના ક્ષાટક પાસેથી ઉતર તરફ રસ્તો જાય છે. પ્રથમ બ્રહ્મકપાલી શીલા આવે છે આગળ ચાલતા થોડે દૂર ડાબી બાજુ નારાયણ પર્વતમાંથી ભૂગુધારા આવે છે, તેથી આગળ ઈંદ્રધારા પણ એજ પર્વતમાંથી આવે છે આગળ ચાલતા અલકનંદાગંગાને પહેલે (પૂર્વ) કિનારે નરપર્વતમાંથી ચાર ધારાઓ વહેતી દૂરથી દેખાય છે, અને તે રૂગવેદ, યજુર્વેદ, સામવેદ ને અથર્વવેદના નામથી ઓળખાય છે. તેની આગળ કુબેર ભંડારીનો પહાડ છે જે ખરફથી ઢંકાયેલો દેખાય છે અને તેમાંથી કુબેરગંગાની ધારા વહેતી દેખાય છે. ત્યાંથી આગળ ચાલતા મેદાનમાં માતા મૂર્તિ (નરનારાયણ અવતારની માતા) નું નાનકડું દેહરૂં આવે છે તેમાં માતાજીની નાનકડી મૂર્તિ છે. અહીંઆ શ્રાવણ વદ ૮ (જન્માષ્ટમી) નો મોટો મેળો ભરાય છે, વાદળા ન હોય ત્યારે આ ઠેકાણેથી પણ વસુધારા પડે છે તેના દર્શન થાય છે, કેટલાંક યાત્રીઓ અહીંથી દર્શન કરીને સંતોષ માની લે છે, તેવી રીતે અમારા સંઘમાંથી પણ ઘણા જણ અહીંથી દર્શન કરવાની લાલચમાં રોકાઈ ગયા પણ અમારો તથા દેવજી ભગતનો સંકલ્પ ખાસ તે સ્થળે જવાનો દૃઢ હતો માટે અમે તૈયાર થયા એટલે ભાઈ જાદવજી તથા બેચાર બીજી બાઈઓ પણ સાથે ચાલવા તૈયાર થઈ, કારણ કે મારી ધર્મ પત્નીની

હિંમત જોઈ તેઓને પણ હિંમત આવી, એટલે ૮ આઠ માણસનો અમારો સંઘ વસુધારા તરફ આગળ વધ્યો, થોડુંક પાછું વળીને માણાગ્રામ (મણીલદ્રપુર) જતા વચમાં અલક-નંદાગંગા આવે છે તેના ઉપર લાકડાંના પુલથી પાર થઈ આગળ કુબેર ધારા આવે છે ત્યાંથી માણાગ્રામ વચ્ચેથી થઈને રસ્તો જાય છે, આગળ ચાલતાં ગણેશ ગુફા આવે છે તે થોડે આગળ ઊંચાણમાં વ્યાશ ગુફા આવે છે ત્યાં એક મોટો પથ્થર, પુસ્તકના પાના ગોઠવેલ હોય તેવાં આડાંસર વાળો દેખાય છે કહે છે કે આ ઠેકાણે શ્રી વ્યાસજીએ ભાગવત મોઢથી કહી છે, અને ગણેશજીએ લખી છે. વ્યાસજીએ અઠારપુરાણ પણ અહીં બનાવ્યાં છે, હાલ એક ખાખી ખાવો અહીં રહે છે. મુકુંદ ભગવાનની નાનકડી મૂર્તિના ત્યાં દર્શન છે. ઝૂંપડીનો દરવાજો હમેશાં બંધજ પડ્યો રહે છે. કોઈ પ્રેમી યાત્રી તેને ખોલવાનો આશ્રહ કરે ત્યારે માંડ માંડ ખુલે છે, અમને તો તે મનમોજી હોય તેવો લાગ્યો. અહીંથી એક રસ્તો માન સરોવર તથા કૈલાસ તરફ ગયો છે એ રસ્તા પર એક માઈલ ઉપર મુચકુંદ ગુફા આવે છે, પણ અમે એ તરફ ગયા નહિ. અહીંથી આગળ ચાલતાં થોડે દૂર સરસ્વતિજી નદી પહાડના વળાંકમાંથી નિકળે છે, તેનો દેખાવ એવો લાગે છે કે જાણે કેમ પહાડના ગર્ભ (ભોંયરા)માંથી જળ નીકળતાં હોય. અહીંઆ પહાડની ગુફામાં એક ઝીણું જળનું ઝરાણું પડે છે, માણસો તેને માન સરોવરમાંથી આવતું બતાવે છે. અહીંઆ સરસ્વ-

તિજી નદીનો પટ સાંકડો છે ને કિનારાના પાકાપથ્થરને ગંગાના જળે કાપી નાખ્યા હોય તેવા છે તેના ઉપર ભીમસેને એક મોટી ગદા (પથ્થરની મોટી શીલા) રાખી દીધી છે, તે હજી સુધી જેમની તેમ જ પડી છે, અને માણસોને પેલી પાર જવા માટે પુલનું કામ દે છે, સરસ્વતિજીનો સંગમ અલકનંદામાં અહીંથી થોડે દૂર થાય છે અને તેને કેશવપ્રયાગ કહે છે, આગળ ચાલતા રસ્તો પથરીલો તથા ચડાઈનો આવે છે પ્રથમ સામકર્ણુ ઘોડાનો પર્વત તથા આગળ રસ્તાની બાજુમાં ગીતાપુસ્તક તથા વિષ્ણુસહસ્ર નામના બે મોટા પથ્થર પુસ્તક આકારના આડાસરવાળા આવે છે, અને તેની પાસે હિંમત ઋષિનો મોટો ઊંચો પર્વત રસ્તાની જમણી બાજુ આવે છે, અને અલકનંદા ગંગા રસ્તાની ડાબી બાજુ વહે છે. અહીંથી રસ્તો વધારે ચડાઈનો છે, વચમાં એક નાનકડી નદી આવે છે જ્યાં કોઈ કોઈ વખતે રસ્તો ઘોવાઈને ખરાબ થઈ જાય છે, એટલે બીજે ઠેકાણે અનુકુળ રસ્તો શોધવો પડે છે. આગળ ચાલતા એક માઈલની ચડાઈ પાર કરવાથી જમણા હાથ તરફના પહાડમાંથી વસુધારા આવે છે, અહીંઆ, નાનકડી સરખી ટીન છાએલ એકલઢારી કોટડી છે તેમાં યાત્રી લોક કપડાં તથા સરસામાન રાખે છે, બાજુમાં એક બ્રાહ્મણ રામાયણની કથા વાંચે છે તેની બાજુમાં એક બાખી બાવો મોટા અવસ્થાવાળો ધુણી તાપતો જોવામાં આવ્યો. બાવો ફરાળી હતો. યાત્રીયો પાસેથી તેના પુરતું ફરાળ હમેશાં મળી રહે છે. અને

કહે છે ઘણા વરસથી આ આવે અહીં રહે છે અને થોડે આગળ તેની રહેવાની ગુફા છે. ટીનની કેટડીની પૂર્વ બાજુમાં એક બ્રાહ્મણ વાસુદેવની પિત્તળની મૂર્તિ સ્થાપી ને બેઠો રહે છે. અને સ્નાન કર્યા પછી યાત્રીઓને સંકલ્પ કરાવી પૂજન કરાવે છે. અને ભેટ અને ભોજન માટે પૈસા માગે છે. અહીંયા પર્વત ઉપર અઢી કે ત્રણસો પુટ ઉપરથી બે ધારાઓ પડે છે અને હવાના આપટાને લીધે નીચે પડતાં વરસાદના છાટાં જેવી થઈ જાય છે. જ્યાં ધારાનો મધ્યભાગ જમીનમાં પડે છે ત્યાં નીચે ખરફ જામેલો હોય છે, અહીં નાવાનું જરા કઠણ છે, અને સહેજ. ઠંડી પડે છે. યાત્રીઓ ટીનની કેટડી પાસે કપડાં ઊતારીને એક વસ્ત્ર પહેરી લગભગ એકસો પુટ છેટે આવેલ વસુધારામાં સ્નાન કરવા જાય છે. વચમાં પથ્થરના ગોળાઓ માથે ચાલવાને માટે સાવચેતી રાખવી પડે છે ક્યાંક હાથ ખોડીને પણ ચાલવું પડે એમ કરતાં ધારાની નજીક પહોંચાય છે ત્યાં આગળ જઈને ઊભા રહીને માતગંગે એમ જોરથી અવાજ કરવાથી પવનના ઝોકથી ધારા ઉપર આવીને પોતે નવરાવી જાય છે, અને બહુ જ આનંદ આવે છે. પણ ખુલા મેદાનમાં હવામાં ઊભા રહી સ્નાન કરવાનું હોવાથી વધારે વખત રહી શકાતું નથી. ઠંડી પડવા લાગે છે, વસુધારામાં સ્નાન કરવાને ઘણોજ મહાત્મ્ય છે કહે છે કે પાપી મનુષ્ય ને ધારા પોતે નવરાવતી નથી. વસુધારામાં સ્નાન કર્યા પછી બ્રાહ્મણ પાસે વાસુદેવનું પૂજન કરી નાસ્તા પાણી કર્યા, અહીંયાથી આગળ દૂર અલકાપુરીના

બરફ વાળા પહાડના બરાબર સારી રીતે સાફ દર્શન થાય છે. અલકનંદા ગંગાનું ઉદ્દગમ સ્થાન એજ પહાડમાં છે, સામે નજર કરવાથી થોડે દૂર સુધી તો અલકનંદાની ધારાના પણ દર્શન થઈ શકે છે, બરેબર આ જગ્યા પણ મનોરંજક છે. માણસોનું કેવું છે કે એ બાબુ આગળ સતોપથ (સ્વર્ગારોહણ) જ્યાંથી પાંડવો હિમાલય ગળવા ગયેલ, તે ઠેકાણું છે અને તે બદ્રીનાથથી કુલે તેર માઈલ થાય છે. પણ ત્યાં વધારે બરફ હોવાથી જવું બહુ કઠણ છે, ત્યાં જલાવવા માટે લાકડાં નથી, એટલે બાધાખોરાકી માટે ભાતું (ટીંમણ) અહીંથી સાથે લઈ જવું પડે છે, અને શ્રાવણ તથા ભાદરવા મહિનામાં ત્યાં જઈ શકાય છે. અને વચમાં સહસ્ત્રધારા તથા ચક્રતીર્થ આવે છે. વસુધારામાં નાસ્તો કરી વિશ્રાંતિ લઈ ને પાછા વળ્યા તે સાંજે ત્રણ વાગે શ્રી બદ્રીનાથપુરીમાં પહોંચી આવ્યા. ત્યારબાદ બે દિવસ રોકાયા અને પછી પ્રભુની પ્રેરણા થવાથી જેઠ વદ ૧૧ સ્વીવાર તા. ૪ જુલાઈ સને ૧૯૩૭ના ૧૦૧૧ વાગે શ્રી દેવપ્રયાગ અને ઋષિકેશ જવા માટે વળતી યાત્રા શરૂ કરી.

શ્રી બદ્રીનાથથી ઋષિકેશ. વળતી યાત્રા

શ્રી બદ્રીનાથપુરીથી ૧૦૧૧ વાગે રવાના થઈ એક માઈલ ઉપર ગણેશજી પાસે આવી ત્યાંથી શ્રી બદ્રીવિશાળની પુરીને દંડવત્ પ્રણામ કરી ચાલ્યા તે ૧ વાગે હનુમાન ચટી આવ્યા ત્યાં નાસ્તો પાણી કરી એક કલાક વિશ્રાંતિ લઈને ચાલ્યા તે

સાંજે પાંચ વાગે પાંડુકેશ્વર ચટીએ આવ્યા. અહીં રસોઈ કરી ફરાળ કર્યા અને રાત્રી રોકાણાં. સોમવારે સવારે ત્યાંથી ચાલ્યા તે ૭૧ વાગે વિષ્ણુ પ્રયાગ આવ્યા અહીંઆ સંગમમાં સ્નાન તર્પણ હવન કરી વિષ્ણુ ભગવાનના દર્શન કરી દૂધ નાસ્તા કરીને રવાના થયા તે બે માઈલની જોશીમઠની કડી ચડાઈ ચડીને આગળ સૌંધધારા ચટીએ ૧૦ વાગે પહોંચ્યા. ત્યાં બપોરા કરી ત્રણ વાગે રવાના થઈ રાત્રી ગુલાબકોટી ચટીમાં રહ્યા. જેઠ વદ ૧૩ મંગળવારે સવારે ત્યાંથી રવાના થઈ ૭ વાગે ગરુડગંગા આવ્યા અહીં સ્નાન દર્શન કરી દૂધ નાસ્તા કરી રવાના થયા ૧૦ વાગે પીપલકોટી ચટી આવ્યા. અહીં બપોરા કરી બજારમાંથી કસ્તુરી, ચમર, મૃગછાલા વગેરે જરૂરી સામાન ખરીદી ત્રણ વાગે રવાના થઈ સાંજે મઠ ચટીમાં રાત રહ્યા અને વધારાનો સામાન જે જતી વખતે અહીંના દુકાનદાર પાસે રાખેલ હતો તે સંભળીને પાછો લઈ લીધો. બુધવારે સવારમાં રવાના થઈ બે માઈલ ઉપર ચમોલી (લાલ સાંગા) આવ્યા. શ્રી બદ્રીનાથપુરીથી વળતા અહીં સુધી એજ રસ્તે, પાછું વળવું પડે છે; અને અહીંથી રસ્તો જુદો પડે છે જે અલકનંદા ગંગા ઉપરના લોઢાના ઝુલા પુલથી પાર થઈને તેને પૂર્વે કિનારે કિનારે થઈને જાય છે, બદ્રીનાથથી વળતાં ચમોલી સુધી અલકનંદા ગંગાને રસ્તાની સગવડતા માટે આ સાતમી વખત પાર થવાય છે. આગળ બે માઈલ ઉપર કોયલ ચટી અને ત્યાંથી બે માઈલ ઉપર મૈઠાણા ચટી અને ત્યાં ૩ માઈલ ઉપર

નંદ પ્રયાગ

દશ વાગે નંદ પ્રયાગમાં આવ્યા. અહીંઆ બજાર સારી છે પોસ્ટ તથા તાર ઓફિસ છે. મજાન ઘણાબરા બે મજલાનાં છે. અહીંયા વસ્તીથી થોડે છેટે નંદગંગાનો અલકનંદા ગંગામાં સંગમ થાય છે. ત્યાં જવાનો રસ્તો સીધો પણ પાણાના રોડાવાળો છે. ત્યાં ઘાટ પર બ્રાહ્મણો રહે છે. તે સંકલ્પ કરાવી સંગમમાં સ્નાન કરાવે છે. નદીનો પાટ ઘણો પહોળો છે. સ્નાન કરીને વળતાં બજાર પાસે ગોપાલજીના મંદિરમાં દર્શન કરીને બાબુમાં રામાનુજાયર્ તથા લક્ષ્મીદેવીની મૂર્તિના પણ દર્શન કરી આગળ આવતાં એક નાનકડી દેરીમાં નંદ યશોદાજીના દર્શન છે તથા ચંડિકા દેવીના દર્શન છે. કહે છે કે નંદજીએ અહીંઆ તપશ્ચર્યા કરેલ હતી. આ પવિત્ર તીર્થ છે. અહીંઆ પણ આંબાના ઝાડ જોવામાં આવે છે. અહીંયા બપોરની વિશ્રાંતી લઈ ચાલ્યા ત્રણ માઈલ ઉપર સોનાલા ચટ્ટી આવી અને ત્યાંથી ત્રણ માઈલ ઉપર સાંજે

લંગાસુ ચટ્ટી

આવ્યા. અહીં રાત્રી વ્યતીત કરી. ગુરુવારે સવારે ચાલતાં બે માઈલ ઉપર જેકંડી ચટ્ટી આવી અને સાડાચાર માઈલ ઉપર ૭૧ વાગે

કર્ણુ પ્રયાગ

પહોંચ્યા. આજે જેઠ વદ ૦)) અમાસ છે, અહીં કર્ણુ-ગંગા તથા અલકનંદા ગંગાનો સંગમ થાય છે ત્યાં સ્નાન

કરવાની મજા પડે છે. સંગમ ઉપર બ્રાહ્મણ રહે છે, તેઓ સંકલ્પ કરાવી સ્નાન કરાવે છે અને કહે છે અહીંઆ સવા લાખ પર્વતની પરિક્રમા પૂરી થાય છે. સંગમ સ્નાન કરીને ઉપર આવતા કર્ણેશ્વર મહાદેવના તથા દેવીના દર્શન છે. રસ્તાથી પૂર્વ ઉપરમાં ચડતા મોટું મંદિર છે તેમાં શંકર પાર્વતી તથા લક્ષ્મીનારાયણ તથા ગણપતી તથા કર્ણરાજની મૂર્તિના દર્શન છે. કહે છે કે કર્ણરાજએ અહીંઆ તપ અને યજ્ઞ કર્યો હતો. ઉત્તરાખંડમાં આ તીર્થ પ્રસિદ્ધ છે, અને પંચ પ્રયાગમાનો એક આ છે. પંચપ્રયાગનાં નામ.

૧. દેવ પ્રયાગ. ૨. રૂદ્રપ્રયાગ.

(આ બે પ્રયાગ અહીંથી ઋષિકેશ જતાં આગળ આવશે.

૩. કર્ણ પ્રયાગ (અહીં છે.)

૪. નંદ પ્રયાગ. ૫. વિષ્ણુ પ્રયાગ.

(આ બે પ્રયાગ પાછળ મૂકી આવ્યા તે.)

અહીંથી ૦૧ માઈલ આગળ ચાલતાં કર્ણ ગંગાને લોઢાના ઝુલ્હાના પુલથી પાર થઈ થોડી ચડાઈ ચડવાથી ચટી અને બજાર આવે છે. બજાર સારી છે. લીલોતરી શાકભાજી સારી મળે છે. પૂરી જલેબી તૈયાર મળે છે, પૂર્વ તરફના યાત્રીઓ જેને કે હરદ્વાર અને ઋષિકેશ પાછું જવાની જરૂર નથી. તેઓની ઉત્તરાખંડની યાત્રા આ ઠેકાણે પૂરી થાય છે, અને તેઓ મૈલ ચોરી અને રાણીખેત થઈ કાઠગોદામ તથા

ચોખુટીઆ રેલ્વે સ્ટેશન જાય છે અને તેને રસ્તામાં ૧૧ માઈલ ઉપર આદિબદ્રી તીર્થ આવે છે. કર્ણપ્રયાગની બજાર સારી છે. એક ઠેકાણે પહાડી લોક ગંગોત્રીજીના જળ વેચે છે અને જેઓ ગંગોત્રીજી જઈ નથી શકતા, તેઓ અહીંથી ખરીદ કરી લે છે. અહીં દૂધ નાસ્તા લઈ ચાલ્યા. મૈલ ચોરી આહીંથી ૨૬ માઈલ થાય છે અને ત્યાં જવાનો રસ્તો ડાબા હાથ તરફ ધૂટી જાય છે. આગળ ચાલતા ૪ માઈલ ઉપર ચટવાપીપલ ચટી ૧૦૧૧ વાગે પહોંચ્યા. અહીંઆ બપોરની રસોઈ જમી વિશ્રાંતી લઈ ચાલ્યા. જે માઈલ ગૌચર સૈર્ણ ચટી આવે છે, એરોપ્લેન (હવાઈ વિમાન)ની સર્વિસ ચાલતી ત્યારે અહીં તેનું સ્ટેશન હતું. ત્યાંથી આગળ ચાર માઈલ ઉપર કમેડા ચટી અને ત્યાંથી ત્રણ માઈલ ઉપર સાંજે

શીવાનંદી ચટી

પહોંચ્યા. આ ચટી સારી છે. રાત અહીં રોકાઈ પ્રભાતમાં ચાલ્યા તે ૭૧ માઈલ ઉપર અપાઢી બીજ શુક્રવારના ૮ વાગે

૩૬ પ્રયાગ

આવ્યાં. મંદાકીની ગંગાને લોઢાના ઝુલાપુલથી પાર થઈ ૦૧ માઈલ આગળ ચાલતા બજાર આવે છે તેથી જરા આગળ મંદાકીની ગંગા તથા અલકનંદા ગંગાનો સંગમ થાય છે સંગમમાં સ્નાન કરવા જવા માટે ઘણું નીચે ઊતરવું પડે છે અને ત્યાં પાકી સીડીઓ બાંધેલી છે. તેમાં જે ત્રણ લોઢાની

સાંકળો બાંધેલી છે, જેને પકડીને યાત્રીઓ સ્નાન કરે છે કારણકે ત્યાં બંને ગંગાઓ બહુ જ જોરમાં વહ્યા કરે છે. સ્નાન તર્પણ કર્યા પછી ઘાટ ઉપર જ ગંગાજીના મંદિરમાં દર્શન કરી ઉપર ચડતાં શ્રી રૂદ્રેશ્વર મહાદેવનું મોટું મંદિર આવે છે તેમાં શંકરના દર્શન છે. બાજુમાં પાર્વતીજી તથા બીજી બે નાની નાની મૂર્તિનાં દર્શન છે. સભા મંડપમાં સામે નંદી અને ભૂંગી નામના બે પોઠિયા ખીરાજે છે, અહીંઆ એક જન્મઅંધ સંન્યાસી રહે છે અને તે યાત્રીઓને સારો ઉપદેશ આપે છે. અહીંથી કેદારનાથ ૫૪ માઇલ થાય છે. મંદાકીનીને જમણે (પૂર્વ) કિનારે થઇને રસ્તો જાય છે. ઋષિકેશથી સીધા કેદારનાથ જવા માટે આજ રસ્તો છે, તાર તથા પોસ્ટ ઓફિસ છે બજાર બહુ સારી છે. માલ સસ્તો મળે છે, દેવદર્શન કરી પાછાં વળી એજ રસ્તે અલકનંદા ગંગાના ઝુલા પુલથી આ પાર આવી આગળ ચાલતાં બે માઇલ ઉપર

ગુલાબરાય ચટ્ટી

આવ્યા. અહીંઆ બપોરની રસોઈ કરી વિશ્રાંતી લીધી. ચટ્ટી બહુ સારી છે. આંખાના ઝાડ, ગુલાબના ફૂલ અને લીલોતરી પણ દેખાય છે પાણીની સગવડ સારી છે, પણ સામાન મોંઘો મળે છે. આગળ ચાલતા પંચ લેયાની ધારની ચડાઈ ઊતરાઈ આવે છે. ૨૫ માઇલ ઉપર નરકોટ ચટ્ટી તથા અઢી માઇલ આગળ ખાંકરાચટ્ટી આવે છે, આ ચટ્ટી સારી છે, સુંદર

નદીના કિનારા ઉપર છે, આજે અશાઢી બીજ (કચ્છ કાઠિયાવાડમાં અશાઢી બીજથી નવું વર્ષ શરૂ થાય છે માટે ઘીકેળાં જમત્રા શુભ શુકન લેખાય છે.) હોવાથી કેળાંની તલાસમાં સવારથી હતા તે આ ચટીએથી પ્રાપ્ત થયાં તે લઈને આગળ ચાલતા સાડાત્રણ માઈલ ઉપર અને ઉતરાઈ પાર કર્યા પછી નાલાના કિનારા પર ૭ વાગે

ભટ્ટી સેરાચટી

પહોંચ્યા. આ ચટી સાધારણ સારી છે. ધર્મશાળા છે. રાત અહીં રોકાઈ શનીવારે સવારે રવાના થઈ સાડાત્રણ માઈલ ઉપર શુકતાચટી આવે છે. અહીંઆ બગીચો છે. ત્યાંથી આગળ ચાલતાં પાંચ માઈલ ઉપર ૮ વાગે

શ્રીનગર

પહોંચ્યાં. આ શહેર નવું વસાવેલ હોવાથી તેની બાંધણી સારી છે. વળી અલકનંદા ગંગાને કિનારે હોવાથી તેની સુંદરતા ઘણી સારી લાગે છે. જૂનું શ્રીનગર શહેર અહીંથી એક માઈલ આગળ નીચાણમાં હતું તે સંવત ૧૯૫૧ની સાલમાં ગંગાજીમાં વધારે પુર આવવાથી ઘોવાઈ ગયું ફક્ત કમલેશ્વર મહાદેવનું મંદિર તથા થોડાક વસ્તીના મકાન બચી ગયા હતાં. સંવત ૧૯૫૮ની સાલમાં જ્યારે મારા પૂજ્ય માતુશ્રીજી બદ્રીનાથ યાત્રાએ ગયા હતાં ત્યારે શહેર બાંધવાનું કામ ચાલુ હતું એમ તેઓ કહે છે. અહીંઆ બે મજલની સારી ધર્મશાળા છે. તેમાં સદાવ્રત

તથા શ્રી સત્યનારાયણનું મંદિર છે. શ્રી ગંગાજીનો પટ ખડુજ પહોળો છે જેથી જળપ્રવાહ ફેલાઈ જવાથી શાન્ત છે. એટલે સ્નાન કરવામાં ખડુ આનંદ આવે છે. ખજાર સારી છે. તાર અને પોસ્ટ ઓફિસ, ઇસ્પિતાલ તથા હાઈસ્કુલ અને પોલીસ સ્ટેશન પણ છે. અહીંથી એક સડક દક્ષિણ તરફ કેાટદાર રેલ્વે સ્ટેશને ગઈ છે. તેના ઉપર આઠ માઈલ છેટે પૌડી તહેસીલ છે અને તે ગઢવાલ રાજ્યનું હિડકવાર્ટર છે. શ્રીનગર ખુલા મેદાનમાં આવેલ છે અને નવા બનાવેલ શહેરની બાંધણી સારી છે. મીઠાઈ, ઘેવર, દહીં, દૂધ, માવો, શાકભાજી અને પાકેલા આંખા મળે છે. આંહી વાંદરા પણ દેખાય છે. આ ઠેકાણે બપોરા કરી વિશ્રાંતિ લઈ રવાના થયા. એક માઈલ ઉપર જતું ધોવાઈ ગએલું શ્રીનગર શહેર આવે છે, ત્યાં શ્રી કમલેશ્વર મહાદેવનું સુંદર પુરાતન મંદિર છે, સુંદર શિવલીંગના દર્શન છે, સામે નદી છે, સામેપાર ખાંડવ નદીનો અલકનંદા ગંગામાં સંગમ થાય છે. અહીં ભગવતી શ્રી દુર્ગાદેવીનાં દર્શન છે કહે છે કે ત્યાં શુભની શુભ નામના રાક્ષસ સાથે યુદ્ધ કરીને તેનો સંહાર કર્યો છે. રાજા શૈલ-નિધીની કન્યાના સ્વયંવર વખતે નારદજી તેના ઉપર મુગ્ધ થયા હતા અને તેને મેળવવા માટે શ્રી વિષ્ણુ ભગવાન પાસે જઈને તેના સ્વરૂપની માગણી કરી અને ભગવાને તેને હરિ (વાંદરા) નું મુખ આ ઠેકાણે બનાવ્યું હતું. અહીં શંકરાચાર્ય મઠ અને અશ્વતીર્થ દર્શન કરવા યોગ્ય છે. સામે પાર ગઢવાલ રાજ્ય તરફ નવું વસાવેલ કીર્તિ નગર

શહેર છે અને ત્યાં સુધી મોટર સરવીસનો રસ્તો બનીને તૈયાર થઈ ગયો છે. ત્યાં જવા માટે અલકનંદા ગંગા ઉપર લોઢાનો પુલ છે. એ રસ્તો જમણી તરફ ઘૂટી જાય છે. આગળ ચાલતાં બે માઈલ ઉપર.

બીલ્વકેદાર

આવે છે. બીલ્વકેદાર શ્રીનગરથી ત્રણ માઈલ થાય છે. શિવજીનું પુરાતન મંદિર છે, બીલ્વકેશ્વરનો લીંગ સ્વયંભુ છે. અને બીલીપત્ર ચડાવવાનો બહુ મહાત્મ્ય છે. બીલીપત્ર અહીંઆ તાબા અને ઘણાં મળે છે. બહાર એક પથ્થર પર પગનું મોટું ચિન્હ છે તેને ત્યાંના માણસો ભીમનો પગ કહે છે. અને અલકનંદાગંગાને સામે કિનારે પણ આવે જ પગ છે અને શંકરનું મંદિર છે. મંદિર તો અહીંથી દેખાય છે. આ સ્થળે ભીલગંગાનો સંગમ થાય છે. અર્જુન સાથે ભીલ રૂપે શ્રી મહાદેવજીનું યુદ્ધ થયું હતું, મહાદેવે પ્રસન્ન થઈ પશુપત અસ્ત્ર આપ્યું હતું. ઈંદ્રકીટ પર્વત ને ખાંડવવન અહીં છે. આગળ ચાલતા રસ્તાની બાજુમાં આંબાનો બગીચો આવે છે તેમાં મંદિર છે, જગ્યા ઘણી સુંદર છે. આગળ નાનકડી અરકણી ચટી આવે છે ત્યાંથી આગળ ચાલતાં સાંજે પાા વાગે

રામપુર ચટી

પહોંચ્યા. બીલ્વકેદારથી રામપુર ચટી ૫ માઈલ થાય છે. ચટી મોટી છે સારી છે પાણીની સગવડ છે. અહીંઆ રાત રોકાઈ

પ્રભાતમાં ચાલતા સાડાત્રણ માઈલ ઉપર રાણી બાગ, ત્યાંથી આગળ અઢી માઈલ ઉપર સીતા કેટી આવે છે, ત્યાંથી આગળ ત્રણ માઈલ ઉપર વિદ્યા કેટી આવે છે. અહીં જૂનું મંદિર આવે છે બગીચો છે ત્યાંથી આગળ ત્રણ માઈલ ઉપર અશાડ સુદ ૪ ને રવીવારે ૧૦ વાગે

દેવ પ્રયાગ

આવ્યા. અલકનંદા ગંગાને બે કાંઠે વસ્તી અને બજાર છે. સંગમમાં સ્નાન કરવા માટે અલકનંદા ગંગા ઉપર લોઢાના ઝુલા પુલથી પાર થઈ આશરે ૦૧ માઈલ બજાર તરફ આવવું પડે છે. અહીં ધર્મશાળાઓ ઘણી છે. બજાર મોટી અને સારી છે. કાપડ વગેરે જરૂરતની ચીજો મોટા જથ્થામાં મળી શકે છે. વસ્તીના મકાન પહાડની સલામીમાં ઘણે ઉંચે સુધી છે અને ગંગાને કિનારે હોવાથી બહુ જ રમણીય લાગે છે, અલકનંદા ગંગાની ધારા ઘણી નીચે વહે છે. આપણને જોવાથી અચરજ લાગે કે માણસો ઘાટ ઉપરથી જળ ભરીને કેવી રીતે ઉપર લઈ જતા હશે. પણ તેઓનો હુમેશનો અભ્યાસ હોવાથી પાણીની હિલો ભરી સહેજમાં ઉપર લઈ જાય છે. પોસ્ટ, તાર ઓફિસ અને હસ્પિતાલની સગવડ છે, શ્રી બદ્રીનાથજીના પંડા ઘણાખરા અહીંયા તથા બીજા આસપાસનાં ગામડામાં રહે છે, ભાઈ મનજી જેરામના ગોર બિહારીલાલ અને, હાજીપુરવાલાઓના ગોર જગન્નાથ સવાસેર એ તો યાત્રાની શરૂઆતથી અમારે સાથે જ હતા, પણ અમારો

ગોર મહેશપ્રસાદ ગંગારામ ગરીબ હોવાથી ખીજા યાત્રીની તલાશમાં નીકળી ગયેલ હતો માટે એની તપાસ કરી. પતો લાગવાથી તેની બુઢી માતાજી તથા તેની સ્ત્રી અને દશ વર્ષના પુત્ર પરમેશ્વરપ્રસાદની ભેટ થઈ. આ કુટુંબ હમણાં ગરીબી હાલતમાં છે, પોતપોતાના ગોરને યથા શ્રદ્ધા પ્રમાણે ભોજન વસ્ત્ર અને દક્ષિણા આપી સંતોષ પમાડ્યા કારણ કે અહીંથી હવે ઋષિકેશ મોટર સર્વીસમાં જવાનો અમારા સંઘનો વિચાર થયો હતો. જો કે ડંડીવાળા તથા સામાન ઉપાડનાર કુલી (મજૂર) અમારા ઋષિકેશ સુધીના ઠેરાવીને બાંધેલાં હતા પણ આવા પહાડી રસ્તામાં મોટર કેવી રીતે થઈને જાય છે, તે જોવાનો તથા અનુભવ લેવાનો બધા માણસોનો વિચાર થવાથી, મજૂરોને ઠરાવ પ્રમાણે પુરી, મજૂરી અને ઈનામ (બક્ષીશ) આપીને રજા આપી દીધી. દેવ પ્રયાગમાં અલકનંદા ગંગા તથા ભાગેરથી ગંગાનો સંગમ મુખ્ય તીર્થ છે. સંગમસ્નાન કરવા જવા માટે ઘણા પગથિયા નીચે ઊતરવા પડે છે, આગળ જતાં શીલાને ખોદીને નાવાને માટે ઘાટ બનાવેલ છે તેમાં લોઢાની સાંકળો છે, તે પકડીને યાત્રીઓ નિર્ભય સ્નાન કરી શકે છે. બંને ગંગાઓનાં જળ ઘણા જ પ્રચંડ વેગથી વહે છે કે જાણે હમણાં જ આ પથ્થરની શીલાઓના ઘાટને ખેંચીને લઈ જશે માટે સાંકળોને પકડ્યા વગર સ્નાન કરવાથી તણાઈ જવાની ખીક રહે છે. સંગમ સ્નાન કરી ત્યાં જ વૈતાલ શીલા ઉપર શ્રાધ્ધ (પીંડહાન) થાય છે, ત્યાં બેસીને બંને ગંગાના તરંગ જોવાથી

ખૂબ આનંદ આવે છે. ટેકરી ઉપર શ્રી રામચંદ્રનું મોટું પુરાતન મંદિર છે ત્યાં જવાને ઘણા પગથિયાં ખડી ઊંચાઈનાં ચડવાં પડે છે. મંદિરમાં શ્રી રામચંદ્રજીની મોટી શ્યામ મૂર્તિ છે. જમણી બાજુ લક્ષ્મણજી અને ડાબી બાજુ જાનકીજીની મૂર્તિના દર્શન છે, પ્રદક્ષિણામાં બીજાં પણ દેવી દેવતાઓના દર્શન છે, સામે ગરુડજીની મૂર્તિ છે થોડે નીચે શંકરનું મંદિર છે, થોડે દૂર ભાગીરથી ગંગા ઉપર પણ લોઢાનો ઝુલા પુલ પાર થવાથી મોટર સર્વિસનું સ્ટેશન આવે છે, તથા એક રસ્તો ભાગેરથીને પશ્ચિમ-કિનારે થઈને ઉતર તરફ ગંગોત્રી તથા જમનોત્રી તરફ ટેહરી (ગઢવાલની રાજધાની) શહેર થઈને જાય છે. દેવ પ્રયાગથી ટેહરી ૩૪ માઈલ, જમનોત્રી ૯૯, ગંગોત્રી ૧૩૬, કેદારનાથ ૯૩ માઈલ, ખદ્રીનાથ ૧૨૪ અને ઋષિકેશ ૪૫ તથા હરદ્વાર ૫૯ માઈલ થાય છે. બીજે દિવસે સોમવાર હોવાથી બ્રહ્મભોજન કરાવીને આરામ લીધો. ત્રીજે દિવસે મંગળવારે સવારમાં સંગમ પર સ્નાન કરી દેવ દર્શન કરી કુલીથી સામાન ઊપડાવી ભાગીરથી ગંગાને લોઢાના પુલ ઉપરથી પાર થઈ સામે કાંઠે મોટરના સ્ટેશને ૬ વાગે આવ્યા, અને સાડાછ વાગે ત્યાંથી રવાના થયા વચમાં વશિષ્ઠ ગુફામાં ઉતરી સાધુના દર્શન કરી દૂધ નાસ્તા લઈ સાડાદસ વાગે ઋષિકેશ પહોંચ્યા. ગંગા કિનારે ખુરજવાલા શેઠની ધર્મશાળામાં ઊતર્યા, પ્રથમ કુબ્જભૂત કુંડ (બ્રહ્મકુંડ)માં સ્નાન કરી પછી શ્રી ગંગાજી સ્નાન કરી શ્રી રામચંદ્રજી તથા ભરતજી વગેરેના દર્શન કરી સાંજના લક્ષ્મણ ઝુલા

તરફ દર્શન કરવા ગયા. લક્ષ્મણ ઝુલો અહીંથી ત્રણ માઈલ થાય છે, ત્યાં જતા વચમાં કૈલાસ નામની ટેકરી આવે છે. તે ઉપર આઘ શંકરાચાર્ય તથા ચંદ્રમૌલેશ્વર મહાદેવના દર્શન છે. ત્યાંથી આગળ ચાલતા આદિ બદ્રી તથા શત્રુઘ્નજીનું મંદિર આવે છે. ત્યાંથી આગળ લક્ષ્મણજીનું મંદિર આવે છે. હનુમાનજી તથા બીજી તરફ આઘ બદ્રી તથા નારદજી તથા લક્ષ્મીજીની મૂર્તિ છે, ત્યાંથી આગળ ચાલતાં શ્રી ગંગાજીમાં લક્ષ્મણ કુંડ છે ત્યાં સ્નાન થાય છે. ઉપર કિનારે મંદિર છે, તેમાં શ્રી ગંગાજીમાં લક્ષ્મણ કુંડ છે, ત્યાં સ્નાન થાય છે. તેમાં શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ અને ધ્રુવ તથા નારદની મૂર્તિ છે. કહે છે કે અહીંઆ ધ્રુવજીએ, તપશ્ચર્યા કરેલ છે. ત્યાંથી આગલ લોઢાનો દોરડાંનો પાકો પુલ ગંગાજી ઉપર આવે છે તે લક્ષ્મણ ઝુલો કહેવાય છે. આ પુલ મારવાડી ગૃહસ્થનો બનાવેલો છે, વચમાં જ્યારે બુડ થયેલ અને ગંગાજીમાં વધારે પુર આવેલ ત્યારે તેનો પહેલી તરફનો કિનારો ધોવાઈ જવાથી પુલ તૂટી ગયો હતો, અને ફરીથી તે જ મારવાડીના સુપુત્રે આ પુલ થોડે આગળ બિંચી જગ્યામાં રૂપિયા એક લાખને વીસહજારને ખર્ચે બંધાવેલ છે. બદ્રીનાથના રસ્તામાં ઘણાએ ઝુલા પુલ આવે છે પણ આ પુલ સર્વથી શ્રેષ્ઠ પહોળો ને નવો છે. પુલને પારમાં પાઠશાળા અને આશ્રમ તથા સુરજ કુંડને સીતા કુંડ છે, ત્યાં આગળ દક્ષિણાદી તરફ પાછા વળતાં ગંગાને કિનારે સ્વર્ગાશ્રમ છે ત્યાં આશ્રમ તરફથી વહાણુ રહે છે તેમાં

ઝેસીને પાછા ગંગાજીને આ પાર આવી ઋષિકેશ આવ્યા. ઋષિકેશનાં સ્થાનિક દર્શનની હકીકત શરૂઆતમાં વિસ્તારથી થઈ ગયેલ છે, ખીજે દિવસે સાધુઓને જમાડી સાંજના હરદ્વાર આવવાને રવાના થયા. વચમાં સત્યનારાયણ ચટી આવે છે, ત્યાં શ્રી સત્યનારાયણ તથા લક્ષ્મીજીની મોટી મનોહર મૂર્તિના દર્શન છે, તેની સામે ગરૂડજીની મૂર્તિ છે. તેની ચારે તરફ પાણીના ઝરણાં વહે છે, ત્યાંથી આગળ ભીમગોડા થઈને અશાડ શુદ્ધ ૭ બુધવાર તા. ૧૪-૭-૩૭ નાં સાંજે ૭ વાગે શ્રી હરીદ્વાર આવ્યા, એવી રીતે કુલ ૫૮ અઠાવન દિવસમાં અમો શ્રી ઉત્તરાખંડના ચારે ધામની યાત્રા પુરી કરી પાછા હરદ્વારમાં આવ્યા. ઉત્તરાખંડની યાત્રા નિર્વિધે અને આનંદથી પુરી થઈ તે નિમીત્ત બ્રહ્મભોજન કરાવ્યા અને પાંચ દિવસ સુધી આરામ લીધો. અમોએ ગંગોત્રીથી જળ ભરેલાં હતાં માટે અમારે તે શ્રી રામેશ્વરમાં ચડાવવા વિચાર હતો જેથી મારા નાના પુત્ર પ્રાગજીને મેં ગોંદી-આથી તાર કરીને તેડાવેલ હતો તે ઋષિકેશમાં મળ્યો હતો ને ત્યાંથી અમારે સાથે હતો અને ભાઈ મનજી જેરામ તથા વરજાંગ કચરા ખંભરાવાળા એટલા જણની એક ટુકડી નૈમીષારણ્ય થઈને પ્રાગરાજ કાશી તરફ જવાને તથા રેહાવાળા ભાઈ ગોવિંદજી ડાહ્યા અને સાધુ રતનગરનો ટુકડી ગોકુલ મથુરા થઈને પછી પ્રાગરાજ તરફ જવાને માટે અને હાજપુરવાલા ભાઈ હીરજી વિશ્રામની ટુકડી દેશ તરફ જવાને માટે એમ એક સંઘમાંથી ત્રણ ટુકડી અશાડ શુદ્ધ ૧૧ સોમવારે

(દેવશયની એકાદશી) તા. ૧૯ જુલાઈ ૧૯૩૭ ને દિવસે એક બીજની ક્ષમાયાચના કરીને રાત્રે ૯ વાગે હરદ્વારથી જુદા પડ્યા. ભરતખંડમાં ચાર ધામ છે. સાતપુરી અને નવક્ષેત્ર છે. તેનાં નામ

૧ શ્રી બદ્રીનાથજી ૨ શ્રી જગન્નાથજી ૩ શ્રી રામેશ્વરજી ૪ દ્વારકાનાથજી. એ ચારે ધામ

શ્રી બદ્રીનાથજીની યાત્રાની હકીકત વિસ્તારથી ઉપર લખાઈ ગઈ છે. અને બીજાં ત્રણ ધામના રસ્તાની ટુંકી નોંધ બીજા ભાગમાં લખેલ છે,

૧ અયોધ્યા ૨ મથુરા ૩ હરદ્વાર ૪ કાશી ૫ કાંચી ૬ બિજૈન ૭ દ્વારકાં એ સાત પુરી

૧ હરીહરક્ષેત્ર ૨ કુરુક્ષેત્ર ૩ ગયાક્ષેત્ર ૪ પુષ્કરક્ષેત્ર ૫ વારાહક્ષેત્ર ૬ પ્રયાગરાજક્ષેત્ર ૭ નૈમીષારણ્યક્ષેત્ર ૮ પુરુષોત્તમક્ષેત્ર ૯ કાશીક્ષેત્ર

ઉપર લખ્યા ક્ષેત્રોના નામ જેવી રીતે મેં સાંભળેલ છે તે લખ્યા છે એમાં ફેરફાર હોવાનો સંભવ છે, તે વિદ્વાનોએ મને ક્ષમા આપી સુધારી લેવા વિનંતિ છે.

ભાગ બીજો

[અમારી યાત્રાથી બહાર રહી ગયેલા થોડાક રસ્તાની ટુંકી
લકીકત એ રસ્તે જનાર યાત્રીને ઊપયોગી થાય તેટલા માટે બીજી
ચોપડીને આધારે આ ભાગમાં લખી છે.]

ઋષિકેશથી દેવપ્રયાગ

ઋષિકેશથી એક માઈલ કૈલાસ આશ્રમ આવે છે અહીં
શ્રી. શંકરાચાર્યની ગાદીનાં દર્શન છે. ત્યાંથી થોડે આગળ ચાલતાં
‘મૌનીકીરેતી નામનું’ સ્થાન આવે છે. આ સ્થાન ગઢવાલ
રાજ્યની હકુમતનું છે. ટેહરી દરબાર તરફથી અહીંઆ યાત્રી-
ઓના સામાન તોળાવીને કુલીઓ તથા ડંડી કંડીવાલાઓના
નામ ઠામ લખી તેનાથી જે પ્રમાણે કરાર થયેલ હોય તે
પ્રમાણે કરારનામું લખીને એક કૉપી યાત્રીને તથા એક કૉપી
કુલીને આપે છે અને એક કૉપી રાજ્યને દફતરે રહે છે
જેથી કરીને આગળ જતા કોઈ જાતની ગોલમાલ થવાનો
સંભવ ન રહે તેવો ખંદોબસ્ત થાય છે. કુલી ખંગાળી એક
મણુ બોળે ઉપાડે છે. તેની મજૂરી એક બીજની ગરજ ઉપર
રહે છે. કૃષ્ણ કેદારનાથ તથા બદ્રીનાથને માટે કુલી ૪૦ થી

૪૫ રૂપિયા એક અંગાળી મણુના તથા હાંડી જણુ ૪ની માટે ૧૭૫ આશરે પડે છે, તથા જમનોત્રી ગંગાત્રી બદ્રીકેદાર ચારે ધામ માટે કુલીને રૂ. ૬૦ અને ચાર જણુની હાંડીને માટે રૂ. ૨૨૫ થી ૨૫૦ સુધી આશરે પડે છે, અને હાંડી યાત્રીઓએ પોતે બનાવરાવવી પડે છે તેની કિંમત આશરે રૂ. ૧૦ દશ પડે છે. જે યાત્રીઓ બદ્રીનાથથી પાછા વળતાં કાઠગોદામ થઈને જાય છે, તેને કુલી મેલ ચોરી સુધી પહોંચાડે છે ને ત્યાંથી બીજા કુલી તેને કરવા પડે છે અને જેઓ પાછા ઋષિકેશ આવે છે, તેને કુલી લોક પાછા ઋષિકેશ સુધી પહોંચાડે છે. રસ્તામાં, જે દિવસે બીલકુલ ચાલવાનું ન થાય તે દિવસે કુલીને દરરોજની ચાર આના ખોરાકી થએલા કરારથી જુદી આપવી પડે છે. તથા જમનોત્રી-ગંગોત્રી તથા કેદારનાથ બદ્રીનાથ ચારે ધામમાં એક એક રૂપિયા બક્ષિસનો આપવો પડે છે. અહીંથી આગળ દોઢ માઈલ ઉપર લક્ષમણ જુલો આવે છે, ત્યાં લક્ષમણજીનું મંદિર છે, નીચે બિંડાણમાં ગંગાજીની ધારા વહે છે તેમાં સ્નાન કરવાનું છે. લોઢાના જુલો પુલથી પાર થઈ, જે માઈલ ઉપર ગરૂડ ચટી છે ત્યાં ગરૂડજીનું મંદિર છે તથા જે ત્રણ પાકા કુંડ છે. ત્યાંથી જે માઈલ આગળ કુલવાડી ચટી આવે છે ત્યાંથી આગળ ત્રણ માઈલ ઉપર ગુલર ચટી આવે છે અહીંથી થોડી ચડાઈ છે. દોઢ માઈલ પર-મહાદેવ સેણુ ચટી આવે છે ત્યાંથી અર્ધા માઈલ ઉપર નઈ મોહન ચટી આવે છે, અહીંથી ચડાઈનો કઠણ રસ્તો છે.

આ ચડાઈ પહેલવહેલી આવે છે જેથી યાત્રીઓને અધરી લાગે છે. માટે તેને પ્રભાતમાં ચાલવાથી આરામ થાય છે ત્રણ માઈલ ઉપર ખીજની ચટી આવે છે. અહીં ગરમ દૂધ સારૂ મળે છે, ત્યાંથી આગળ ત્રણ માઈલ ઉપર કુંડ ચટી આવે છે, ત્યાંથી આગળ ત્રણ માઈલની ઉતરાઈની પછી ખંદર મેલ ચટી આવે છે, અહીંઆ ભાગીરથી ગંગાની ધારા નજીકમાં વહે છે, ત્યાંથી ત્રણ માઈલ ઉપર મહાદેવ ચટી આવે છે ત્યાં શિવ-પાર્વતિનું મંદિર છે. ત્યાંથી આગળ અઢી માઈલ પર ઓખલ ઘાટ ચટી આવે છે. તેથી આગળ દોઢ માઈલ ઉપર સીમાલા ચટી આવે છે, ત્યાંથી બે માઈલ ઉપર ખન્ડા ચટી આવે છે ત્યાંથી એક માઈલ ઉપર કાંન્ડી ચટી આવે છે. અહીંઆ ગોપાલજીનું મંદિર તથા બગીચો છે. ત્યાંથી એક માઈલ આગળ ભૈરવખાલ ચટી આવે છે, અહીંઆ ગણેશજી અને શુકદેવજીના મંદિર છે, આગળ બે માઈલ પર વ્યાસ ગંગાના દર્શન થાય, તેને પાર થવાને માટે લોઢાનેા ઝુલાપુલ છે, પહેલીપાર વ્યાસઘાટ ચટી આવે છે, અહીંઆ વ્યાસ ગંગા અને ભાગીરથી ગંગાનેા સંગમ થાય છે. વ્યાસજીનું મંદિર છે, ખાવાકાળી કામળીવાળાની ધર્મશાળા છે, ત્યાંથી આગળ સાડા ત્રણ માઈલ ઉપર છાલડી ચટી આવે છે ત્યાંથી બે માઈલ ઉપર ઉમરાસુ ચટી આવે છે. ત્યાંથી આગળ બે માઈલ ઉપર સૌડચટી આવે છે અને ત્યાંથી બે માઈલ ઉપર દેવ પ્રયાગ આવે છે.

દેવપ્રયાગથી ઉત્તરકાશી

દેવપ્રયાગથી રસ્તો ચડાઈનો શરૂ થાય છે. ચાર માઈલ ઉપર ખોવે ગામ ચટી આવે છે, ત્યાંથી એક માઈલ ઘાટાર ઘાટ ચટી ત્યાંથી બે માઈલ આગળ બીડકોટ આવે છે, આ નાનકડી ચટીમાં રહેવા ખાવાની સગવડ બરાબર નથી હોતી અને વચમાં પાણી પણ ફક્ત બે ઠેકાણે મળે છે. આઠ માઈલ ઉપર ખરસાડ ચટી આવે છે. આ ઠેકાણું સારૂ સગવડ વાળું છે. એક માઈલ ઉપર નાનચટી ત્યાંથી ચાર માઈલ પર કેન્થોલી ચટી ત્યાંથી પાંચ માઈલ પર રવાલી ચટી આવે છે. આ ચટી સારી સગવડ વાળી છે. ત્યાંથી ૧૦ માઈલ ઉપર ટેહરી શહેર આવે છે. ટેહરી શહેર ભીલનગંગા અને ભાગીરથી ગંગાના સંગમ માથે વસેલ છે, તેને (ગણેશ-પ્રયાગ પણ કહે છે) લોઢાના ઝુલા પુલથી પાર થઈને શહેરમાં જવાય છે, શહેર સારૂ છે, ત્યાંથી આગળ સાડા પાંચ માઈલ ઉપર પીપર ચટી આવે છે અને ત્યાંથી આગળ છ માઈલ ઉપર ભલડીઆનાં આવે છે. દેહરાદુનથી ગંગોત્રીનો રસ્તો આ ઠેકાણે રસ્તામાં મળે છે. ગંગાજી અહીંથી અર્ધા માઈલ છેટે વહે છે, અહીંથી પાંચ માઈલ ઉપર છામચટી આવે છે ત્યાંથી પાંચ માઈલ ઉપર નગુનચટી અને ત્યાંથી પાંચ માઈલ ઉપર ધારાસુ આવે છે. અહીંથી જમનોત્રીનો રસ્તો જુદો પડે છે, ધારાસુથી નવ માઈલ ઉપર ડુન્ડાં ચટી આવે છે ત્યાંથી બે માઈલ ઉપર નાગોરચટી ત્યાંથી ચાર માઈલ ઉપર લક્કડઘાટ ચટી અને ત્યાંથી ૩ માઈલ ઉપર

ઉત્તરકાશી આવે છે. ઉત્તરકાશીનું વિશેષ વર્ણન જમનોત્રીથી ગંગોત્રી જવાના રસ્તામાં આગળ મલખાએલ છે.

રૂદ્રપ્રયાગથી ગુપ્તકાશી

રૂદ્રપ્રયાગથી સાડા ચાર માઈલ ઉપર છતૌલી ચટી આવે છે. ત્યાંથી દોઢ માઈલ ઉપર તીલવારચટી, અને ત્યાંથી એક માઈલ ઉપર રામપુરચટી અને ત્યાંથી સાડા ત્રણ માઈલ ઉપર અગસ્ત મુનિ-ચટી આવે છે, આ ચટી સારી સગવડ વાળી છે. જરૂર પડતો સર્વે સામાન અહીંઆ મળે છે. કહે છે કે અહીંઆ અગસ્ત મુનિએ તપશ્ચર્યા કરી હતી, અને આતાપી-વાતાપી આદી દાનવનો સંહાર કર્યો હતો. અને સતી લોપામુદ્રાથી વિવાહ કરી ગ્રહસ્થાશ્રમ-કર્યો હતો. અહીંઆ અગસ્તમુનિનું પુરા-તન મંદિર છે, ધર્મશાળાઓ છે, દરેક વાતની સગવડ છે. ગઈ સાલે જ્યારે વિમાન સરવીસ ચાલતી હતી ત્યારે કેદાર-નાથ જનારા યાત્રીઓને માટે આ ઠેકાણે વિમાનનું સ્ટેશન હતું. આથી આગળ વિમાનને જવાની સગવડ નહોતી. અહીંથી અર્ધા માઈલ ઉપર છોટા નારાયણનું મંદિર છે ત્યાંથી આગળ બે માઈલ ઉપર સૌડચટી આવે છે ત્યાંથી બે માઈલ ઉપર ચંદ્રાપુરીચટી આવે છે અહીં ચંદ્રશેખર મહાદેવ અને દુર્ગાજીનાં મંદિર છે, મંદાકીની અને ચંદ્રા નદીનો સંગમ છે. જુલાપુલથી પાર થવું પડે છે. ચટી સારી છે, ત્યાંથી આગળ ત્રણ માઈલ ઉપર ભીરીચટી આવે છે.

ત્યાં ભીમનાં દર્શન છે. ત્યાંથી આગળ ત્રણ માઈલ ઉપર કુંડચટ્ટી આવે છે. અહીંથી ટાઢ વધારે પડે છે. આગળ ચાલતા ચડાઈ શરૂ થાય છે ત્રણ માઈલ ઉપર ગુપ્ત કાશી આવે છે, ગુપ્તકાશીનું વિશેષ વર્ણન આગળમાં કેદારનાથથી બદ્રીનાથ જવાના રસ્તામાં થઈ ગયેલ છે ત્યાં જોવું. ગુપ્તકાશીથી આશરે એક માઈલ ઉપર નાલચટ્ટી આવે ને અહીંઆ કેદારનાથથી બદ્રીનાથ જવાનો રસ્તો ભેળો થાય છે, ત્યાંથી જવા માટેની હકીકત કેદારનાથથી બદ્રીનાથ જવાના રસ્તામાં જોવી.

કર્ણપ્રયાગથી કાઠગોદામ રેલવે સ્ટેશન

કર્ણપ્રયાગથી સાડા ત્રણ માઈલ ઉપર સેમલચટ્ટી આવે છે અને ત્યાંથી દોઢ માઈલ ઉપર ભટોલીચટ્ટી આવે છે અને ત્યાંથી પાંચ માઈલ ઉપર આદીબદ્રી આવે છે, અહીં આદીબદ્રીનું પુરાતન મંદિર છે તેમાં બદ્રીનારાયણની શ્યામ મૂર્તિ છે. તથા આજુબાજુ બીજાં પણ દેવી દેવતાનાં મંદિર છે. ચટ્ટી સારી છે. દૂધ, પૂરી, મીઠાઈ વગેરે મળે છે. ત્યાંથી આગળ સાડા ચાર માઈલ ઉતરાઈ બાદ જોંકાપાની ચટ્ટી આવે છે ત્યાંથી બે માઈલ ઉપર દીવાલીબાલ ચટ્ટી આવે છે ત્યાં ધર્મશાળા છે. ત્યાંથી એક માઈલ આગળ કાલી મટી ચટ્ટી આવે છે, ચટ્ટી સારી છે ત્યાંથી આગળ ત્રણ માઈલ ઉપર ગોવિંદ ચટ્ટી આવે છે ત્યાંથી દોઢ માઈલ ઉપર ધુનારઘાટ ચટ્ટી આવે છે, રામગંગા પાસમાં વહે છે. ત્યાંથી પાંચ માઈલ આગળ મૈલચૌરી આવે છે, અહીંથી

એક માઈલ ઉપર ગઢવાલ રાજ્યની હદ બદલી જાય છે. અને અલમોડાની હદ શરૂ થાય છે, માટે ગઢવાલ રાજ્યના કુલી અને મજૂર દંડી કંડીવાલા સર્વે માણસો અહીં સુધી જ કામ કરે છે. અહીંથી આગળને માટે ખીજાં નવા કુલી કરવા પડે છે. અહીંથી ત્રણ માઈલ ઉપર સેમલખેત ચટી આવે છે, ત્યાંથી પાંચ માઈલ ઉપર ચોખુટીયાચટી આવે છે, અહીંથી એક રસ્તો રામનગર જાય છે. આ ચટી રામગંગા નદીના કિનારા ઉપર છે, લોઢાના ઝુલાપુલથી રામગંગા પાર થઈ સાડા ત્રણ માઈલ ઉપર ગ્વાલીચટી આવે છે અને ત્યાંથી પાંચ માઈલ ઉપર ચિત્રેશ્વર ચટી આવે છે. ત્યાં ચિત્રેશ્વર મહાદેવનું મંદિર છે. ત્યાંથી ત્રણ માઈલ ઉપર દ્વારાહાટચટી આવે છે. આ ગામ મોટું છે, દ્રોણગીર પર્વત અહીંથી નજીકમાં છે. ત્યાં ઘણી જડી બુટ્ટી તેમાં થાય છે. લંકામાં લક્ષ્મણજીને જ્યારે શક્તિ લાગી અને મુર્છા આવેલ ત્યારે એ પર્વતનો એક ભાગ હનુમાનજી અહીંથી ઉખેડીને લઈ ગયા હતા. વસ્તીમાં દર્શન કરવા લાયક બદ્રીનાથ કેદારનાથ માર્કકંડે વગેરેનાં મંદિર છે ત્યાંથી ત્રણ માઈલ આગળ ઉતરાઈ પાર કર્યા પછી ચંદ્રેશ્વર ચટી આવે છે. ચંદ્રેશ્વર મહાદેવનું જૂનું મંદિર છે, ત્યાંથી પાંચ માઈલ ઉપર બગુલીયાપોખરચટી આવે છે ત્યાંથી એક માઈલ આગળ બાવલીસેરાચટી આવે છે, ત્યાંથી ત્રણ માઈલની ઉતરાઈ પછી મઝખાલીચટી આવે છે અહીંથી એક સડક અલમોરા તરફ ગઈ છે. ત્યાંથી અઢી માઈલ ઉપર નદીને

પારમાં કાકડાઘાટચટી આવે છે. ત્યાંથી રામગંગાને ઝુલાપુલથી પાર કરીને પાંચ માઈલ ઉપર રાણીખેત આવે છે. આ શહેર પહાડની ઊંચી ટેકરી ઉપર છે. અહીંઆ મોટર બસ પણ મળે છે, ત્યાંથી સાડાપાંચ માઈલ ઉપર ખેરનાચટી અને ત્યાંથી સાત માઈલ ઉપર ગરમપાનીચટી આવે છે, અને અગિયાર માઈલ ઉપર ભુવાલીચટી આવે છે. ત્યાંથી ચાર માઈલ ઉપર ભીમતાલચટી આવે છે અને ત્યાંથી છમાઈલ આગળ રાણીબાગ આવે છે ત્યાંથી બે માઈલ આગળ કાઠગોદામ રેલવે સ્ટેશન આવે છે

આ બીજા ભાગમાં લખાએલ ચટીયુંની હકીકત બીજી ચોપડીએને આધારે લખાએલી છે. કારણ કે અમે એ રસ્તેથી ગયા નથી. પણ જો કેઈને એ રસ્તે જવું હોય તો ઉપયોગી થાય એટલા માટે જ બીજી ચોપડીએને આધારે લખાએલ છે. તેમાં ભૂલચૂક કે ફેરફાર હોય તો સુધારીને મને ક્ષમા કરશો. વળી હર સાલે કેઈ કેઈ ચટીમાં થોડા ઘણા ફેરફાર પણ થયા કરે છે માટે તેને લીધેથી પણ ફેરફાર હોવા સંભવ છે. બીજી ચોપડીએનો આધાર લેવાયો છે તેમાં ઘણો ખરો ભાગ ગોરખપુર ગીતા પ્રેસમાંથી મળતી શ્રી બદ્રીકેદારકી ઝાંકી નામની ચોપડીમાંથી લીધો છે, કારણ કે અમારી યાત્રામાં એ ચોપડી મદદગાર તરીકે અમારી સાથે હતી માટે એના લેખક સંપાદક અને પ્રકાશકનો આ સ્થળે ખરા હૃદયથી આભારી છું.

ભાગ ત્રીજો

(આકી રહેલા ખીજાં ત્રણ ધામના રસ્તાની ટુંકી નોંધ)

હરદ્વારથી રાત્રે રવાના થઈ ખીજો દિવસે મંગળવારે સવારે ૬ વાગે બાલામઉ સ્ટેશને ઊતર્યા, અહીંથી એક પ્રાંચ લાઈન સીતાપુર જાય છે, તેમાં નૈમિષારણ્ય તીર્થ છે ત્યાં ૧૦ વાગે પહોંચ્યા, અહીં ચક્રતીર્થ મુખ્ય છે, તેમાં સ્નાન અને ભુતેશ્વર મહાદેવના દર્શન છે. પરિક્રમામાં ખીજાં ઘણાં દર્શન છે તેના નામ લલીતાદેવી, પંચ પ્રયાગ, કાશીતીર્થ, અન્નપુર્ણા, વિશ્વનાથ, લોલાર્કકુપ, ધર્મરાજ, સુતપુરાણીની ગાદી, રામ લક્ષ્મણ જનકીજી, સિદ્ધેશ્વર મહાદેવ, ચક્રતીર્થ, ભુતેશ્વર મહાદેવ, પટરાસર ઋષિ, વેદ વ્યાસ, શુકદેવજી, સ્વયંભુમનુ, સતરૂપારાણી, બ્રહ્મકુંડ, દશાશ્વમેધ, શ્રી રામચંદ્ર, હનુમાનજી, પાંડવ અને નૈમીષ ભગવાન, એટલા દર્શન છે. તથા શ્રી ગોમતીજીમાં સ્નાન કરવાનું છે. અહીં ૭ માર્ગદ રસ્તે હુત્યાહરણ નામનું તીર્થ છે, જ્યાં શ્રી બલદેવજીની બ્રહ્મહુત્યા નિવારણ થઈ હતી. અને અહીંથી એક સ્ટેશન આગળ મીસરીક નામનું તીર્થ છે. ત્યાં દધિચી ઋષિનું

આશ્રમ છે, નૈમીષારણ્યમાં એક રાત રોકાઈ ખીજ દિવસે
રવાના થઈ સાંજે શ્રી અયોધ્યાપુરી આવ્યા. અયોધ્યાજીમાં
સરયુ નદીમાં સ્વર્ગદ્વાર ઘાટે સ્નાન તર્પણ થાય છે. તથા શ્રી
હનુમાન ગડીએ હનુમાનજીના દર્શન એ મુખ્ય છે. કનક
ભુવન રામચંદ્રજીનું જન્મસ્થાન. ભરત પાદુકા સેવન, દશરથ-
જીની ગાદી તથા ખીજ અનેક દર્શન છે. ચાર માઈલ છેટે
સુરજ કુંડ છે ત્યાંના દર્શન અને સ્નાન અવશ્ય કરવાનું
મહાત્મ્ય લખ્યું છે. બે દિવસ અયોધ્યામાં ખમી અષાઠ સુદ
૧૫ શુક્રવારે ત્યાંથી રવાના થઈ શ્રી કાશીપુરી આવ્યા.
અહીંઆ શ્રીમણીકર્ણિકા ઘાટે ગંગાજીમાં સ્નાન અને શ્રી
વિશ્વનાથજીના દર્શન મુખ્ય છે, અને ખીજ અસંખ્ય દર્શન
છે, પંચકોશીમાં પંચગંગા, અસીસંગમ, સંકટમોચન,
દુર્ગાદેવી, કોડીમાતા અને વરૂણા સંગમ એ મુખ્ય છે. મોટી
પંચકોશીમાં મોટરલોરીથી જાય તો સુખેથી દર્શન કરી
સાંજે વળી આવે છે, અને તેમાં અનેક દર્શન છે, ચાર
દિવસ શ્રી કાશીજીમાં ખમી મંગળવારે ત્યાંથી પ્રયાગરાજ
[અલ્લાહાબાદ] આવ્યા. પ્રયાગરાજમાં શ્રી ત્રિવેણી [ગંગા જમુના
સરસ્વતિ] ના સંગમમાં સ્નાન અને વેણીમાધવ અને
અક્ષયવટના દર્શન મુખ્ય છે.

શ્લોક

ત્રિવેણી, માધવ, સોમ, ભારદ્વાજ ચ વાશુકી
વંદે, અક્ષયવટ, શેષ, પ્રયાગે તીર્થ નાયક

આ સાત તીર્થ પ્રયાગ રાજમાં મુખ્ય છે. ૧ ત્રિવેણી

(ગંગા જમનાના સંગમમાં સરસ્વતિ ગુપ્ત છે ત્યાં સ્નાન)
૨ માધવં (જમનાને દક્ષિણ કિનારે પુરાણા વેણીમાધવ તથા
દાસ ગંગામાં નુતન વેણી માધવનું મંદિર છે) ૩ સામેશ્વર
મહાદેવ (સંગમને સામે જમનાજીના દક્ષિણ કિનારે) ૪
ભારદ્વાજ (શહેરના ઉત્તર ભાગમાં કર્નલગંગા વસ્તીમાં
આનંદ ભુવન સામે છે.)

૫ વાસુકી દારાગંગા વસ્તીને ઉત્તરાદી તરફ છેક બહાર
શ્રીગંગાજીના કિનારા ઉપર છે.

૬ અક્ષયવટ કિલ્લામાં છે. અને ત્યાં મોટા હનુમાનજી
પાસે થઇને રસ્તો જાય છે.

૭ શેષ કર્નલગંગા વસ્તીથી આગળ પ્રયાગ સ્ટેશન
આગળ બે માઇલ આશરે ગંગાજીના કિનારા પર છે, શેષ
ભગવાન બલદેવજી રૂપે ત્યાં છે. મંદિર પુરાતન છે.

દારાગંગા નામની વસ્તીમાં દશાશ્વમેધ ઘાટેથી ગંગાજીના
ભરવાનો મહાત્મ્ય છે. ત્યાંથી જળ ભરી ઘાટના બ્રાહ્મણથી
પૂજા કરાવી જળ ભરવાનો વિધિ છે. ત્યાં બાજુમાં જ શ્રી
દશાશ્વમેદેશ્વર મહાદેવનું પ્રાચીન મંદિર છે, અને દર્શન
કરવા જેવું છે, તથા કીડગંગા આગળ કિલ્લા તરફ જમ-
નાજીને કિનારે મનકામેશ્વર મહાદેવનું મંદિર છે. પાંચ
માઇલ ઉત્તરમાં ગંગા કિનારે શીવકોટી (શીવ કચેરી) નું
મંદિર અને નેપાલના રાજાનું મંદિર છે. તથા પૂર્વમાં ગંગાને

સામે પાર જૂની ઝુશીમાં ભરતકુપ તથા બીજા ઘણા મંદિરોનાં તથા સાધુઓના દર્શન છે. હંસ કુટી દર્શન કરવા યોગ્ય છે. બાજુમાં માધવાનંદજીની કુટી તથા ગંગા કિનારે બીજા પણ ઘણી કુટીઓમાં દર્શન છે, પ્રયાગરાજથી ૬૨ માઈલ ઉપર માણેકપુર છે અને ત્યાંથી ૧૮ માઈલ ચિત્રકુટ થાય છે, ત્યાં મંદાકીનીના રામઘાટ ઉપર સ્નાન અને ઘણા દર્શન છે.

દોહરો

ચિત્રકુટ કે ઘાટ પર, ભઈ સંતનકી ભીર
તુલસીદાસ ચંદન ઘસે, તિલક કરે રઘુવીર

તે આ ઘાટ છે. અહીંઆ તુલસીદાસજીનું મંદિર છે, ત્યાંથી આગળ મંદાકીની ગંગા અને પયોષણી (હૃધગંગા) નો સંગમ છે. ત્યાં સ્નાન થાય છે. એક માઈલ ઉપર કામદગિરી [કામતાનાથ] પર્વત છે જ્યાં રામચંદ્રજી વનવાસ વખતે રહ્યા હતા તેના દર્શન છે. કામતાનાથની પ્રદક્ષિણા થાય છે તેમાં ચાર ઠેકાણે પૂજા થાય છે અને લક્ષ્મણ ટેકરી તથા બીજા અસંખ્ય દર્શન છે, બીજા પંચકોશીની મોટી પ્રદક્ષિણામાં પેલે દિવસે કોટીતીર્થ, દેવાગના સીતા રસોઈ, હનુમાન ધારા આવે છે. બીજે દિવસે સીતાકુંડ તથા સ્ફટીક શીલા અને માર્ગમાં અનેક સાધુઓનાં દર્શન છે. ત્રીજે દિવસે શ્રી અનસુયાજી અને અત્રીમુનીના દર્શન થાય છે, આ ઠેકાણું જરા છેટે છે.

ચોથે દિવસે ગુપ્ત ગોદાવરી અને રસ્તાના દર્શન થાય છે. આ ઠેકાણું એકાંતમાં અને રમણીય છે. ખટાખટા ચોરની ગુફા અને ગોદાવરીની ધારાવાળી ગુફામાં મશાલ લઈને જઈ શકાય છે, કારણ કે ગુફામાં અંધારું રહે છે.

પાંચમે દિવસે ભરતકુપ [જેમાં ભરતજી અયોધ્યાથી રામચંદ્રજીના રાજ્યાભિષેક માટે તીર્થના જળ અને મંગળ સામગ્રી લઈ આવેલ હતા તે રામચંદ્રજીએ રાજ્ય તિલક ન સ્વીકારતાં તે સર્વ સામગ્રી આ કુપમાં રાખેલ અને ભરતજીને ચર્ણપાદુકા આપી. પોતે વનવાસમાં રહ્યા.) અને ત્યાંથી રામશય્યા (અહીં આ વનવાસ વખતે રામચંદ્રજીએ શયન કરેલ તેના નિશાન દેખાડવામાં આવે છે) ના દર્શન છે.

આ મોટી પરિક્રમા ઉતાવળથી કરવાની હોય તો ૩૫ કે ૪ દિવસમાં પણ સુખેથી થઈ શકે છે.

પ્રયાગરાજથી અમારે અમરકંટક (નર્મદાજીનું ઊદ્દગમ-સ્થાન) જવાનો વિચાર હતો, કટનીથી ખીલાસપુર વાળી લાઇનમાં પેંડારોડ સ્ટેશનેથી ત્યાં જવાય છે, પેંડારોડથી ત્યાં ખેલગાડી અથવા મોટર બસથી જવાય છે, પણ વરસાદને લઈને રસ્તો ખરાબ થઈ જવાથી. ત્યાં કેઈ ઉપાયે જઈ શકાય તેમ ન હોવાથી અમે સીધા ત્યાંથી શ્રી જગન્નાથજી તરફ જવાનું પસંદ કર્યું. પ્રયાગરાજમાં અમે આઠ દિવસ રોકાણું, ખૂબ આનંદથી સ્નાન અને દર્શન થયાં, અને ઇંદ્ર-દમન સ્નાન એટલે, શ્રી ગંગાજીને કાંઠે પીપળો ઊભો હોય

તેની શાખા અને પાન ગંગાજીની વહેતી ધારામાં ડૂબેલાં હોય તેને પકડીને ગંગાજીમાં સ્નાન કરવું, અને વળી તે દિવસે શનીવાર પણ હોય ત્યારે ઇંદ્રદમન યોગ થાય છે. તેનો થણુ લાલ મળી ગયો હતો. પ્રયાગરાજથી વિંધ્યાચળ અને ગયા તથા વૈજનાથ થઈને પણ જગન્નાથ જવાય છે. ભાઈ વરજંગ કચરા ઝરીયા ગયા, ભાઈ મનજી જેરામ પેડા રોડથી પોતાને કારખાને અરગડા ગયા, અમો પેડારોડ થઈને ગોંડીયા થઈને પછી જગન્નાથજી ગયા.

શ્રી. જગન્નાથજી

આવણુ સુંદર રવિવારની વહેલી સવારમાં અમો શ્રી. જગન્નાથજી પહોંચ્યા. અહીં શ્વેતગંગામાં સ્નાન અને શ્રી જગદીશજીનાં દર્શન મુખ્ય છે. સમુદ્ર સ્નાન તથા મલુકદાસજી ના મંદિર દર્શન છે, ઉપરાંત ચંદન તળાવ, જનકપુર, ઇંદ્રદમન, વટેકૃષ્ણ, રોહણી, મારકુંડે, અને લોકનાથ, મહાદેવના દર્શન છે. અહીંના પંડા અઠારાભાઈ રામચંદ્ર, મુખ્ય છે. અહીં જગન્નાથજીના ભાતનો, પરસાદ લેવાનો ઘણો મહાત્મ્ય છે, અહીં ઠાકોરજી ને અટકો ચડાવાય છે, અહીં ઘણી ધર્મ-શાળાઓ છે, અમો મારવાડી દુહનું વાલાની નવી ધર્મ-શાળામાં ઊતર્યા હતાં, અને અહીં સારી સગવડ છે, ભાઈ વરજંગ કચરા ખંભરાવાળા પોતાની ધર્મપત્ની સહીત જેઓ, પ્રયાગરાજથી અમારાથી જુદા પડેલ હતા તેઓ ફરીથી અહીંઆ અમોને આવી મળ્યા અને અમારી સાથે

શ્રી રામેશ્વર વગેરે તીથો માટે સાથે ચાલવાને, તૈયાર થયા. શ્રી જગન્નાથજીની પુરીમાં અમે ત્રણ દિવસ રોકાઈ શ્રાવણ શુદ્ધ ૪ મંગળવારે અમે રામેશ્વર જવાને નીકળ્યા. ૨ રસ્તામાં, વૉલટેર જંકશન, પાસે, સીમાચલ નામનું તીર્થ આવે છે, ત્યાંથી આગળ ચાલતાં રાજમહેંદ્રી. સ્ટેશન આવે છે, ત્યાં ગોદાવરી તીર્થ આવે છે, ત્યાંથી મદ્રાસ આવ્યા, અહીંઆ ગાડી બદલાય છે અને નાનકડી લાઈનને સ્ટેશને જઈ ગાડીમાં બેસી સીધા રામેશ્વર ગયા. શ્રાવણ શુદ્ધ ૭ શુકરવાર તા. ૧૩-૮-૧૯૩૭ ના સવારે ૮ વાગે

શ્રી રામેશ્વર

પહોંચ્યા. અહીંઆ ઘણીએ ધર્મશાળા છે. ગોર ગંગારામ પિતાંબરના દીકરા સત્યનારાયણ છે, અહીં શ્રી રામેશ્વરજી મહાદેવના દર્શન અને ગંગોત્રી ચડાવવાનો બહુ જ મહાત્મ્ય છે, ગંગોત્રીનાં જળનું એક પાત્ર નાનું કે મોટું ગમે તેવડું હોય તેને શ્રી રામેશ્વરજી પર ચડાવવા માટે તેની લાગતના રૂ. ૨ દરેક પાત્ર દીઠ આપીને પાસ કઢાવવો પડે છે. એ પાસ લઈને પૂજારીને આપવાથી પૂજારી આપને સામે દેખતા તે જળ રામેશ્વરજી પર ચડાવે છે અને ખાલી પાત્ર પોતે રાખી લે છે મંદિરની અંદર કોઈપણ જાતના યાત્રીઓને જવા દેતા નથી, સિવાય કે ત્યાંના જાણીતા બ્રાહ્મણો હોય. બહારની મોટી પ્રદક્ષિણામાં રામ ઝરૂખો મુખ્ય અને બીજા પાણુ ઘણા કુંડ અને મંદિર છે તથા સમુદ્રમાં સ્નાન

થાય છે. રામેશ્વરજીનાં મંદિરની અંદર ૨૪ તીર્થ છે ત્યાં સ્નાન થાય છે તેમાં કોટતીર્થનું સ્નાન છેલ્લે દિવસ થાય છે. કારણ કે એ તીર્થનું સ્નાન કર્યા પછી રામેશ્વરમાં ન રહેવું જોઈએ એવો તેનો મહાત્મ્ય છે. લક્ષ્મણકુંડ, રામકુંડ, સીતાકુંડ વગેરે ખીજ પણ ઘણા દર્શન ખહારમાં છે. અહીંઆ જનાર્દન ધૂપ અઢી રૂપિયે શેર ખંગાળી તોલનો સારો મળે છે. રામેશ્વરજીને શ્રીકૃષ્ણ ચડાવવા માટે એક આના લાગત આપી રસીદ લેવી પડે છે. તથા અષ્ટોતરી પૂજા કરાવવા માટે બા- પાંચ આના ટેકસના ભરવા પડે છે રામેશ્વરજીની દક્ષિણાદી બાજુ શ્રી પાર્વતીનું જુદું મંદિર મંદિર છે. ત્યાં પણ શ્રીકૃષ્ણ તમા અષ્ટોતરી પૂજા માટે શ્રી રામેશ્વર પ્રમાણે એક આના તથા પાંચ આના લાગત આપી પાસ લેવો પડે છે. દર શુક્રવારે શંકરની રવાડી (વરઘોડો) ધામધૂમથી નીકળે છે. મધ્ય હિંદુસ્તાન કરતા દક્ષિણના માણસોમાં પ્રભુ પ્રેમ વધારે દેખવામાં આવે છે. રામેશ્વરથી રેલવે રસ્તે ૧૩ માઈલ ધનુકોટી તીર્થ છે. ત્યાં રત્નાકર અને મહાદધી સમુદ્રનું મીલન થાય છે. છ માસ સુધી મહોદધીના પાણીના મોજા રત્નાકરમાં આવે છે અને છ મહિના સુધી રત્નાકરના મોજાં મહોદધીમાં જાય છે. અહીંઆ એક સાધુની ઝૂંપડી તથા નાની સરખા ધર્મશાળા અને મંદિર છે, મર્યાદા પુરૂષોત્તમ શ્રી રામચંદ્રજીએ રાવણનો વધ કરવા માટે લંકામાં જતી વખતે સમુદ્ર ઉપર પાજ (સેતુ) બાંધેલ તે અહીંથી ખરાબર દેખાય છે, રાવણને મારી

વિભિષણને રાજ્ય આપીને પાછા વળતા લક્ષ્મણજીએ ધનુષ વડે, પાજને તોડી નાખેલ છે કારણ કે પાજનો ઉપયોગ કરીને બીજું કોઈ વિભિષણને હેરાન ન કરે જેથી કરીને આતું નામ ધનુષ કોટી પડયું છે અને અહીંયા ધનુષ્યની પૂજા અને દાન થાય છે. શ્રી રામેશ્વર દાદાની કૃપાથી અમને તેમના દર્શનનો લાભ પ્રથમ બેત્રણ વખત મળી ગયેલ હતો અને હુમણાં સંયોગે પણ ઉતાવળ કરવાના હોવાથી અમે ત્રીજે દિવસ એટલે શ્રાવણ શુદ્ધ ૯ રવીવારે ત્યાંથી શ્રી દ્વારકા જવાને થાટે રવાના થયા, અને અહીંથી પ્રથમ મદુરા ગયા. રામેશ્વરથી ત્રણ માઈલની સમુદ્રની ખાડી આવે છે, આને હળખોલાની ખાડી કહે છે. માણસો કહે છે. કે આ ખાડીમાં રામચંદ્રજી દિવસની પાજ બાંધતા અને રાત્રી વખતે હળખોલો રાક્ષસ તેને તોડી નાખતો, શ્રી રામચંદ્રજીએ પછી તેને પકડીને બાંધી રાખેલ હતો. જેની મૂર્તિ શ્રી રામેશ્વરજીના મંદિર સામે મોટા નદી છે તેની પાસે હું પ્રથમ સંવત ૧૯૫૬ માં મદુરાથી રામેશ્વરની રેલ બંધાતી વખતે ગયો હતો ત્યારે ખુલામાથા વાળી હતી અને બધા યાત્રીયો તેના માથામાં ટપટ્ટી મારતા પણ પાછળથી મંદિરની મરામત વખતે એ હળખોલાની મૂર્તિને ત્યાંથી ખસેડી નાખેલ છે, એમ પાછળની યાત્રાઓ વખતે તપાસ કરતાં જણાયું છે. રત્નાગર અને મહોદધીની મૂર્તિઓ નદી પાસે અદાપી સુધી છે. પણ તેની બાબુમાંજ આ હળખોલાની મૂર્તિ નથી. એવી રીતે હળખોલાની ખાડી કહેવાઈ અને ત્યાંકણે પણ હજી સુધી પથ્થરની

પાજ દેખાય છે, અને ગવર્નમેંટે પણ એજ પાજ ઉપર રેલ્વેનો પુલ બાંધેલ છે, અને કિનારા ઉપર પામ્પન નામનું સ્ટેશન બનાવેલ છે, ત્યાંથી સાંજે

મદુરા

આવ્યા. આ શહેર દક્ષિણ હિંદમાં પ્રખ્યાત છે, અહીંનું કાપ-ડનું અને સોનેરી વણાટનું કામ આખા દેશમાં વખણાય છે, અહીં શ્રી મીનાક્ષી દેવી (પાર્વતીજી) અને શ્રી શ્યામસુંદર (મહાદેવજી)ના અત્યંત મોટાં મંદિરો છે, તેની કુલ ૭ પ્રદક્ષિણાઓ છે. દીપમાલીકાઓ પાંચ લાઇનવાળી છે અને તેની નીચેથી હાથી મહાવત શીખે પસાર થઈ જાય તેટલી ઊંચી છે. અને તેમાં હજારો દીવાઓ દરરોજ પ્રગટ થાય છે. મંદિર બહુ જ વિશાળ છે. તેની અંદર બહાર અને ઘણી દુકાનો છે. શહેરની બહાર પણ સારી છે, રામેશ્વરની પેઠે અહીંઆ પણ શ્રી શકર અને મીનાક્ષી દેવી (પાર્વતીજી)ની અષ્ટોત્તરી પૂજા પ્રાદક્ષિણા કરે છે. અને તેની મહેનત બદલ તે પણ પાંચ આના લે છે. અહીંઆથી દક્ષિણ તરફ રેલ્વે રસ્તે થઈ “કુમારી કન્યા” તથા પદ્મનાભ અને જનાર્દન તથા લાંબે નારાયણ છોટે નારાયણ વગેરે તીર્થો તરફ જવાય છે. ખીજે દિવસે અમે મદુરાથી, ત્રીચીનો-પલી આવ્યા. અહીંઆ ઉતર અને દક્ષિણ કાવેરીમાં સ્નાન થાય છે, અને શ્રી રંગનાથજીનું મોટું જળરહસ્ત મંદિર છે. તેમાં શેષશાયી ભગવાનનાં દર્શન છે, અને ખીજા પણ ઘણા

દર્શન છે. કિલ્લાવાળા પહાડ પર ગણેશજીનું મંદિર છે ત્યાંથી રવાના થયા. રસ્તામાં ચીંદખર તીર્થ આવે છે અને ત્યાંથી ચીંગલ પેટ જંકશન આવે છે, અહીંઆ ગાડી બદલાય છે, વચમાં પંખી તીર્થ, આવે છે ત્યાં આગળ ચાલતાં-કાંજીવરમ સ્ટેશનેથી શીવકાંચી અને વિષ્ણુકાંચી તીર્થ આવે છે ત્યાંથી આરા-કોનમ જંકશને ગાડી બદલાય છે, અને મેઈન લાઈનની ગાડીમાં બેસવાથી રેનીગુંડા જંકશન આવે છે. ત્યાંથી પાંચ લાઈનમાં પાંચ માઈલ ઉપર શ્રી ત્રીપતી બાલાજી તીર્થ આવે છે. ત્રીપતી શહેરમાં ઘણા મંદિર અને દર્શન છે, શ્રી બાલાજી ભગવાનનું મંદિર ૭ માઈલ દૂર પહાડ પર છે. પ્રથમ થોડી ખડી ચડાઈ છે, મંદિર મોટું ને પુરાતન છે. ત્યાં ધર્મશાળા, દુકાનો વગેરે છે, અહીંઆ ભગવાનને થાળ ધરાવવા માટે સાકર કે મેવો જેટલી કિંમતનો ધરાવીએ તેના અરધા પૈસા પ્રથમ લાગત દેવી પડે છે. ભગવાનની મૂર્તિ ખડી છે અને કપાળે તથા આંખો ઉપર ઘણું બધું ચંદન લગાવેલ હોય છે. અહીં ત્રણ ચાર માઈલ ઉપર પાપનાસની ગંગા તીર્થ છે, અને આશરે એક માઈલ છેટે હનુમાન ધારા છે. અહીંના દરેક સ્થળ રમણીય છે.

રેની ગુંડાથી આગળ ચાલતાં ગુન્ટકલ જંકશન આવે છે, ત્યાંથી હોસપેટ વાળી લાઈનમાં, ક્રીસકંધા અને પંપા સરોવર તીર્થ જવાય છે.

ગુન્ટકલથી રાયચુર આવે છે અને ત્યાંથી આગળ

વાડી અને ત્યાંથી આગળ કુર્દુવાડી સ્ટેશન આવે છે. અહીંથી પંઢરપુર તીર્થ તરફ પ્રાંચ લાઇનમાં જવાય છે. કુર્દુવાડીથી પુના અને ત્યાંથી મુંબઈ આવ્યા, મુંબઈમાં બે દિવસ રોકાઈ વિશ્રાંતિ લઈ અને ત્યાંથી સીધા આવણી વદ ૧ સ્વીવાર તા. ૨૨-૮-૩૭ ના સાંજે

દ્વારકા

આવ્યા. અહીંઆ ઘણીએ ધર્મશાળાઓ છે, અમે મારવાડીની નવી ધર્મશાળામાં ઊતર્યા. અહીં શ્રી ગોમતીજીમાં સ્નાન અને શ્રી દ્વારકાનાથ [રણછોડજી] અને ત્રીકમરાયનાં દર્શન મુખ્ય છે. ગોમતીજી સ્નાન કરવા માટે અને દ્વારકા નાથજીના મંદિરમાં દર્શન અને ચર્ચ સ્પર્શ કરવા માટે રાજ્યને દંડ [લાગત] દેવી પડે છે. અને તેની છાપેલી પહોંચ મળે છે, જે છ મહિના સુધી ચાલે છે, ગોમતીજીમાં સ્નાન કરીને મંદિરમાં દર્શન માટે આવતાં પચાસથી સાઠ પગથિયાં ઊંચું ચડવું પડે છે, અને ઘાટ ઉપર તથા બાબુમાં ઘણા દર્શન કરવાનાં છે. પછી મંદિરમાં પેસતાં પ્રથમ ત્રીકમરાયનું મંદિર આવે છે, ત્યાંથી દ્વારકાનાથ [રણછોડજી] નું મંદિર આવે છે. સામેની લાઇનમાં માધવરાય; દેવકી માતાજીના મંદિર છે. આગળની બાબુમાં કલ્યાણજી, પુરુષોત્તમરાયજી, અનીરૂઢજી તથા તેની સામે રાધાકૃષ્ણ, બલદેવજી તથા મહાદેવના દર્શન છે. મંદિરની પછવાડે શંકરાચાર્યની ગાદી છે. તેની આગળ જાંબુવંતીજી તથા રાધિકાજી તથા લક્ષ્મી-

નારાયણ, મહાવીર, શંકરાચાર્ય અને લક્ષ્મીજી, સત્યભામાજી અને સરસ્વતિજીના દર્શન છે. સવા રૂપિયો ફી ભરવાથી રણછોડ રાયજીને હાથ વતી સ્નાન કરાવવાને મળે છે. બહારની મોટી પરિક્રમાં સંગમનારાયણ તથા ચક્રનારાયણ, મીરાંબાઈ રામેશ્વર તથા સમુદ્ર કિનારે રૂખમણીજીનું મંદિર; આગળ ચાલતાં રાણેશ્વર અને ધીજેશ્વર અને કકરાસ કુંડ વગેરેના દર્શન છે. અહીંથી ગોપી તલાવડી મોટર રસ્તેથી પણ જઈ શકાય છે, અને બેટથી વળતાં સમુદ્રની ખાડીમાં વહાણમાં બેસીને પણ જઈ શકાય છે, ગોપી તલાવડીમાં સ્નાન કરવાનું અને ત્યાંથી ગોપીચંદન લેવાનો મહાત્મ્ય છે, અને ઘાટ ઉપર બે ત્રણ મંદિરમાં દર્શન છે. દ્વારકાથી બેટ રેલ્વે રસ્તે ઓખાપોર્ટ થઈને જવાય છે. ઓખાપોર્ટથી મધવામાં બેસીને બેટમાં ઊતરાય છે. અહીં પણ ઘણી ધર્મશાળાઓ છે. દ્વારકાની માફક અહીં પણ મંદિરમાં દર્શન કરવાને માટે ટેકસ (લાગત) આપવી પડે છે, મંદિરમાં રણછોડજી અને ત્રીકમજી તથા લક્ષ્મીજી વગેરેના ઘણા દર્શન છે. અહીંથી આશરે એક માઈલ શંખનારાયણ ભગવાનનું મંદિર છે. ત્યાં કુંડમાં મંદિરમાં દર્શન કરાય છે. વચમાં રસ્તામાં પણ-પાંચ સાત મંદિર દર્શન કરવા લાયક આવે છે, અહીં રાત રોકાવાથી શયનના દર્શન આનંદથી થાય છે, અને મજા પડે છે. બેટથી ગોપીતલાવડી થઈને સાંજે પાછા દ્વારકાજી આવ્યા. એવી રીતે દ્વારકામાં ત્રણ દિવસ ખમીને શ્રાવણ વદ ૪ બુધવારે ત્યાંથી રવાના થઈ સંવત ૧૯૯૩ના

શ્રાવણ વદ ૫ ગુરુવાર તા. ૨૬ ઓગસ્ટ સને ૧૯૩૭ને રોજ
 બે વાગે સર્વયાત્રા પૂરી કરીને આનંદની સાથે માધાપુર
 પહોંચી આવ્યા.

બોલો શ્રી સત્ય નાર્યાણુ પરમાત્માની જય

દેહરાદુનથી જમનોત્રી

નંબર ૧

સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ	સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ
૧	દેહરાદુન	૦	૧૩	કલ્યાણી	૪
૨	રાજપુર	૭	૧૪	કુમડા	૫
૩	મંસુરી	૭	૧૫	શીલક્રીઆરી	૩
૪	સુઆખોલી	૬	૧૬	રાણીકાડાંડા	૪
૫	ઝાલક્રી	૧	૧૭	ગંગાણી ચટ્ટી	૮
૬	ધનોહટી	૮	૧૮	જમુના ચટ્ટી	૬
૭	કાનાતાલ	૮	૧૯	ઝોજરી ચટ્ટી	૪
૮	વડવાસગામ	૫	૨૦	રાણાગાંવ	૩
૯	ભદ્રીઆનાં	૪	૨૧	હનુમાન ચટ્ટી	૩
૧૦	છામગામ	૩૧	૨૨	મારકંડે ચટ્ટી	૫
૧૧	નગુન ચટ્ટી	૭	૨૩	જમનોત્રી	૪
૧૨	ધારાસુ	૫	દેહરાદુનથી કુલ માઈલ ૧૧૦૧		

જમનોત્રીથી ગંગોત્રી

નંબર ૨

સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ	સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ
૧	જમનોત્રી	૦	૮	સીમલી	૨
૨	મારકંડે	૪	૯	સીંગોટી ચટ્ટી	૬
૩	હનુમાન ચટ્ટી	૫	૧૦	નાકોરી	૩
૪	રાણાગાંવ	૩	૧૧	ઉત્તર કાશી	૬
૫	ઝોજરી	૩	૧૨	નંગાણી	૧૧
૬	જમુના ચટ્ટી	૪	૧૩	મુનેરી	૮
૭	ગંગાણી	૬	૧૪	ભટવારી	૮૧

સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ	સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ
૧૫	ગંગાણાંતી	૧૦	૨૦	ધરાલી	૩
૧૬	રાડા ચટ્ટી (શોનગંગા)	૫	૨૧	ભૈરવ ધાટી	૭
૧૭	સુકી ચટ્ટી	૪	૨૨	ગંગોત્રી	૫
૧૮	ઝાલા	૧	કુલ માઈલ		૯૮
૧૯	હરસીલ ચટ્ટી	૩	૨૩	ગંગોત્રી-ગોમુખીધારા	૧૮

૧૧૬

દેવપ્રયાગથી જમનોત્રી ગંગોત્રી

નંબર ૩

(ધારાસુ અને ઉત્તરકાશી થઈને)

સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ	સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ
૧	દેવપ્રયાગ	૦	૧૦	પીપલચટ્ટી	૫૧
૨	ખોવેગામ	૪	૧૧	ભલડીયાના	૬
૩	ધૌલાર ઘાટકાઝારનાં	૧	૧૨	છામ ગામ	૩૧
૪	ખીડ ઢાટ	૨	૧૩	નગુનચટ્ટી	૭
૫	ખરસાડ	૮	૧૪	ધારાસુ*	૫
૬	નાગો	૧	૧૫	હુન્ડા	૯
૭	કૈથોલી	૪	૧૬	નાગોરચટ્ટી	૨
૮	રવાલી	૫	૧૭	લકડ ઘાટ	૪
૯	ટેહરી રાજધારાની	૧૦	૧૮	ઉત્તર કાશીx	૩

કુલ માઈલ ૮૦

*ધારાસુથી જમનોત્રીનો રસ્તો જુદો પડે છે તે માટે દેહરાદુનથી જમનોત્રી જવાના રસ્તામાં જોઈ લેવું નંબર ૧ માં

xઉત્તરકાશીથી ગંગોત્રી જવાનો રસ્તો જમનોત્રીથી ગંગોત્રી જવાના રસ્તામાં મળી જાય છે તે માટે સામેના પાનામાં જોઈ લેવું. નંબર ૨ માં

ગંગોત્રીથી કેદારનાથ.

નંબર ૪

સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ	સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ
૧	ગંગોત્રી	૦	૧૮	તોલાચટ્ટી	૪
૨	ભૈરવ ધાટી	૫	૧૯	ભૈરવચટ્ટી	૩
૩	ધરાલી	૭	૨૦	ભૌટાચટ્ટી	૨
૪	હરસીલચટ્ટી	૩	૨૧	ધુતુંચટ્ટી	૭
૫	ઝાલા	૩	૨૨	ગૌમાંડા	૪
૬	સુકી	૧	૨૩	દુધંદા	૩
૭	રાડા	૪	૨૪	પવાલી	૪
૮	ગંગાણાની	૫	૨૫	મંગુચટ્ટી	૧૦
૯	ભટવારી	૧૦	૨૬	ત્રીયુગી નારાયણ	૫
૧૦	માલ્લા	૨	૨૭	સોનપ્રયાગ	૨૧
૧૧	સોડેગામ	૩	૨૮	શીરકટાગણેશ	૧
૧૨	સ્યાલી	૩	૨૯	ગૌરીકુંડ	૨
૧૩	છુણાંચટ્ટી	૩	૩૦	ચીરપટ્ટીઆ ભૈરવ	૦૧
૧૪	બેલક	૪	૩૧	ભીમશીલા	૧
૧૫	પગરાણા	૫	૩૨	રામ વાડા	૩
૧૬	ઝાલા	૪	૩૩	કેદારનાથ	૩૧
૧૭	બુઢાકેદાર	૫			

ગંગોત્રીથી કુલ માઈલ ૧૨૨૧

કેદારનાથથી બદ્રીનાથ

નંબર ૫

સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માર્ગલ	સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માર્ગલ
૧	કેદારનાથ	૦	૨૫	ચમોલી (લાલસાંગા)	૩
૨	રામવાડા	૩૧	૨૬	મહ્યટી	૨
૩	ભીમશીલા	૩	૨૭	સૈયા સેંણુ	૪
૪	ગૌરીકુંડ	૧૧	૨૮	હાટચટી	૧
૫	સોનપ્રયાગ	૩	૨૯	પીપલ કોટી	૨
૬	રામપુર ચટી	૨	૩૦	ગરુડ ગંગા	૪
૭	ફાટચટી	૩	૩૧	ટંગણુ ચટી	૨
૮	મૈખંડા	૨	૩૨	પાતાલ ગંગા	૨
૯	નારાયણકોટી (ઝ્યોંગ)	૨	૩૩	ગુલાબકોટી	૨
૧૦	નાલાચટી	૧૧	૩૪	કુમારચટી (હેલંગ)	૨
૧૧	ગુપ્તકાશી	૧	૩૫	ખનોટી	૨
૧૨	ભીષી મઠ	૩	૩૬	ઝડકુલા	૧
૧૩	બ્રહ્મ (ગણેશ) ચટી	૩	૩૭	સીંધધારા	૨
૧૪	દુર્ગાચટી	૨	૩૮	જોસી મઠ (જ્યોર્તીમઠ)	૧
૧૫	પોથી વાસા	૩	૩૯	વિષ્ણુપ્રયાગ	૨
૧૬	બનીઆ કુંડ	૩	૪૦	બલદોડાચટી	૧
૧૭	ચાપતા	૪	૪૧	ધાટચટી	૪
૧૮	તુંગનાથ	૩	૪૨	પાંડુકેશ્વર (પાંડુ કેશવ)	૨
૧૯	ભીમદ્વાર ચટી	૩	૪૩	શેષધારા	૧
૨૦	પાંગર વાસા	૩	૪૪	વિનીક (ગણેશ) ચટી	૧
૨૧	મંડલચટી	૪	૪૫	લામબગડ	૧
૨૨	સીંધેના ચટી	૨	૪૬	હનુમાન ચટી	૩
૨૩	વૈતરણી કુંડ	૨૧	૪૭	શ્રી. બદ્રીનાથજી	૫
૨૪	ગોપેશ્વર	૦૧			

કેદારનાથથી કુલ માર્ગલ ૧૦૭૧

હરદ્વારથી સીધા કેદારનાથ

નંબર ૬

સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માર્ગલ	સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માર્ગલ
૧	હરદ્વાર	૦	૨૧	કાંડી	૧
૨	ભીમગોડા	૧	૨૨	ભેરો ખાલ	૧
૩	સત્યનારાયણ	૫૧૧	૨૩	વ્યાસ ઘાટ ચટ્ટી	૨
૪	રામનગર	૬૧૧	૨૪	છાલડી ચટ્ટી	૩૧૧
૫	ઋષિકેશ	૧	૨૫	ભિમરાસુ	૨
૬	લક્ષ્મણ ઝુંલા	૩	૨૬	સૌડ ચટ્ટી	૨
૭	ગરુડચટ્ટી	૨	૨૭	દેવ પ્રયાગ *	૧૧૧
૮	પુલવાડીચટ્ટી	૨	૨૮	વીંધ્યા કાટી	૩
૯	ગુફરચટ્ટી	૩	૨૯	સીતા કાટી	૩
૧૦	મહાદેવ સૈણ	૧૧૧	૩૦	રાણી બાગ	૩
૧૧	નર્મ મોહન	૦૧૧	૩૧	રામપુર	૨
૧૨	છોટી, બીજની	૨	૩૨	અરકણી	૩
૧૩	બડી બીજની	૦૧૧	૩૩	બીલ્વકેદાર	૨
૧૪	ન્યોડ ખાલ	૩	૩૪	કમલેશ્વર	૨
૧૫	કુંડ ચટ્ટી	૩	૩૫	શ્રીનગર	૧
૧૬	બંદર મેઘ ચટ્ટી	૩	૩૬	સુકતા	૪
૧૭	મહાદેવ સૈણ	૩	૩૭	ભટ્ટીમેરા	૩૧૧
૧૮	ઝોખલ ઘાટ ચટ્ટી	૨૧૧	૩૮	છાતીખાલ	૧૧૧
૧૯	સીમાલા ચટ્ટી	૧	૩૯	ખાંકરા	૨
૨૦	ખંડા ચટ્ટી	૨	૪૦	નરકોટા	૨૧૧

* આડીથી જમનોત્રી, ગંગોત્રી, દેહરી જવાનો રસ્તો જુદો પડે છે. તેને માટે નંબર ૩ માં જોવું.

૪૧	પંચભાષ્યોંકી ધાર	૧	૫૫	નારાયણકોટી બેંગ	૩
૪૨	ગુલાબરાય ચટ્ટી	૨૥	૫૬	મૈખંડા	૨
૪૩	રૂદ્ર પ્રયાગ x	૨	૫૭	ફાટા	૩
૪૪	છતૌલી	૪૥	૫૮	રામપુર	૩
૪૫	લીલવાડા	૧૥	૫૯	ત્રીયુગી નારાયણ	૪૥
૪૬	રામપુર ચટ્ટી	૧	૬૦	સોન પ્રયાગ	૨૥
૪૭	અગસ્ત મુની	૩૥	૬૧	શીરકટા ગણેશ	૧
૪૮	છોટા નારાયણ મંદિર	૦૥	૬૨	ગૌરી કુંડ	૨
૪૯	સૌડ ચટ્ટી	૨	૬૩	ચીરપટ્ટીઆ ભિરવ	૦૥
૫૦	ચંદ્રાપુરી	૧૥	૬૪	ભીમ શીખા	૧
૫૧	ભીરી	૩	૬૫	અમાર ચટ્ટી	૦૥
૫૨	કુંડ	૩	૬૬	રામવાડા	૨૥
૫૩	ગુપ્ત કાશી	૩	૬૭	શ્રીકેદાર નાથ	૩૥
૫૪	નાલા ચટ્ટી	૧			

કુલ માર્ગલ ૧૫૦૥

+ અહીંથી કર્ણપ્રયાગ જવાનો રસ્તો જુદો પડે છે. તેને માટે નંબર ૭ માં જોવું.

શ્રી. બદ્રીનાથથી દેવપ્રયાગ. ઋષિકેશ થઈને હરદ્વાર

નંબર ૭

સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માર્ગલ	સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માર્ગલ
૧	શ્રી બદ્રીનાથ	૦	૫	પાડુકેશ્વર	૧
૨	હનુમાન ચટ્ટી	૫	૬	ઘાટ ચટ્ટી	૨
૩	લામ બગડ	૩	૭	બલદોડા ચટ્ટી	૪
૪	શેષધારા	૨	૮	વિષ્ણુ પ્રયાગ	૧

૧૫૨

૯	જોષી મહ	૨	૩૫	કમેડા ચટ્ટી	૪
૧૦	સંઘધારા	૧	૩૬	શીવાનંદી	૩
૧૧	ઝડકુલા ચટ્ટી	૨	૩૭	રૂપ્રયાગ	૭૧૧
૧૨	ખનોટી	૧	૩૮	ગુલાબરાય	૨
૧૩	કુમાર ચટ્ટી (હિલંગ)	૨	૩૯	પંચભય્યાકી ધાર	૨૧૧
૧૪	ગુલાબકોટી	૨	૪૦	નરકોટ ચટ્ટી	૧
૧૫	પાતાલગંગા	૨	૪૧	ખાંકરા	૨૧૧
૧૬	ટંગણ ચટ્ટી	૨	૪૨	છાંતીખાલ	૨
૧૭	ગરુડગંગા	૨	૪૩	ભટ્ટીશેરા	૧૧૧
૧૮	પીપલકોટી	૪	૪૪	સુકતા ચટ્ટી	૩૧૧
૧૯	હાટ ચટ્ટી	૨	૪૫	શ્રીનગર	૪
૨૦	સૈયાશેણ	૧	૪૬	કમલેશ્વર	૧
૨૧	બાવલી ચટ્ટી	૨	૪૭	બીલ્વકેદાર	૨
૨૨	છીનકા	૧	૪૮	અરકણી	૨
૨૩	મહ ચટ્ટી	૧	૪૯	રામપુર ચટ્ટી	૩
૨૪	ચમૌલી (લાલસાગા)	૨	૫૦	રાણીબાગ	૨૧૧
૨૫	કુહેડગદના	૨૧૧	૫૧	સીતાકોટી	૩
૨૬	મૈઠાના	૨	૫૨	વીંધ્યાકોટી	૩
૨૭	નંદ પ્રયાગ	૩	૫૩	દેવ પ્રયાગ	૩
૨૮	સોનલા ચટ્ટી	૩	૫૪	સૌડ ચટ્ટી	૧૧૧
૨૯	હાડકોટી ચટ્ટી	૧૧૧	૫૫	વ્યાસ ધાટ	૭૧૧
૩૦	લંગાસુ ચટ્ટી	૧૧૧	૫૬	કાંડી	૩
૩૧	જૈકંડી	૨	૫૭	સેમલ ચટ્ટી	૩
૩૨	કર્ણ પ્રયાગ	૪૧૧	૫૮	બંદરમેળ	૬૧૧
૩૩	ચટવા પીપલ	૪	૫૯	કુંડ ચટ્ટી	૩
૩૪	ગજીચર	૨	૬૦	બડી બોજની	૬

૬૧	નાઇમેહન	૩	૬૫	લક્ષ્મણજીલા	૨
૬૨	મહાદેવસેંણ	૧	૬૬	ઝપિકેશ	૩
૬૩	કુલવાહી	૪	૬૭	સત્યનારાયણ ચટ્ટી	૭૧૧
૬૪	ગરુડ ચટ્ટી	૨	૬૮	હરદાર	૬૧૧

કુલ માઈલ ૧૮૫૧

કર્ણપ્રયાગથી કાઠગોદામ રેલ્વે સ્ટેશન

નંબર ૮

સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ	સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ
૧	કર્ણપ્રયાગ	૦	૧૪	દારાહાર ચટ્ટી	૩
૨	સેમલી	૩૧	૧૫	ચંડેશ્વરચટ્ટી	૩
૩	ભટોલી	૧૧	૧૬	બગોલીઆ પોખર	૫
૪	આદીગદ્રી	૪૧	૧૭	મજખાલી ચટ્ટી	૭
૫	બેંકાપાની ચટ્ટી	૪૧	૧૮	કાકડાધાટ	૬
૬	દીવાલી ખાલ	૨	૧૯	રાણીખેતx	૫૧
૭	ગોવોંદ ચટ્ટી	૪	૨૦	ખૈરના	૫૧
૮	ધુનારધાટ	૧૧	૨૧	ગરમપાની	૭
૯	માઈલ ચોરી	૫	૨૨	ભુવાલી	૧૨
૧૦	સીમલખેત	૩	૨૩	ભીમતાલ	૪
૧૧	ચૌખુટીઆં *	૫	૨૪	રાનીઆગ	૬
૧૨	ગવાલીચટ્ટી	૩૧	૨૫	કાઠગોદામ	૨
૧૩	ચિત્રેશ્વર ચટ્ટી	૫			

કુલ માઈલ ૧૦૮

* અહીંથી રામનગર સ્ટેશનનો રસ્તો જુદો પડે છે.

x અહીંથી મોટરબસ પણ મળે છે,

મૈલ ચૌરીથી રામનગર, રેલ્વે સ્ટેશન

નંબર ૯

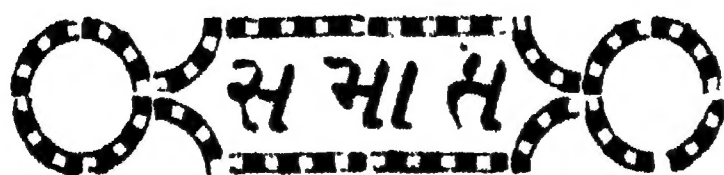
સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ	સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ
૧	માઈલ ચૌરી	૦	૧૦	ગુજરધાટી	૩
૨	ગણાઈ	૯૧	૧૧	પનવાધોખન	૫
૩	ત્યાડ	૪૧	૧૨	ગોદી ચટ્ટી	૨
૪	માસી	૨૧	૧૩	ટોટા આમ	૬
૫	વૃધકેદાર	૪	૧૪	સૌરાલ	૨
૬	ભીખીયા સૈણ	૩	૧૫	કુમારીઆ	૩
૭	શ્રીકોટ	૩	૧૬	મોહન	૩
૮	બાસોટ	૨	૧૭	ગરજીઆ	૫
૯	ગ્વાલખાણ	૩૧	૧૮	રામનગર	૮

કુલ માઈલ ૬૯૧

શ્રીનગરથી કોટદ્વાર રેલ્વે સ્ટેશન

સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ	સંખ્યા	ચટ્ટીના નામ	માઈલ
૧	શ્રીનગર	૦	૬	દારીખાલ	૭
૨	પૌડી	૮	૭	ડાડા મંડી	૬
૩	અધ્વાની	૧૦	૮	દુગંડાં	૬
૪	કલેથ	૯	૯	કોટદ્વાર	૧૦
૫	બાંધાટ	૩			

કુલ માઈલ ૫૯

स्वाधीन मुद्रणालय

सौराष्ट्र रोड : राणपुर

